

KOMISJA EUROPEJSKA
DYREKCJA GENERALNA
DS. PODATKÓW I UNII CELNEJ
Podatki Pośrednie i Administracja Podatkowa
CBAM, Energia i zielone opodatkowanie

Bruksela, dnia 30 maja 2024 r.

WYTYCZNE DOTYCZĄCE WDROŻENIA CBAM DLA IMPORTERÓW PRZYWOŻĄCYCH TOWARY DO UE

W niniejszych wytycznych przedstawiono opinie służb Komisji Europejskiej aktualne w momencie ich publikacji. Wytyczne te nie są prawnie wiążące.

HISTORIA WERSJI

Data	Uwagi dotyczące wersji
17 sierpnia 2023 r.	Pierwsza publikacja
27 października 2023 r.	Wprowadzono następujące poprawki: <ul style="list-style-type: none"> • aktualizacje w sekcji 6.3 (wzór sprawozdawczy), • korekta różnych literówek i odniesień.
21 listopada 2023 r.	Korekta dotycząca zasady <i>de minimis</i>
8 grudnia 2023 r.	Wprowadzono następujące poprawki: <ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnienia w sekcji 4.3 (okres przejściowy), w szczególności w sekcjach 4.3.4 (okresy sprawozdawcze) i 4.3.6 (procedura uszlachetniania czynnego), • wyjaśnienia w sekcji 5.4.3 (wodór) w celu uwzględnienia innych ścieżek produkcyjnych oraz w sekcjach <i>Rys. 5-6</i> (ruda spiekana) i <i>Rys. 5-11</i> (stal surowa – produkcja stali metodą konwerterowo-tlenową), • dodanie numerów referencyjnych równań w sekcji 6.1.4, która odnosi się do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2023/1773, • wyjaśnienie w sekcji 6.2.2 (Zgłaszanie jakości niektórych przywiezionych towarów), • w sekcji 7 korekta zasady dotyczącej wyłączenia państw EFTA, • usunięcie załącznika dotyczącego wartości domyślnych, ponieważ informacje te można znaleźć na specjalnej stronie internetowej Komisji Europejskiej poświęconej CBAM.
26 marca 2024 r.	Wprowadzono następujące poprawki: <ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnienie dotyczące obowiązków sprawozdawczych w sekcji 3, przypis 5, • korekta odniesienia w sekcji 6.2 (odniesienia do rozporządzenia wykonawczego), • korekta odniesienia (dyrektywa 2003/87/WE) w sekcji 6.2.3, przypis 64, • korekta odniesienia (załącznik III do rozporządzenia wykonawczego) w załączniku B – Lista definicji, „rzeczywiste emisje”, • korekta błędów literowych w załączniku B – Lista definicji, „zgłaszający objęty obowiązkiem sprawozdawczym”, • usunięcie podwójnego wpisu w załączniku B – Lista definicji, „zalecane udoskonalenia”.

SPIS TREŚCI

1	STRESZCZENIE	5
2	WPROWADZENIE	6
2.1	O dokumencie	6
2.2	Jak korzystać z niniejszego dokumentu	7
2.3	Gdzie można uzyskać dalsze informacje?	7
3	KRÓTKI PRZEWODNIK DLA IMPORTERÓW	11
4	MECHANIZM DOSTOSOWYWANIA CEN NA GRANICACH Z UWZGLĘDNIENIEM EMISJI CO₂	16
4.1	Wprowadzenie do CBAM	16
4.2	Definicje i zakres emisji objętych CBAM	17
4.3	Okres przejściowy	19
4.3.1	Podstawowe role i obowiązki w zakresie sprawozdawczości	20
4.3.2	Co muszą monitorować operatorzy	21
4.3.3	Elementy, które zgłaszający objęci obowiązkiem sprawozdawczym muszą uwzględniać w sprawozdaniach	22
4.3.4	Okresy sprawozdawcze dla operatorów i importerów	23
4.3.5	Zarządzanie CBAM	26
4.3.6	Uszlachetnianie czynne	27
5	TOWARY OBJĘTE CBAM I ŚCIEŻKI PRODUKCYJNE	29
5.1	Przedmowa do sekcji dotyczących poszczególnych sektorów	29
5.2	Określanie towarów objętych CBAM	29
5.2.1	Specyfikacje produktu	30
5.2.2	Określanie towarów objętych zakresem rozporządzenia w sprawie CBAM	30
5.3	Sektor cementu	31
5.3.1	Jednostka produkcji i emisje wbudowane dla sektora przemysłowego	31
5.3.2	Definicja i wyjaśnienie objętych CBAM towarów	32
5.3.3	Definicja i wyjaśnienie odpowiednich procesów produkcji i ścieżek produkcyjnych	34
5.3.4	Dodatkowe parametry sprawozdawcze	36
5.4	Sektor chemikaliów – wodór	37
5.4.1	Jednostka produkcji i emisje wbudowane	37
5.4.2	Definicja i wyjaśnienie towarów objętych CBAM w poszczególnych sektorach	38
5.4.3	Definicja i wyjaśnienie odpowiednich procesów produkcji i ścieżek produkcyjnych	38
5.4.4	Dodatkowe parametry sprawozdawcze	40

5.5	Sektor nawozów	41
5.5.1	Jednostka produkcji i emisje wbudowane	41
5.5.2	Definicja i wyjaśnienie towarów objętych CBAM w poszczególnych sektorach	42
5.5.3	Definicja i wyjaśnienie odpowiednich procesów produkcji i ścieżek produkcyjnych	44
5.5.4	Dodatkowe parametry sprawozdawcze	46
5.6	Sektor żelaza i stali	47
5.6.1	Jednostka produkcji i emisje wbudowane	47
5.6.2	Definicja i wyjaśnienie towarów objętych CBAM w poszczególnych sektorach	48
5.6.3	Definicja i wyjaśnienie odpowiednich procesów produkcji i emisji	54
5.6.4	Dodatkowe parametry sprawozdawcze	64
5.7	Sektor aluminium	66
5.7.1	Jednostka produkcji i emisje wbudowane	66
5.7.2	Definicja i wyjaśnienie objętych CBAM towarów w danym sektorze	67
5.7.3	Definicja i wyjaśnienie odpowiednich procesów produkcji i ścieżek produkcyjnych	70
5.7.4	Dodatkowe parametry sprawozdawcze	74
6	OBOWIĄZKI SPRAWOZDAWCZE	75
6.1.1	Zgłaszanie bezpośrednich i pośrednich emisji wbudowanych	75
6.1.2	Jednostki do celów zgłaszania emisji wbudowanych	75
6.1.3	Emisje wbudowane	76
6.1.4	Emisje pośrednie	77
6.1.5	Dodawanie emisji związanych z prekursorami	78
6.1.6	Domyślne współczynniki emisji dla prekursorów	79
6.2	Wymogi w zakresie sprawozdawczości	80
6.2.1	Zgłaszanie ilości przywiezionych towarów	81
6.2.2	Zgłaszanie jakości niektórych przywiezionych towarów	81
6.2.3	Zgłaszanie bezpośrednich i pośrednich emisji wbudowanych	81
6.2.4	Jednostki do celów zgłaszania emisji wbudowanych	82
6.2.5	Zgłaszanie należytej efektywnej opłaty emisyjnej	82
6.2.6	Informacje istotne dla importerów	84
6.3	Wzór sprawozdania	86
6.3.1	Przekazywanie danych dotyczących emisji przez operatorów	86
6.3.2	Przekazywanie informacji przez zgłaszających	90
7	WYŁĄCZENIA Z CBAM	95
	ZAŁĄCZNIK A WYKAZ SKRÓTÓW	96
	ZAŁĄCZNIK B LISTA DEFINICJI	98

1 STRESZCZENIE

Mechanizm dostosowywania cen na granicach z uwzględnieniem emisji CO₂ (CBAM) jest instrumentem polityki ochrony środowiska, którego celem jest stosowanie takich samych kosztów emisji dwutlenku węgla w odniesieniu do produktów przywożonych, jakich poniesienie spowodowałyby instalacje działające w Unii Europejskiej (UE). W ten sposób CBAM ogranicza ryzyko podważenia celów klimatycznych UE w drodze przenoszenia produkcji do krajów o mniej ambitnej polityce obniżenia emisyjności (tzw. „ucieczka emisji gazów cieplarnianych”).

W ramach CBAM, w okresie docelowym (po upływie okresu przejściowego), upoważnieni przez UE zgłaszający, reprezentujący importerów określonych towarów, będą nabywać i umarzać certyfikaty CBAM w odniesieniu do wbudowanych emisji przywożonych przez nich towarów. Ponieważ cena tych certyfikatów będzie pochodną ceny uprawnień w ramach unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji (EU ETS), a zasady monitorowania, raportowania i weryfikacji (MRW) opracowano na podstawie systemu MRW w ramach EU ETS, spowoduje to wyrównanie opłat ponoszonych z tytułu emisji gazów cieplarnianych między towarami przywiezionymi a towarami wyprodukowanymi w instalacjach uczestniczących w EU ETS.

Niniejsze wytyczne stanowią część serii wytycznych i elektronicznych wzorów udostępnionych przez Komisję Europejską w celu wsparcia zharmonizowanego wdrażania CBAM w **okresie przejściowym (1 października 2023 r. – 31 grudnia 2025 r.)**. Zawierają one wprowadzenie do CBAM i pojęć, które mają być stosowane do celów sprawozdawczości w odniesieniu emisji wbudowanych towarów przywiezionych do UE. Niniejsze wytyczne nie stanowią uzupełnienia obowiązkowych wymogów w ramach CBAM, ich celem jest natomiast udzielenie wsparcia w zakresie prawidłowej interpretacji tego mechanizmu, aby ułatwić jego wdrożenie.

W niniejszych wytycznych przedstawiono opinie służb Komisji Europejskiej aktualne w momencie ich publikacji. Wytyczne te nie są prawnie wiążące.

2 WPROWADZENIE

2.1 O dokumencie

Niniejszy dokument opracowano w celu udzielenia wsparcia zainteresowanym stronom w drodze wyjaśnienia wymogów rozporządzenia w sprawie CBAM w języku nieustawodawczym. W niniejszych wytycznych skoncentrowano się na **wymogach mających zastosowanie w okresie przejściowym, tj. od 1 października 2023 r. do 31 grudnia 2025 r., dotyczących importerów przywożących towary objęte CBAM do UE**, w którym to okresie CBAM stosuje się bez zobowiązań finansowych dla importerów i wyłącznie do celów gromadzenia danych.

- W **rozdziale 3** przedstawiono skrócone wytyczne przeznaczone dla adresatów niniejszego dokumentu, czyli dla importerów towarów objętych CBAM lub dla zgłaszających objętych obowiązkiem sprawozdawczym. W rozdziale tym przedstawiono plan działania w odniesieniu do najważniejszych pojęć związanych ze sprawozdawczością CBAM i wskazano, w których miejscu w niniejszym dokumencie można znaleźć więcej informacji.
- **Rozdział 4** zawiera wprowadzenie do CBAM oraz przegląd cyklu zgodności, ról i obowiązków oraz celów pośrednich i terminów dotyczących zgłaszających objętych obowiązkiem sprawozdawczym w okresie przejściowym.
- W **rozdziale 5** zaprezentowano przegląd towarów i łańcuchów wartości dotyczący sektorów i towarów objętych zakresem CBAM.
- W **rozdziale 6** przedstawiono obowiązki sprawozdawcze oraz zalecenia, które mogą potencjalnie mieć zastosowanie do dowolnego importera towarów objętych CBAM.
- W **rozdziale 7** wyjaśniono ogólne wyłączenia z CBAM.

Komisja Europejska wydała odrębne wytyczne dla operatorów instalacji produkujących towary objęte CBAM z państw trzecich (zwanymi dalej „operatorami”). Wytycznym towarzyszy elektroniczny wzór służący wprowadzaniu informacji, z którego mogą korzystać operatorzy instalacji na potrzeby przekazywania zgłaszającym objętym obowiązkiem sprawozdawczym informacji na temat emisji wbudowanych swoich towarów.

Prezentacja liczb w dokumentach UE

Aby zachować zgodność z dokumentami prawnymi UE, w niniejszych wytycznych zastosowano następującą konwencję przedstawiania liczb.

Separatorem dziesiętnym używanym do oddzielenia części całkowitej liczby od jej części ułamkowej jest przecinek, np.: 0,890

Tysiące, a następnie kolejne potęgi 10^{3n} , oddziela się spacją, np.:

- piętnaście tysięcy zapisuje się jako 15 000,
- piętnaście milionów zapisuje się jako 15 000 000.

2.2 Jak korzystać z niniejszego dokumentu

W przypadku gdy w niniejszym dokumencie podano numery artykułów bez dalszych szczegółów, zawsze odnoszą się one do rozporządzenia w sprawie CBAM¹. W przypadku gdy cytuje się „rozporządzenie wykonawcze”, oznacza to rozporządzenie², w którym określono szczegółowe zasady monitorowania i sprawozdawczości na okres przejściowy. Akronimy i definicje stosowane w niniejszym dokumencie przedstawiono w Załącznik A i Załącznik B.

W dokumencie zastosowano szereg symboli, które mają służyć czytelnikowi jako wskazówki:

Symbol	Opis zastosowania
	Wskazuje informacje szczególnie ważne dla importerów i zgłaszających objętych obowiązkiem sprawozdawczym.
Uproszczenie!	Podkreśla uproszczone podejścia do ogólnych wymogów CBAM.
	Umieszczany w miejscach, gdzie przedstawiono zalecane udoskonalenia.
	Stosowany, aby zaznaczyć dostępność w innych źródłach dokumentów, wzorów lub narzędzi elektronicznych.
	Wskazuje podane przykłady odnoszące się do tematyki omawianej w otaczającym tekście.
	Wskazuje sekcje, które odnoszą się do okresu docelowego CBAM, a nie do okresu przejściowego.

2.3 Gdzie można uzyskać dalsze informacje?

W poniższym polu tekstowym wskazano kluczowe sekcje rozporządzenia w sprawie CBAM i rozporządzenia wykonawczego, które są **istotne w okresie przejściowym dla importerów towarów objętych CBAM**.

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/956 z dnia 10 maja 2023 r. ustanawiające mechanizm dostosowywania cen na granicach z uwzględnieniem emisji CO₂; dostępne na stronie internetowej: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/956/oj>

² Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2023/1773 z dnia 17 sierpnia 2023 r. ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/956 w odniesieniu do obowiązków sprawozdawczych do celów mechanizmu dostosowywania cen na granicach z uwzględnieniem emisji CO₂ w okresie przejściowym; dostępne na stronie internetowej: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2023/1773/oj

Rozporządzenie w sprawie CBAM

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/956 z dnia 10 maja 2023 r. ustanawiające mechanizm dostosowywania cen na granicach z uwzględnieniem emisji CO₂;

dostępne na stronie internetowej: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/956/oj>

- **W art. 2** – określono zakres stosowania CBAM w odniesieniu do towarów wymienionych w załączniku I.
- **Art. 3 i załącznik IV** – zawierają definicje wspólnych terminów stosowanych w CBAM.
- **W art. 5 i 17** – określono wymogi dotyczące składania przez importerów lub ich pośrednich przedstawicieli celnych wniosków o nadanie statusu upoważnionego zgłaszającego CBAM w celu uzyskania możliwości przywozu towarów oraz o udzielenie upoważnienia przez odpowiednie państwo członkowskie (*wymogi te zaczną obowiązywać 31 grudnia 2024 r.*).
- **W art. 10** – określono wymogi dotyczące rejestracji operatorów w ramach CBAM (*od 31 grudnia 2024 r.*).
- **W art. 11** – przewidziano obowiązek wyznaczenia przez państwa członkowskie właściwych organów oraz opublikowania przez Komisję Europejską wykazu właściwych organów i włączenie go do rejestru CBAM.
- **W art. 14 i 16** – zobowiązano Komisję Europejską do ustanowienia rejestru CBAM upoważnionych zgłaszających CBAM oraz do nadania każdemu upoważnionemu zgłaszającemu rachunku. (*wymogi te zaczną obowiązywać 31 grudnia 2024 r.*).
- **w art. 30** – zobowiązano Komisję Europejską do przeprowadzenia do 31 grudnia 2024 r. przeglądu zakresu stosowania CBAM.
- **W art. 32–35** – określono obowiązki sprawozdawcze unijnych importerów w okresie przejściowym.
- **W art. 36** – określono daty rozpoczęcia stosowania pozostałych artykułów.
- **Załącznik I** – zawiera wykaz towarów objętych CBAM w podziale na sektory przemysłu, wraz z kodami CN umożliwiającymi identyfikację towarów i odpowiadających im gazów cieplarnianych.
- **W załączniku III** – wskazano państwa niebędące członkami UE i terytoria, które nie są objęte CBAM.
- **W załączniku IV** – określono ogólne metody obliczania emisji wbudowanych związanych z towarami; w sekcji 2 w odniesieniu do towarów prostych i w sekcji 3 w odniesieniu do towarów złożonych.

Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2023/1773: Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2023/1773, dostępne na stronie internetowej:
http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2023/1773/oj

- **W art. 2 i załączniku II** sekcja 1 – przedstawiono definicje wspólnych terminów stosowanych w CBAM i w zasadach MRW.

-
- **W art. 3** – określono obowiązki sprawozdawcze zgłaszających objętych obowiązkiem sprawozdawczym, w tym parametry, w odniesieniu do których mają być przekazywane dane.
 - **W art. 4 i 5** – określono metody obliczania emisji wbudowanych i warunki stosowania wartości domyślnych.
 - **W art. 6** – przedstawiono wymogi dotyczące sprawozdawczości w zakresie uszlachetniania czynnego.
 - **W art. 7** – wskazano informacje, które należy zgłaszać w odniesieniu do należnej opłaty emisyjnej.
 - **Art. 8, 9 i 13** – odnoszą się do obowiązków zgłaszającego objętego obowiązkiem sprawozdawczym w zakresie składania i modyfikacji sprawozdań CBAM.
 - **Art. 16** – odnosi się do kar stosowanych przez państwa członkowskie, w przypadku gdy zgłaszający objęty obowiązkiem sprawozdawczym nie wypełnił prawidłowo swoich obowiązków sprawozdawczych.
 - **W art. 19 i 22** – określono elementy techniczne rejestru przejściowego CBAM.
 - **Załącznik I:** Tabela 1 – Struktura sprawozdania CBAM, tabela 2 – Szczegółowe wymogi informacyjne w odniesieniu do sprawozdania CBAM.
 - **Załącznik II:** Sekcja 2 tabela 1 – Zestawienie kodów CN ze zbiorczymi kategoriami towarów objętych CBAM; i sekcja 3 – określenie procesów produkcji poszczególnych kategorii towarów objętych CBAM, w tym granic systemu ścieżek produkcyjnych i odpowiednich prekursorów.
 - **Załącznik IV:** Minimalny zakres danych przekazywanych importerom (lub zgłaszającym objętym obowiązkiem sprawozdawczym) przez producentów towarów („operatorów”).
 - **Załączniki V–VII:** Tabele zawierające wymogi dotyczące danych do innych sprawozdań, w tym w odniesieniu do uszlachetniania czynnego (przez importerów), EORI i krajowego systemu importu.
 - **Załącznik VIII:** Współczynniki standardowe, które mogą być stosowane w monitorowaniu emisji bezpośrednich.
-

Wszystkie przepisy UE znajdują się na stronie: eur-lex.europa.eu/homepage.html

Inne wytyczne i materiały szkoleniowe opracowane przez Komisję Europejską, aby pomóc operatorom i importerom, obejmują:

- odrębne wytyczne dla operatorów instalacji spoza UE, w których produkuje się towary objęte CBAM, wydane przez Komisję Europejską,
- wytyczne dla importerów dotyczące sposobu wypełniania sprawozdań kwartalnych na portalu CBAM dla przedsiębiorców,

- wzór dla operatorów, oparty na programie Excel, służący do automatycznego obliczania emisji wbudowanych i przekazywania tych danych w jasny sposób importerom towarów,
- materiały wideo do celów szkoleniowych.

Wytyczne i wzór są dostępne na specjalnej stronie internetowej Komisji Europejskiej poświęconej CBAM: https://taxation-customs.ec.europa.eu/carbon-border-adjustment-mechanism_pl

3 KRÓTKI PRZEWODNIK DLA IMPORTERÓW

W tej sekcji przedstawiono krok po kroku przegląd ważnych pojęć, zasad i obowiązków w okresie przejściowym.

Czy jesteś importerem towarów objętych CBAM? Towary objęte CBAM to towary przywożone obecnie do UE z sektorów przemysłu cementowego, żelaza i stali, aluminium i niektórych gałęzi przemysłu chemicznego (nawozy i wodór), a także energii elektrycznej. Aby odpowiedzieć na to pytanie, należy porównać kody CN³ swoich produktów przywożonych z wykazem towarów określonym w załączniku I do rozporządzenia w sprawie CBAM. Więcej informacji o tym, jak do tego przystąpić, można znaleźć w sekcji 5.2 niniejszego dokumentu, a w kolejnych podsekcjach 5.3–5.7 podano bardziej szczegółowe informacje w odniesieniu do poszczególnych sektorów.

Jeśli nie przywozisz takich towarów, nie musisz czytać tego dokumentu. Został on jednak opracowany po to, aby pomóc również wszystkim innym zainteresowanym odbiorcom (środowiskom akademickim, weryfikatorom poziomów emisji gazów cieplarnianych, właściwym organom, konsultantom itp.). **Jeśli chcesz po prostu zrozumieć ogólne zasady funkcjonowania CBAM**, wprowadzenie do CBAM znajdziesz w sekcji 4.

Czym są emisje wbudowane? Pojęcie to opracowano tak, aby w jak największym stopniu odzwierciedlić sposób objęcia emisji systemem EU ETS, tak jakby towary objęte CBAM wyprodukowano w UE. W ramach EU ETS wymaga się, aby operatorzy uiszczali opłatę z tytułu własnych emisji („bezpośrednie”). Jeśli jednak zużywają energię elektryczną, ponoszą również koszty emisji dwutlenku węgla wliczone w cenę energii elektrycznej, którą kupują⁴ („emisje pośrednie”). To samo dotyczy materiałów wsadowych potrzebnych do procesu produkcji, które może dostarczać instalacja objęta EU ETS. Te tak zwane prekursory przyczyniają się zatem do kosztów emisji CO₂ ponoszonych przez instalację objętą EU ETS. „Emisje wbudowane” określa się równoległe do emisji powodujących koszty emisji CO₂ w ramach EU ETS: uwzględniają one bezpośrednie i pośrednie emisje⁵ związane z procesem produkcji, a także emisje wbudowane związane z prekursorami. Zakres CBAM jest zasadniczo związany z zasadami EU ETS, a zatem różni się od innych metod obliczania śladu węglowego produktów, takich jak „protokół dotyczący emisji gazów cieplarnianych” czy ISO 14067. Szczegółowe wprowadzenie dotyczące pojęcia emisji wbudowanych i ich obliczania przedstawiono w sekcji 6.1.3.

Jakich informacji potrzebujesz od operatora instalacji produkującej przywożone przez Ciebie towary, aby móc złożyć przygotowane sprawozdanie? Aby odpowiedzieć na to pytanie, należy wykonać następujące działania.

- Etap 1: Określenie przywiezionych towarów objętych CBAM i zrozumienie sposobu, w jaki wiążą się one z każdą „zbiorną kategorią towarów” (tj. zbiorem towarów objętych CBAM o różnych kodach CN, ale nadających się do objęcia wspólnymi zasadami monitorowania).

³ Kody CN (Nomenklatura scalona) są unijną wersją kodów HS (system zharmonizowany) wykorzystywanych w handlu międzynarodowym. Kody CN składają się zazwyczaj z ośmiu cyfr (pierwsze sześć cyfr jest identycznych z kodem HS). W przypadkach gdy w załączniku I do rozporządzenia w sprawie CBAM podano mniej cyfr, oznacza to, że obejmuje to wszystkie kody CN zaczynające się od tych cyfr.

⁴ Jeżeli instalacja w UE produkuje własną energię elektryczną, ponosi bezpośrednio koszty CO₂.

⁵ W okresie przejściowym należy zgłaszać emisje pośrednie w odniesieniu do *wszystkich* towarów objętych CBAM.

- Etap 2: Wskazanie wszystkich **parametrów, o których dostarczenie należy zwrócić się do operatora i które należy zgłosić**:
 - **Emisje bezpośrednio** instalacji: operator ma dwie możliwości:
 - a) podejście „oparte na obliczeniach”, w ramach którego wykorzystuje się **ilości wszystkich zużytych paliw i odpowiednich materiałów**⁶ oraz odpowiednie „współczynniki obliczeniowe” (w szczególności tak zwany „**współczynnik emisji**” oparty na zawartości węgla pierwiastkowego w paliwie lub materiale);
 - b) podejście „oparte na pomiarach”, które wiąże się z pomiarem **stężenia gazów cieplarnianych**, a także **przepływu gazów spalinowych** dla każdego „źródła emisji” (komina).

Należy jednak pamiętać, że **w okresie wprowadzającym, który trwa do 31 lipca 2024 r., operator może stosować inne metody dozwolone w jego jurysdykcji na potrzeby monitorowania emisji**, jeśli prowadzą one do podobnego zakresu i poziomu dokładności danych dotyczących emisji. Wspomniane inne metody mogą obejmować wartości domyślne udostępnione i opublikowane przez Komisję na okres przejściowy lub wszelkie inne wartości domyślne. Ich stosowanie dopuszcza się jednak pod warunkiem, że zgłaszający objęty obowiązkiem sprawozdawczym wskaże w sprawozdaniach CBAM metodę zastosowaną do ustalenia takich wartości i odwoła się do niej. W przypadku emisji PFC⁷ z produkcji aluminium pierwotnego należy zastosować specjalną metodę opartą na pomiarach nad napięcia. W przypadku emisji N₂O w procesie produkcji kwasu azotowego metoda oparta na pomiarach jest obowiązkowa. We wszystkich pozostałych przypadkach operator może wybrać metodę, która najlepiej pasuje do sytuacji jego instalacji.

- **Emisje pośrednie**: Są to emisje powstające podczas wytwarzania energii elektrycznej, którą zużyła instalacja Twojego dostawcy, niezależnie od tego, czy energia ta została wytworzona w instalacji, czy pobrana z zewnątrz. Należy zgłaszać ilość **energii elektrycznej zużywanej** w odniesieniu do każdego przywożonego produktu i pomnożyć ją przez odpowiedni współczynnik emisji dla energii elektrycznej. Jeżeli chodzi o ustalenie tego ostatniego współczynnika, istnieją następujące możliwości:
 - a) Jeżeli energia elektryczna pochodzi z sieci, można wykorzystać:
 - domyślny współczynnik emisji dostarczony przez Komisję Europejską na podstawie danych MAE⁸ lub
 - dowolny inny współczynnik emisji sieci elektroenergetycznej kraju pochodzenia na podstawie publicznie dostępnych danych, odpowiadający albo średniemu współczynnikowi emisji, albo współczynnikowi emisji CO₂.
 - b) Jeżeli operator wytwarza w instalacji również energię elektryczną (jest „producentem przemysłowym”). W takim przypadku operator musi

⁶ Termin „strumień materiałów wsadowych” obejmuje zarówno paliwa, jak i inne materiały wsadowe lub wyjściowe, które wywierają wpływ na emisje.

⁷ Perfluorowęglowodory.

⁸ Międzynarodowa Agencja Energetyczna.

monitorować emisje z jednostki napędowej lub jednostki CHP⁹ w taki sam sposób, jak monitoruje inne bezpośrednie emisje z instalacji, a także **stosować określone zasady obliczania współczynnika emisji z miks paliwowego** i uwzględniać, w stosownych przypadkach, wytwarzanie ciepła w kogeneracji.

- c) Jeżeli operator otrzymuje energię elektryczną z konkretnej instalacji na podstawie „umowy zakupu energii elektrycznej”. Jeżeli ten zespół zasilania monitoruje swoje emisje zgodnie z tymi samymi zasadami, które mają zastosowanie do energii elektrycznej wytwarzanej we własnym zakresie, i przekazuje te informacje operatorowi i trafiają one do Ciebie, możesz zastosować wynikający stąd współczynnik rzeczywistych emisji w odniesieniu do tej energii elektrycznej.

Szczegółowe wytyczne znajdują się w sekcji 6.1.4 niniejszego dokumentu.

- o **Prekursory (opcjonalnie)**: Operator nie musi przekazywać zgłaszającemu objętemu obowiązkiem sprawozdawczym szczegółowych danych dotyczących prekursorów, ponieważ nie ma konieczności, aby zgłaszający podawał te informacje oddzielnie w sprawozdaniu CBAM. W danych zgłaszanych w odniesieniu do towaru objętego CBAM należy jednak uwzględniać emisje związane z prekursorem (prekursorami), a zatem przekazywanie danych dotyczących prekursorów jest dobrą praktyką, która ułatwia sprawdzanie zgłoszonych danych.

Pojęcie emisji wbudowanych obejmuje dodanie¹⁰ emisji wbudowanych związanych z określonymi materiałami wykorzystywanymi w procesie produkcji, tzw. prekursorami. **Prekursory istotne** dla poszczególnych procesów produkcji wymieniono w sekcji 3 załącznika II do rozporządzenia wykonawczego i omówiono w sekcji 5 niniejszego dokumentu dla każdego sektora, którego to dotyczy.

- b) **Jeżeli prekursor jest produkowany w tej samej instalacji co towar objęty CBAM**, operator musi uwzględnić emisje wbudowane prekursora przy obliczaniu emisji wbudowanych towarów.
- c) **W przypadku zakupu prekursora** z innej instalacji producent towaru objętego CBAM musi zwrócić się do odpowiednich dostawców prekursora o przekazanie danych w taki sam sposób, jak odbywa się to przy żądaniu danych dotyczących towarów przywożonych do UE. Odpowiednie informacje obejmują następujące elementy, w odniesieniu do każdego prekursora, **oddzielnie dla każdej instalacji, w której odbywa się jego produkcja**:
- wskazanie instalacji, w której został on wyprodukowany;
 - specyficzne¹¹ bezpośrednie i pośrednie emisje wbudowane związane z prekursorem;

⁹ CHP oznacza skojarzone wytwarzanie ciepła i energii elektrycznej, zwane również „kogeneracją”.

¹⁰ Należy zwrócić uwagę na różnicę między prekursorami a normalnymi materiałami wsadowymi: W celu ustalenia poziomu emisji bezpośrednich uwzględnia się fakt, że atomy węgla zawarte w materiale mogą zostać utlenione do CO₂, a następnie wyemitowane. W przypadku *prekursorów* należy jednak dodatkowo dodać emisje, które miały miejsce już wcześniej (podczas produkcji samego prekursora), tj. emisje wbudowane związane z prekursorem.

¹¹ Specyficzne emisje (wbudowane) oznaczają emisje związane z jedną toną omawianego materiału.

- ścieżkę produkcyjną i dodatkowe parametry, które importer musi zgłosić, gdy towar końcowy jest przywożony do UE w ramach CBAM. Te dodatkowe parametry wymieniono w sekcji 2 załącznika IV do rozporządzenia wykonawczego i omówiono – w odniesieniu do każdego sektora, którego to dotyczy – w sekcji 5 niniejszego dokumentu;
 - okres sprawozdawczy stosowany przez dostawcę prekursora;
 - w stosownych przypadkach informacje dotyczące opłaty emisyjnej, którą musi wnieść dostawca prekursora, należnej w danej jurysdykcji (zob. pkt 5 poniżej).
- d) W obu przypadkach, tj. w przypadku prekursorów zakupionych albo wyprodukowanych we własnym zakresie, operator musi monitorować **ilość każdego prekursora wykorzystanego** w okresie sprawozdawczym w każdym ze swoich procesów produkcji.

Zasady monitorowania danych dotyczących prekursorów zostały przedstawione w sekcji E załącznika III do rozporządzenia wykonawczego. Więcej szczegółów przedstawiono w sekcji 6.1.5 niniejszego dokumentu.

- Ponadto istnieją pewne **dodatkowe parametry kwalifikacji**, które unijny importer będzie musiał zgłosić w ramach CBAM. Zależą one od wyprodukowanych towarów. Na przykład w przypadku przywiezionych cementów należy podać całkowitą zawartość klinkieru, w przypadku nawozów mieszanych zawartość poszczególnych postaci azotu itp. Odpowiednie parametry wymieniono w sekcji 2 załącznika IV do rozporządzenia wykonawczego. Należy zapewnić, aby operatorzy dostarczali niezbędne informacje na temat tych parametrów w odniesieniu do swoich towarów.

Etap 3: Czy opłata emisyjna jest należna w jurysdykcji, w której produkuje się towary lub towary będące prekursorami? Aby zapewnić podobne traktowanie instalacji objętych EU ETS i instalacji w innych krajach, opłata emisyjna w kraju lub regionie, w którym produkowane są towary objęte CBAM i jego prekursory, umożliwi ograniczenie zobowiązania w zakresie CBAM w okresie docelowym od roku 2026. Istnieje także konieczność zgłaszania tych informacji w okresie przejściowym CBAM (tj. do końca 2025 r.). To zgłaszanie opłat emisyjnych w okresie przejściowym jest istotne ze względu na zapewnienie Komisji Europejskiej informacji na potrzeby wszelkich przyszłych udoskonaleń przepisów dotyczących CBAM.

Należy pamiętać, aby zgromadzić **informacje dotyczące każdego zakupionego prekursora**, jeśli w kraju pochodzenia tego prekursora obowiązuje opłata emisyjna. Jeżeli producent prekursora nie dostarczy wymaganych informacji, należy przyjąć, że należna opłata emisyjna związana z prekursorem wynosi zero.

Zasady przekazywania informacji dotyczących należnej opłaty za emisję gazów cieplarnianych znajdują się w art. 7 rozporządzenia wykonawczego. Szczegółowe wytyczne przedstawiono w sekcji 6.2.5 niniejszego dokumentu.

Etap 4: Zrozumienie okresu sprawozdawczego stosowanego przez operatora. Domyślnym okresem sprawozdawczym jest (europejski) rok kalendarzowy. Jeżeli jednak produkująca instalacja znajduje się w kraju, w którym obowiązuje inny kalendarz, lub istnieją inne uzasadnione argumenty przemawiające za zastosowaniem innego okresu sprawozdawczego, można również zastosować takie rozwiązanie, o ile okres ten obejmuje co najmniej trzy miesiące. Do odpowiednich alternatywnych okresów sprawozdawczych należą w szczególności okresy sprawozdawcze w ramach systemu ustalania opłat emisyjnych lub w ramach obowiązkowego systemu monitorowania emisji w kraju, w

którym znajduje się instalacja, lub stosowany rok obrotowy. Głównym powodem wyboru wspomnianych innych okresów sprawozdawczych jest to, że w związku z nimi mogą być zastosowane dodatkowe kontrole, takie jak inwentaryzacja i audyt finansowy w przypadku rocznych sprawozdań finansowych lub weryfikacja emisji przez strony trzecie, co zapewni wyższy poziom zaufania do jakości danych, gdy wykorzystuje się je również na potrzeby CBAM. Dalsze wytyczne dotyczące okresów sprawozdawczych znajdują się w sekcji 4.3.4.

Etap 5: Operator musi przekazać dane dotyczące emisji wbudowanych Tobie, unijnemu importerowi lub unijnym importerom, na którym lub których – zgodnie z rozporządzeniem w sprawie CBAM – spoczywa obowiązek sprawozdawczy. Ponieważ możesz kupować swoje towary od wielu dostawców, może istnieć wielu operatorów, od których musisz zażądać tych informacji. Aby powiadomienie przebiegało jak najsprawniej, Komisja Europejska udostępnia wspólny wzór, który można wykorzystać w tym celu.

Chociaż korzystanie z tego wzoru jest dobrowolne, należy podkreślić, że korzystanie ze **wspólnego szablonu przyczynia się do znacznego uproszczenia powiadomienia**, co dotyczy obu stron. Dostawcy mogą mieć siedziby w różnych państwach i posługiwać się różnymi językami. Wspólny szablon zapewnia wspólny wzór sprawozdań, dzięki czemu ten sam rodzaj informacji można zawsze znaleźć w tym samym polu szablonu, a znaczenie każdego pola będzie również jasne.

Pod koniec każdego okresu sprawozdawczego – aby obliczyć **specyficzne emisje wbudowane towaru** – operator musi **przygotować zestawienie monitorowanych danych z całego okresu sprawozdawczego**, określić przypisane emisje z każdego procesu produkcji i podzielić je przez odpowiedni „poziom działalności” (tj. całkowitą liczbę ton towarów objętych powiązaną kategorią CBAM wyprodukowanych w okresie sprawozdawczym). Jest to podstawowy parametr, który musi zostać uzyskany od operatora, poza dodatkowymi parametrami kwalifikacji wymienionymi powyżej w ramach etapów 2 i 3.

Wzór można znaleźć na specjalnej stronie internetowej Komisji Europejskiej poświęconej CBAM. Opracowano go w oparciu o zasady określone w załączniku IV do rozporządzenia wykonawczego dotyczącego zawartości zalecanego powiadomienia przekazywanego zgłaszającym objętym obowiązkiem sprawozdawczym przez operatorów instalacji. Więcej wskazówek dotyczących przygotowywania zestawień odpowiednich informacji dla importerów i korzystania ze wzoru zamieszczono w sekcji 6.3 niniejszego dokumentu oraz bezpośrednio w szablonie.

Sytuacja po upływie okresu przejściowego

Począwszy od 2026 r. obowiązywać będzie okres docelowy CBAM. Oznacza to, że od 1 stycznia 2026 r. na importerach będzie spoczywało „zobowiązanie w zakresie CBAM” w postaci certyfikatów w odniesieniu do każdego towaru objętego CBAM przywiezionego do UE, które to certyfikaty będą kupowali po średniej cenie uprawnień EU ETS. Od 2026 r. zobowiązanie w zakresie CBAM będzie stopniowo obejmowało coraz większy zakres emisji wbudowanych. Pełen zakres emisji wbudowanych będzie objęty tym zobowiązaniem dopiero od 2034 r.¹²

¹² Szczegółowy wzór obliczeniowy zostanie opracowany i opublikowany przez Komisję Europejską w późniejszym terminie.

4 MECHANIZM DOSTOSOWYWANIA CEN NA GRANICACH Z UWZGLĘDNIENIEM EMISJI CO₂

4.1 Wprowadzenie do CBAM

Mechanizm dostosowywania cen na granicach z uwzględnieniem emisji CO₂ (CBAM) jest instrumentem polityki ochrony środowiska przeznaczonym do celów wspierania ambicji klimatycznych UE, polegających na osiągnięciu redukcji netto emisji gazów cieplarnianych o co najmniej 55% do 2030 r. i osiągnięciu neutralności klimatycznej najpóźniej do 2050 roku.

CBAM stanowi uzupełnienie unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji (EU ETS), który niedawno wzmocniono w ramach unijnego pakietu legislacyjnego „Gotowi na 55”. W ramach EU ETS operatorzy instalacji produkujących towary wysokoemisyjne umarzają uprawnienia do emisji za każdą wyemitowaną tonę ekwiwalentu dwutlenku węgla. Ponieważ (coraz większa) liczba tych uprawnień jest nabywana na aukcjach lub na rynku wtórnym, producenci ci muszą ponosić „opłatę emisyjną”¹³ w związku z emitowanymi przez nich gazami cieplarnianymi. Producenci w wielu państwach niebędących członkami UE nie mają jednak takiego obowiązku, a ta przewaga konkurencyjna naraża europejskie produkty na ryzyko ucieczki emisji gazów cieplarnianych, tj. przeniesienia produkcji poza UE.

W celu ograniczenia ryzyka ucieczki emisji gazów cieplarnianych przed wprowadzeniem CBAM, odpowiednie sektory przemysłu otrzymywały część swoich uprawnień bezpłatnie („przydział bezpłatnych uprawnień”) w ramach EU ETS. Wraz z wprowadzaniem CBAM przydział bezpłatnych uprawnień będzie stopniowo wycofywany w miarę sukcesywnego wdrażania CBAM. Zamiast obniżać koszty emisji dwutlenku węgla ponoszone przez producentów z UE CBAM zapewnia, aby importerzy towarów z państw niebędących członkami UE ponosili podobne koszty emisji dwutlenku węgla w odniesieniu do „emisji wbudowanych” związanych z przywiezionymi towarami. Ta ogólna zasada przewodnia zarówno EU ETS, jak i CBAM ma na celu zachęcanie producentów z UE i producentów spoza UE prowadzących wywóz do UE do redukcji emisji na równoważnych zasadach.

CBAM nie jest ukierunkowany na kraje, ale na wbudowane emisje dwutlenku węgla związane z produktami przywożonymi do UE w specyficznych sektorach, które są objęte zakresem EU ETS i są najbardziej narażone na ryzyko ucieczki emisji gazów cieplarnianych. Te produkty to: cementu, żelaza i stali, aluminium, nawozów, wodoru i energii elektrycznej. CBAM obejmuje również niektóre prekursorsy i niektóre produkty rynku niższego szczebla wyżej wymienionych sektorów (zwane dalej „towarami objętymi CBAM”). Pełny wykaz towarów objętych CBAM w podziale na sektory znajduje się w sekcji 5 niniejszego dokumentu.

CBAM będzie wprowadzany w następujących etapach:

- **Okres przejściowy** (1 października 2023 r. – 31 grudnia 2025 r.): ma to być „etap nauki”, w trakcie którego importerzy objęci CBAM będą zgłaszali zestaw danych, w tym emisji wbudowanych związanych z ich towarami, *bez uiszczania wyrównania finansowego* w odniesieniu do emisji wbudowanych

¹³ Dokładniej mówiąc, opłatę za emisje CO₂ lub innych gazów cieplarnianych stanowiących ekwiwalent tych emisji.

związanych z towarami. Mogą jednak zostać nałożone kary, na przykład za niezłożenie wymaganych *kwartalnych sprawozdań CBAM*.

- **Okres docelowy** (rozpoczynający się 1 stycznia 2026 r.):
 - W latach 2026–2033 emisje wbudowane związane z towarami objętymi CBAM będą stopniowo obejmowane zobowiązaniem w zakresie CBAM, ponieważ stopniowo wycofuje się przydział bezpłatnych uprawnień w ramach EU ETS.
 - Od 2034 r. 100% wbudowanych emisji związanych z towarami objętymi CBAM będzie objętych certyfikatami CBAM, a w ramach EU ETS nie będą przyznawane przydziały bezpłatnych uprawnień w odniesieniu do tych towarów.

CBAM w okresie docelowym ma odzwierciedlać koszt emisji w ramach EU ETS:

- operatorzy z UE będą uiszczać opłatę za swoje emisje CO₂ i umarzać uprawnienia do emisji w ramach EU ETS; oraz
- unijni importerzy towarów objętych CBAM prowadzący przywóz do UE będą umarzać certyfikaty CBAM, które ściśle odzwierciedlają sytuację EU ETS, zarówno pod względem zasad MRW, jak i ceny certyfikatów.

CBAM zaprojektowano zgodnie z zasadami Światowej Organizacji Handlu (WTO) i innymi międzynarodowymi zobowiązaniami UE i stosuje się go w równym stopniu do przywozu ze wszystkich państw niebędących członkami UE¹⁴.

Niniejszy dokument dotyczy wyłącznie wymogów obowiązujących w okresie przejściowym.

Okres ten ma na celu naukę odpowiednich metod MRW i ustanowienie ich poza UE, a w UE – ustanowienie instytucji i systemów informatycznych.

4.2 Definicje i zakres emisji objętych CBAM

W poniższym polu tekstowym wskazano kluczowe sekcje rozporządzenia wykonawczego, w których zdefiniowano terminy stosowane w związku z CBAM.

Odniesienia do rozporządzenia wykonawczego:

Rozporządzenie w sprawie CBAM (UE) 2023/956, rozdział I art. 3 – Definicje – i załącznik IV – Definicje.

Załącznik II sekcja 1 – Definicje.

Wykaz stosowanych skrótów i definicji znajduje się również w załącznikach na końcu niniejszych wytycznych.

Poniższe terminy są często używane w niniejszych wytycznych:

¹⁴ Jedynym wyjątkiem są towary z krajów, które stosują EU ETS (obecnie Islandia, Norwegia i Liechtenstein) albo mają system ETS w pełni powiązany z EU ETS (obecnie Szwajcaria). Producenci w tych krajach muszą zatem ponosić taką samą opłatę emisyjną, jaka obowiązuje w UE.

- „**Tona ekwiwalentu CO₂**” oznacza jedną tonę metryczną dwutlenku węgla („CO₂”) lub ilość innego gazu cieplarnianego wymienionego w załączniku I dostosowaną do równoważnego współczynnika globalnego ocieplenia CO₂.
- „**Emisje bezpośrednie**” oznaczają emisje pochodzące z procesów produkcji towarów, w tym emisje pochodzące z wytwarzania ogrzewania i chłodzenia zużywanych podczas procesów produkcji, niezależnie od miejsca wytwarzania ogrzewania lub chłodzenia.
- „**Emisje pośrednie**” oznaczają emisje pochodzące z wytwarzania energii elektrycznej zużywanej w procesach produkcji towarów, niezależnie od miejsca wytwarzania zużywanej energii elektrycznej.
- „**Emisje wbudowane**” oznaczają emisje uwalniane podczas produkcji towarów, w tym emisje wbudowane z odpowiednich prekursorów zużytych w procesie produkcji.
- „**Odpowiedni prekursor**” oznacza towar prosty lub złożony o emisji wbudowanej innej niż zerowa, który zidentyfikowano jako będący w granicach systemu na potrzeby obliczania emisji wbudowanych związanych z towarem złożonym.
- „**Towary proste**” oznaczają towary wytworzone w procesie produkcji wymagającym wyłącznie materiałów wsadowych i paliw o zerowej emisji wbudowanej.
- „**Towary złożone**” oznaczają towary inne niż towary proste.
- „**Specyficzne emisje wbudowane**” oznaczają emisje wbudowane z jednej tony towarów, wyrażone w tonach emisji ekwiwalentu dwutlenku węgla na tonę towarów.
- „**Specyficzne emisje wbudowane**” oznaczają emisje wbudowane z jednej tony towarów, wyrażone w tonach emisji ekwiwalentu dwutlenku węgla na tonę towarów.
- „**Proces produkcji**” oznacza części instalacji, w których przeprowadza się procesy chemiczne lub fizyczne w celu wytworzenia towarów w ramach zbiorczej kategorii towarów określonej w Tabeli 1 zawartej w sekcji 2 załącznika II do rozporządzenia wykonawczego, oraz określone granice systemu dotyczące czynników produkcji, produktów i odpowiadających im emisji.
- „**Zbiorcza kategoria towarów**” jest w sposób dorozumiany zdefiniowana w rozporządzeniu wykonawczym w drodze sporządzenia wykazu odpowiednich zbiorczych kategorii towarów i wszystkich towarów określonych za pomocą ich kodów CN w tabeli 1 zawartej w sekcji 2 załącznika II.
- „**Ścieżka produkcyjna**” oznacza określoną technologię wykorzystywaną w procesie produkcji do wytwarzania towarów należących do zbiorczej kategorii towarów. Jeden proces produkcji zazwyczaj odnosi się do jednej grupy wyprodukowanych towarów objętych CBAM („zbiorcza kategoria towarów”). W niektórych przypadkach istnieje jednak więcej ścieżek produkcyjnych tych towarów niż jedna.

4.3 Okres przejściowy

Podsumowanie podstawowych elementów okresu przejściowego przedstawiono w Tabeli 4-1.

Tabela 4-1 Okres przejściowy – podstawowe informacje

Czas trwania	Od 1 października 2023 r. do 31 grudnia 2025 r.
Zasady MRW	Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2023/1773
Sprawozdawczość w zakresie emisji pośrednich	Wymagana w przypadku wszystkich towarów objętych CBAM.
Wartości domyślne na potrzeby sprawozdawczości w zakresie emisji wbudowanych	Wartości globalne (z wyjątkiem energii elektrycznej). Można stosować w przypadku prekursorów towarów złożonych, których udział nie przekracza 20% całkowitych emisji wbudowanych związanych z towarem złożonym. Należy obowiązkowo stosować w przypadku importu energii elektrycznej i w przypadku emisji pośrednich, chyba że spełnione są określone kryteria.
Elastyczność w zakresie zasad MRW	Dopuszcza się stosowanie przez operatorów instalacji zasad z innych (pozaunijnych) systemów ustalania opłat emisyjnych lub systemów sprawozdawczości do końca 2024 r., jeżeli wspomniane systemy obejmują te same emisje i zapewniają podobny poziom dokładności. Importerzy mogą stosować inne metody (szacowania) do 31 lipca 2024 r.
Częstotliwość sporządzania sprawozdań	Kwartalnie (importerzy)
Weryfikacja zgłoszonych danych	Niewymagana. Operatorzy i importerzy powinni dążyć do tego, aby zgłaszane dane były jak najdokładniejsze i najbardziej kompletne. Jeśli przeprowadzono weryfikację, należy to odnotować w złożonym sprawozdaniu.
Umarzanie certyfikatów CBAM	Niewymagane.

4.3.1 Podstawowe role i obowiązki w zakresie sprawozdawczości

„Zgłaszający objęty obowiązkiem sprawozdawczym”¹⁵ jest podmiotem odpowiedzialnym za zgłaszanie emisji wbudowanych związanych z przywozonymi towarami. Zgłaszającym objętym obowiązkiem sprawozdawczym jest zasadniczo „importer”. W praktyce występują jednak różne warianty w zależności od osoby składającej zgłoszenie celne. Jeżeli w procesie przywozu uczestniczą różne podmioty, ważne jest, aby pamiętać, że za każdą tonę przywiezionego towaru odpowiada *dokładnie jeden zgłaszający objęty obowiązkiem sprawozdawczym*, tj. odpowiada on za to, aby nie była ona zgłoszona dwukrotnie ani pominięta w sprawozdawczości.

Zgodnie z wariantami przewidzianymi w unijnym kodeksie celnym¹⁶ zgłaszającym objętym obowiązkiem sprawozdawczym może być¹⁷:

- **importer, który składa zgłoszenie do dopuszczenia towarów do obrotu** we własnym imieniu i na własną rzecz;
- **osoba posiadająca zezwolenie** na złożenie zgłoszenia celnego, o którym mowa w art. 182 ust. 1 unijnego kodeksu celnego, która zgłasza przywóz towarów albo na
- **pośredni przedstawiciel celny**, w przypadku gdy zgłoszenie celne składa pośredni przedstawiciel celny wyznaczony zgodnie z art. 18 unijnego kodeksu celnego, w przypadku gdy importer ma siedzibę poza Unią lub gdy pośredni przedstawiciel celny zgodził się na wypełnianie obowiązków sprawozdawczych zgodnie z art. 32 rozporządzenia w sprawie CBAM.

Zgłaszający objęty obowiązkiem sprawozdawczym musi co kwartał składać Komisji Europejskiej¹⁸ „sprawozdanie CBAM” za pośrednictwem **rejestrów przejściowych CBAM**, nie później niż w terminie jednego miesiąca po zakończeniu kwartału. Ma to na celu zgłoszenie informacji wymienionych w sekcji 6.3.2 w odniesieniu do towarów przywiezionych do UE w danym kwartale. Należy zwrócić uwagę na szczególne wymogi, w tym dotyczące daty przywozu, w przypadku tak zwanej procedury celnej „uszlachetniania czynnego” (zob. sekcja 4.3.6).

Ze względu na wymogi administracyjne CBAM oczekuje się, że wielu importerów może skorzystać z usług przedstawicieli celnych, tj. importerzy mogą delegować swoje obowiązki. Jeżeli importer nie ma siedziby w państwie członkowskim UE, obowiązki sprawozdawcze w zakresie CBAM spoczywają na pośrednim przedstawicielu celnym. Jeżeli importer mający siedzibę w UE wyznaczy pośredniego przedstawiciela celnego, może on wypełniać obowiązki sprawozdawcze.

Operator instalacji produkującej towary objęte CBAM poza UE jest drugą osobą odgrywającą kluczową rolę dla funkcjonowania CBAM. Operatorzy instalacji to osoby, które mają bezpośredni dostęp do informacji na temat emisji z ich instalacji. Są oni zatem

¹⁵ W rozporządzeniu wykonawczym zastosowano ten termin, aby objąć obie sytuacje: sytuację, w której importer odpowiada za składanie sprawozdania CBAM, albo sytuację, gdy odpowiada za to jego pośredni przedstawiciel celny.

¹⁶ Rozporządzenie (UE) nr 952/2013, wersja skonsolidowana: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/952/2022-12-12>

¹⁷ Art. 2 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego.

¹⁸ Art. 35 rozporządzenia w sprawie CBAM.

odpowiedzialni za **monitorowanie i sprawozdawczość w odniesieniu do emisji wbudowanych związanych z towarami**, które wyprodukowali i wywożą do UE.

W okresie docelowym ważną rolę będą odgrywać **weryfikatorzy stron trzecich**. W okresie przejściowym weryfikacja jest jednak środkiem w pełni dobrowolnym, który operatorzy instalacji mogą wybrać jako sposób na poprawę jakości swoich danych i przygotowanie się do wymogów, które mają obowiązywać w okresie docelowym.

Ważną rolę odgrywa ponadto **właściwy organ w państwie członkowskim UE**, w którym zgłaszający objęty obowiązkiem sprawozdawczym ma siedzibę. Jest on odpowiedzialny za egzekwowanie określonych przepisów rozporządzenia w sprawie CBAM, w tym za dokonywanie przeglądu sprawozdań CBAM w celu upewnienia się, że zgłaszający objęty obowiązkiem sprawozdawczym składają kompletne i prawidłowe kwartalne sprawozdania CBAM, oraz w razie potrzeby za nakładanie kar zgodnie z rozporządzeniem wykonawczym.

Komisja Europejska (w niniejszym dokumencie zwana również „**Komisją**”) jest odpowiedzialna za prowadzenie rejestru przejściowego CBAM, przeprowadzanie oceny ogólnego wdrażania CBAM w okresie przejściowym w drodze sprawdzania informacji zawartych w kwartalnych sprawozdaniach CBAM, dalszy rozwój prawodawstwa z myślą o okresie docelowym oraz koordynację właściwych organów w państwach członkowskich UE. Komisja Europejska udostępnia ponadto specjalną stronę internetową poświęconą CBAM zawierającą dalsze wytyczne, wzory na potrzeby składania sprawozdań, materiały szkoleniowe oraz portal rejestru przejściowego CBAM (który będzie dalej aktualizowany, a w okresie docelowym stanie się rejestrem CBAM).

4.3.2 Co muszą monitorować operatorzy

Pierwszym elementem jest monitorowanie **emisji bezpośrednich** z instalacji. W każdym przypadku, gdy instalacja wytwarza kilka różnych produktów, emisje muszą być również **odpowiednio przypisane do poszczególnych produktów**.

Operatorzy muszą również monitorować i przekazywać zgłaszającemu objętemu obowiązkiem sprawozdawczym lub zgłaszającym objętym obowiązkiem sprawozdawczym ilości specyficznych materiałów wsadowych z własnymi emisjami wbudowanymi (tzw. „odpowiednich prekursorów”, które same są towarami objętymi CBAM) wykorzystywanych w procesie produkcji oraz ustalać **emisje wbudowane związane z tymi prekursorami**. W przypadku zakupu prekursorów do produkcji innych towarów objętych CBAM operatorzy muszą uzyskać od dostawcy tych prekursorów dane dotyczące emisji wbudowanych.

Emisje pośrednie uwalniane przy wytwarzaniu energii elektrycznej zużytej podczas produkcji wszystkich towarów objętych CBAM muszą być monitorowane do celów CBAM¹⁹ i przypisywane do wyprodukowanych towarów. Należy również uwzględnić w odpowiednich przypadkach emisje wbudowane związane z prekursorami.

¹⁹ W okresie przejściowym należy monitorować i zgłaszać emisje pośrednie związane ze *wszystkimi* towarami objętymi CBAM, w tym wbudowane emisje pośrednie związane z prekursorami. Jednakże w okresie docelowym emisje pośrednie będą uwzględniane tylko w odniesieniu do niektórych produktów (towarów wyszczególnionych w załączniku II do rozporządzenia w sprawie CBAM).

Należy zauważyć, że tylko emisje bezpośrednie są istotne w odniesieniu do energii elektrycznej przywożonej do UE jako towar sam w sobie. Traktowanie energii elektrycznej jako towaru objętego CBAM omówiono szerzej w wytycznych dla operatorów.

W dokumencie tym omówiono też wyjaśnienia dotyczące sposobu ustalania tych emisji wbudowanych i definiowania granic systemu. Odpowiednie prekursorzy określono – dla każdego sektora – w poniższej sekcji 5.

Na koniec operatorzy muszą **podać do wiadomości importera lub importerów wysokość opłaty emisyjnej należnej przy produkcji towaru w jego jurysdykcji, jeśli istnieje taka opłata**. Obejmuje to opłatę emisyjną za tonę ekwiwalentu dwutlenku węgla oraz ilość przydziałów bezpłatnych uprawnień lub kwoty dowolnego innego wsparcia finansowego, rekompensaty lub rabatu otrzymanych za tonę produktu mającego znaczenie dla CBAM. W szczególności w przypadku towarów złożonych należy również wziąć pod uwagę koszty emisji dwutlenku węgla należne od producentów prekursorów.

4.3.3 Elementy, które zgłaszający objęci obowiązkiem sprawozdawczym muszą uwzględnić w sprawozdaniach

W okresie przejściowym **importerzy muszą przedkładać sprawozdania kwartalne dotyczące emisji wbudowanych związanych z towarami przywiezionymi w danym kwartale roku kalendarzowego** z podziałem emisji bezpośrednich i pośrednich, jak również wszelkich opłat emisyjnych należnych za granicą.

Ponieważ importer wykorzystuje wyłącznie dane odnoszące się do emisji wygenerowane w innym miejscu, **głównym zadaniem jest zapewnienie kompletności wykazu dotyczącego przywozu i innych istotnych czynników**, które należy uwzględnić w sprawozdaniu CBAM.

W sprawozdaniu CBAM importerzy muszą zawrzeć następujące informacje:

- **całkowitą ilość każdego rodzaju towarów**, wyrażoną w megawatogodzinach (MWh) w przypadku energii elektrycznej i w tonach w przypadku innych towarów, określoną dla każdej instalacji wytwarzającej towary w kraju pochodzenia;
- rzeczywisty **całkowity poziom emisji wbudowanych**, wyrażony w tonach emisji ekwiwalentu dwutlenku węgla na MWh energii elektrycznej lub – w przypadku innych towarów – w tonach emisji ekwiwalentu dwutlenku węgla na tonę każdego rodzaju towarów;
- **całkowity poziom emisji pośrednich**, w tym ilość zużytej energii elektrycznej i mający zastosowanie współczynnik emisji;
- **opłatę emisyjną należną w kraju pochodzenia za emisje wbudowane w towary przywiezione**, z uwzględnieniem rabatów lub innych form rekompensaty.

W celu uzyskania tych informacji konieczne jest wprowadzenie jasnych procedur monitorowania przywozu. Proponowane najlepsze praktyki:

- Jeżeli kod CN przywożonego towaru jest objęty zakresem wykazu towarów zawartym w załączniku I do rozporządzenia w sprawie CBAM, należy uruchomić obowiązek sprawozdawczy w ramach CBAM. Najskuteczniejszym sposobem korzystania z CBAM przez importerów może być zainstalowanie narzędzia

Uproszczenie!

generującego wykaz wszystkich przywiezionych towarów wchodzących w zakres CBAM. Może to na przykład odbywać się automatycznie z wykorzystaniem oprogramowania do prowadzenia księgowości.

- Importer może również objąć ujawnienie informacji specjalną klauzulą w umowie zakupu zawieranej z producentem przywiezionych towarów.

W przypadku gdy operator korzysta z prostego arkusza kalkulacyjnego udostępnionego w celu przygotowania deklaracji CBAM, konieczny będzie jedynie niewielki nakład pracy ze strony zgłaszającego objętego obowiązkiem sprawozdawczym w celu uzupełnienia sprawozdania w rejestrze przejściowym CBAM, pod warunkiem że wykaz przywiezionych towarów jest aktualny i że znane są emisje wbudowane na tonę produktu. Korzystanie ze wspomnianego arkusza kalkulacyjnego nie jest jednak obowiązkowe, w związku z czym importerzy mogą otrzymywać wymagane dane od operatorów w innych formatach. Istotne jest zatem, aby zgłaszający objęci obowiązkiem sprawozdawczym mieli wiedzę na temat parametrów, które należy być zgłaszać, aby zapewnić otrzymanie niezbędnych danych od operatorów. Treść sprawozdania CBAM określono w załączniku I do rozporządzenia wykonawczego.

4.3.4 Okresy sprawozdawcze dla operatorów i importerów

Okres sprawozdawczy stanowi okres odniesienia do celów ustalenia emisji wbudowanych, przy czym operatorów i importerów obowiązują różne okresy sprawozdawcze.

Operatorzy instalacji

W przypadku operatorów domyślny okres sprawozdawczy wynosi 12 miesięcy, aby mogli oni zgromadzić reprezentatywne dane odzwierciedlające roczne operacje instalacji.

Dwunastomiesięcznym okresem sprawozdawczym może być:

- **rok kalendarzowy** – co stanowi domyślny wariant sprawozdawczy – albo alternatywnie
- **rok obrotowy** – jeżeli można uzasadnić ten wariant tym, że dane za rok obrotowy są dokładniejsze, lub w celu uniknięcia ponoszenia nieracjonalnych kosztów; na przykład, gdy koniec roku finansowego zbiega się z coroczną inwentaryzacją paliw i materiałów.

Okres dwunastu miesięcy uznaje się za reprezentatywny, ponieważ odzwierciedla sezonowe zmiany w działalności instalacji, a także wszelkie okresy zakłóceń procesu wynikające z planowanych corocznych okresów rozruchu i wyłączenia (np. w celu konserwacji). Stosowanie pełnego roku pomaga również ograniczyć wszelkie luki w danych, np. w drodze dokonywania odczytów liczników po obu stronach brakujących okresowych punktów danych.

Operatorzy mogą jednak również wybrać alternatywny okres sprawozdawczy, wynoszący co najmniej trzy miesiące, jeśli instalacja uczestniczy w kwalifikowalnym systemie MRW, a okres sprawozdawczy pokrywa się z wymogami tego systemu MRW. Na przykład:

- obowiązkowy system ustalania opłat emisyjnych (system handlu uprawnieniami do emisji lub podatek od emisji dwutlenku węgla lub opłata za emisję dwutlenku węgla) lub system sprawozdawczości w zakresie emisji gazów cieplarnianych z obowiązkiem jego przestrzegania. W takim przypadku można wykorzystać okres

sprawozdawczy obowiązujący w tym systemie, jeśli obejmuje on co najmniej trzy miesiące; albo na

- monitorowanie i sprawozdawczość do celów innego systemu monitorowania (np. projektu ograniczenia emisji gazów cieplarnianych, który obejmuje weryfikację przez akredytowanego weryfikatora). W takim przypadku można wykorzystać okres sprawozdawczy obowiązujący zgodnie z mającymi zastosowanie zasadami MRW, jeśli wynosi on co najmniej trzy miesiące.

We wszystkich powyższych przypadkach bezpośrednie i pośrednie emisje wbudowane związane z towarami oblicza się jako **średnią z wybranego okresu sprawozdawczego**.

Aby umożliwić przekazywanie reprezentatywnych danych od początku okresu przejściowego, operatorzy powinni dążyć do udostępnienia importerom w styczniu 2024 r. – na potrzeby pierwszego sprawozdania kwartalnego – danych za cały rok 2023. W tym celu, operatorzy powinni:

- gromadzić dane dotyczące emisji i dane dotyczące działalności od początku okresu przejściowego z tej części 2023 r., z której są dostępne dane. W okresie poprzedzającym rozpoczęcie faktycznego monitorowania emisji²⁰ operatorzy będą musieli dokonać szacunków na podstawie najlepszych dostępnych danych (np. przy użyciu protokołów produkcji, obliczeń wstecznych opartych na znanych korelacjach między znanymi danymi a odpowiednimi emisjami itp.).
- Należy rozpocząć gromadzenie danych za ostatni kwartał 2023 r. w ramach przygotowań do przekazania importerom danych za cały rok, w miarę możliwości jak najwcześniej na początku stycznia 2024 r.

W świetle powyższego operatorzy powinni zatem jak najszybciej rozpocząć przygotowywanie metodyki monitorowania i dążyć do rozpoczęcia faktycznego monitorowania jak najszybciej po 1 października 2023 r. Powinni oni udostępniać importerom dane dotyczące emisji wbudowanych, gdy tylko będą one dostępne po zakończeniu każdego kwartału.

Importerzy

W okresie przejściowym okres sprawozdawczy dla importerów („zgłaszających objętych obowiązkiem sprawozdawczym”) jest kwartalny, a sprawozdania należy składać w terminie miesiąca po zakończeniu kwartału.

- Pierwsze sprawozdanie kwartalne dotyczy okresu od października do grudnia 2023 r., a należy je złożyć w rejestrze przejściowym CBAM do 31 stycznia 2024 r.
- Ostatnie sprawozdanie kwartalne będzie dotyczyło okresu od października do grudnia 2025 r., a należy je złożyć w rejestrze przejściowym CBAM do 31 stycznia 2026 r.

Sprawozdanie kwartalne powinno zawierać zestawienie emisji wbudowanych związanych z towarami przywiezionymi w poprzednim kwartale roku kalendarzowego z podziałem emisji bezpośrednich i pośrednich, jak również wszelkich opłat emisyjnych należnych za granicą. Do celów ustalenia daty przywiezienia towaru istotne jest „**dopuszczenie do**

²⁰ Będzie to najczęstszy przypadek, z wyjątkiem sytuacji, gdy wprowadzono już kwalifikowalny system MRW.

obrotu” (tj. odprawa dokonana przez organy celne). Jest to istotne w szczególności w przypadku towarów objętych procedurą **uszlachetniania czynnego** (zob. sekcja 4.3.6).

Ponieważ operatorzy i importerzy mają różne harmonogramy składania sprawozdań, importerzy będą musieli w kwartalnych sprawozdaniach CBAM wykorzystać najnowsze dane dotyczące emisji wbudowanych przekazane im przez operatorów instalacji. Na przykład jeśli operator stosuje rok kalendarzowy jako okres sprawozdawczy, importer wypełniający kwortalne sprawozdanie CBAM za dowolny kwartał I–IV 2025 r. musiałby na potrzeby sprawozdawczości wykorzystać przekazane mu przez operatora informacje za rok kalendarzowy 2024 dotyczące specyficznych emisji wbudowanych związanych z towarem. Tzn. jeśli operator wyprodukował towar w grudniu 2024 r., a importer przywiózł go do UE w styczniu 2025 r., w sprawozdaniu CBAM za pierwszy kwartał importer wykorzystałby specyficzne emisje wbudowane związane z tym towarem za rok kalendarzowy 2024. Jeśli dane za 2024 r. nie będą jeszcze dostępne do końca stycznia 2025 r., można będzie wykorzystać na potrzeby sprawozdania CBAM za pierwszy kwartał specyficzne emisje wbudowane z 2023 r.

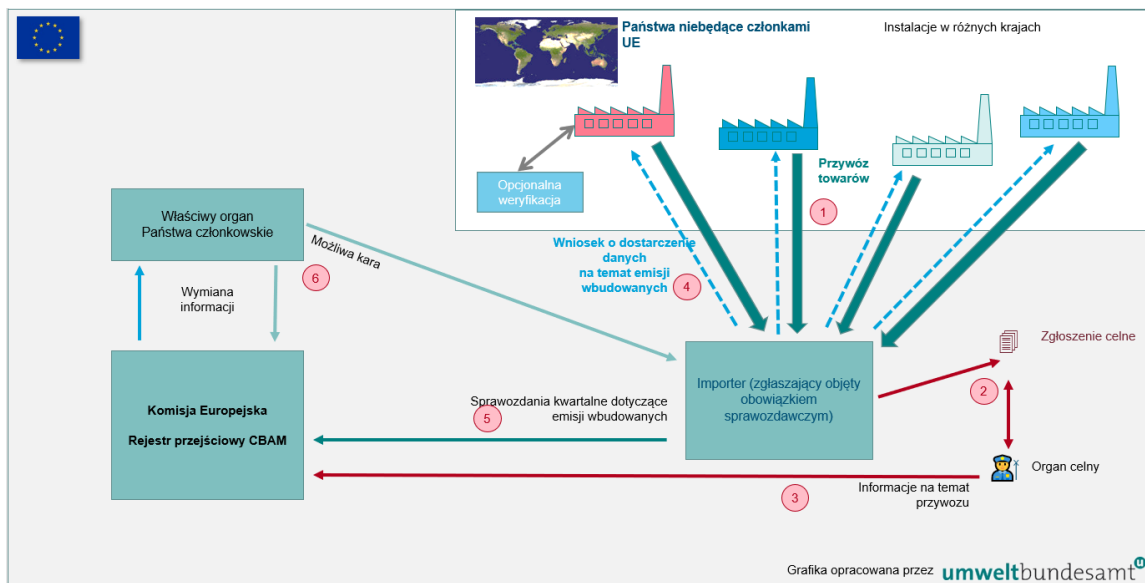
Różnica miałaby miejsce w sytuacji, gdy operator ma obowiązek przestrzegania przepisów w ramach kwalifikowalnego systemu MRW, a okres sprawozdawczy jest krótszy niż rok kalendarzowy, ale wynosi co najmniej trzy miesiące. Na przykład jeśli okres sprawozdawczy wynosi trzy miesiące, importer może w swoim sprawozdaniu CBAM za drugi kwartał wykorzystać dane operatora z pierwszego kwartału, i tak dalej.

Należy zauważyć, że przedłożone sprawozdanie CBAM można korygować²¹ do dwóch miesięcy po zakończeniu odpowiedniego kwartału sprawozdawczego. Może to mieć miejsce na przykład wtedy, gdy importer uzyska dokładniejsze dane na temat emisji wbudowanych po upływie terminu złożenia sprawozdania. Uznając trudności związane z terminowym ustanowieniem systemów MRW, w rozporządzeniu wykonawczym dopuszcza się dłuższy okres na składanie korekt dotyczących pierwszych dwóch sprawozdań kwartalnych, tj. do upływu terminu na złożenie trzeciego sprawozdania kwartalnego. Oznacza to, że sprawozdania należne w terminach do 31 stycznia i 30 kwietnia 2024 r. można następnie korygować do 31 lipca 2024 r.

²¹ Art. 9 rozporządzenia wykonawczego.

4.3.5 Zarządzanie CBAM

Rys. 4-1: Przegląd obowiązków sprawozdawczych w okresie przejściowym CBAM

Wyjaśnienie liczb (odnoszących się do obiegu zadań) znajduje się w tekście głównym poniżej.

Jak pokazano schematycznie na Rys. 4-1, system zarządzania i obieg zadań w okresie przejściowym CBAM przebiegają według kolejnych etapów przedstawionych poniżej (numeracja punktów odpowiada liczbom oznaczonym na rysunku kolorem czerwonym):

1. Importer (zgłaszający objęty obowiązkami sprawozdawczym) otrzymuje towary objęte CBAM z różnych instalacji, ewentualnie z różnych krajów spoza UE.
2. Importer składa zwykle zgłoszenie celne w odniesieniu do każdego przywozu. Organ celnego państwa członkowskiego UE przeprowadza kontrolę i dokonuje odprawy przywozu w zwykły sposób.
3. Organ celnego (lub stosowany system informatyczny) przekazuje Komisji Europejskiej informację o przywozie (korzystając z rejestru przejściowego CBAM). Informacje te można następnie wykorzystać do sprawdzenia kompletności i dokładności kwartalnych sprawozdań CBAM.
4. Zgłaszający objęty obowiązkami sprawozdawczym zwraca się do operatorów z wnioskiem o przekazanie odpowiednich danych dotyczące specyficznych emisji wbudowanych związanych z przywiezionymi towarami objętymi CBAM (w praktyce mogą w tym uczestniczyć przedsiębiorstwa pośredniczące, które miałyby obowiązek przekazywania wniosku do operatora instalacji, która wyprodukowała towary objęte CBAM). Operatorzy odpowiadają, przesyłając wymagane dane, w miarę możliwości, przy użyciu szablonu udostępnionego do tego celu przez Komisję. Dane może – na zasadzie dobrowolności – zweryfikować weryfikator stron trzecich.
5. Zgłaszający objęty obowiązkami sprawozdawczym może wtedy przekazać kwartalne sprawozdanie CBAM do rejestru przejściowego CBAM.
6. Następuje wymiana informacji między Komisją a właściwymi organami w państwach członkowskich UE. Komisja informuje (na podstawie danych celnych),

którzy zgłaszający objęci obowiązkiem sprawozdawczym mają składać sprawozdania CBAM. Komisja może ponadto przeprowadzać wyrywkowe kontrole rzeczywistych sprawozdań i sprawdzać ich kompletność w odniesieniu do danych celnych. W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości Komisja informuje o tym właściwy organ. Właściwy organ podejmie następnie działania następcze, zazwyczaj kontaktując się z importerem i żądając usunięcia nieprawidłowości lub przedłożenia brakującego sprawozdania CBAM. Jeżeli zgłaszający objęty obowiązkiem sprawozdawczym nie skoryguje błędów, właściwy organ może ostatecznie nałożyć karę (finansową).

7. (Nie pokazano na rysunku i nie wymagają tego przepisy, ale leży to w interesie importera): aby uniknąć podobnych problemów w przyszłości importer, na którego nałożono karę, powinien – w celu rozwiązania kwestii na potrzeby przyszłych zgłoszeń – poinformować operatora o problemie lub problemach wskazanych przez Komisję lub właściwy organ.

4.3.6 Uszlachetnianie czynne

W unijnym kodeksie celnym zdefiniowano szereg procedur specjalnych. „Uszlachetnianie czynne”²² oznacza, że towar jest przywożony do UE w celu przetworzenia z zawieszeniem należności celnych przywozowych i VAT. Po zakończeniu procesu przetwarzania produkty przetworzone lub pierwotnie przywiezione towary mogą zostać ponownie wywiezione albo dopuszczone do obrotu w UE. Ten ostatni przypadek oznaczałby obowiązek uiszczenia należności celnych przywozowych i podatków, a także zastosowanie środków z zakresu polityki handlowej.

Zasadę tę rozszerzono na CBAM, tj. w przypadku powrotnego wywozu nie powstaje obowiązek zgłaszania w ramach CBAM towarów objętych uszlachetnieniem czynnym. Jeżeli jednak towar objęty CBAM zostanie dopuszczony do obrotu na rynku UE po przeprowadzeniu procedury uszlachetnienia czynnego jako towar oryginalny albo zmodyfikowany, obowiązek składania sprawozdania CBAM powstaje.

W przypadku towarów faktycznie przywiezionych po poddaniu ich uszlachetnieniu czynnemu okres, w którym należy je uwzględnić w sprawozdaniu CBAM, jest określony przez datę dopuszczenia do obrotu w UE. Z tego powodu w niektórych przypadkach towary muszą być zgłaszane w ramach CBAM, mimo że poddano je uszlachetnieniu czynnemu przed 1 października 2023 r.

W art. 6 rozporządzenia wykonawczego przewidziano pewne specjalne wymogi w zakresie sprawozdawczości dla towarów dopuszczonych do obrotu po uszlachetnieniu czynnym dla celów kwartalnych sprawozdań CBAM:

- jeśli towaru nie zmodyfikowano podczas uszlachetniania czynnego, należy zgłosić ilości dopuszczonego do obrotu towaru objętego CBAM i emisje wbudowane tych ilości. Wartości są takie same jak dla towarów objętych procedurą uszlachetniania czynnego. Wspomniane sprawozdanie powinno również zawierać kraj pochodzenia i instalacje, w których wyprodukowano towary, jeśli te informacje są znane;

²² Zob. https://taxation-customs.ec.europa.eu/customs-4/customs-procedures-import-and-export-0/what-importation/inward-processing_en.

- jeśli towar zmodyfikowano, a produkt uszlachetniania czynnego nie kwalifikuje się już jako towar objęty CBAM, wówczas nadal należy zgłaszać ilości pierwotnego towaru i emisje wbudowane tych pierwotnych ilości. Wspomniane sprawozdanie powinno również zawierać kraj pochodzenia i instalacje, w których wyprodukowano towary, jeśli te informacje są znane;
- jeśli towar zmodyfikowano, a produkt uszlachetniania czynnego jest towarem objętym CBAM, należy zgłosić ilości i emisje wbudowane towaru dopuszczonego do obrotu na rynku. Jeśli uszlachetnianie czynne odbywa się w instalacji objętej EU ETS, należy również zgłosić należną opłatę emisyjną. Wspomniane sprawozdanie powinno również zawierać kraj pochodzenia i instalacje, w których wyprodukowano towary, jeśli te informacje są znane;
- w przypadku gdy nie można określić pochodzenia towaru użytego do uszlachetniania czynnego, emisje wbudowane oblicza się na podstawie średniej ważonej emisji wbudowanych dla wszystkich towarów objętych procedurą uszlachetniania czynnego dla tej samej zbiorczej kategorii towarów.

5 TOWARY OBJĘTE CBAM I ŚCIEŻKI PRODUKCYJNE

5.1 Przedmowa do sekcji dotyczących poszczególnych sektorów

Poniższe sekcje zawierają przegląd poszczególnych ścieżek produkcyjnych towarów wymienionych w załączniku I do rozporządzenia w sprawie CBAM w odniesieniu do sektora cementu, wodoru, nawozów, żelaza i stali oraz aluminium. W niniejszej sekcji zajęto się specyfikacją produktów objętych CBAM i odpowiednimi ścieżkami produkcyjnymi. Ma to pomóc zgłaszającym objętym obowiązkiem sprawozdawczym w określaniu przywiezionych towarów objętych CBAM i zrozumieniu podstawy specyficznych emisji wbudowanych w odniesieniu do tych towarów, o których to emisjach informacje przekazuje producent.

Schematy wykorzystane w poniższych sekcjach.

W przypadku grafik dotyczących granic systemowych przedstawionych w poniższych sekcjach zastosowano **następujące konwencje:**

- Procesy produkcji (w ramach których miałyby miejsce monitorowanie emisji bezpośrednich) przedstawiono jako prostokąty. Materiały przedstawiono w ramkach z zaokrąglonymi rogami.
- Procesy opcjonalne (np. CCS/CCU) zaznaczono na niebiesko. W szczególności CCS/CCU nie będą brane pod uwagę przy opracowywaniu wartości domyślnych, ale w przypadku ich stosowania przez operatora powiązane emisje lub oszczędności emisji należy brać pod uwagę przy określaniu rzeczywistych emisji wbudowanych.
- Materiały, które uznaje się za nieposiadające emisji wbudowanych, pokazano w czerwonych ramkach, a materiały zawierające emisje wbudowane (odpowiednie prekursory i produkty końcowe, tj. towary objęte CBAM) w zielonych ramkach. Towary proste są oznaczone normalną czcionką, a towary złożone czcionką pogrubioną.
- Materiały wsadowe przedstawiono w sposób niewyczerpujący. Oznacza to, że skoncentrowano się na materiałach, które są istotne w odniesieniu do wykazania różnic między różnymi ścieżkami produkcyjnymi. W związku z tym mniej ważne materiały wsadowe, a w szczególności paliwa, zwykle pomijano w celu uproszczenia wykresów.
- Uwaga: Procesy CCS/CCU wskazano na Rys. 5-1 poniżej na przykładzie łańcucha wartości cementu. Aby uniknąć zbyt skomplikowanych wykresów, nie pokazano tego w innych sektorach, ale ma w nich takie samo zastosowanie.

Energię elektryczną jako czynnik produkcji pokazano tylko w przypadkach, gdy jest głównym „prekursorem” procesu (tj. w szczególności w przypadku pieców łukowych i procesów elektrolizy).

5.2 Określanie towarów objętych CBAM

W niniejszej sekcji wyjaśniono, w jaki sposób towary objęte CBAM określa się i identyfikuje w rozporządzeniu. W poniższym polu tekstowym wskazano kluczowe sekcje dotyczące definicji i zgłaszania towarów objętych CBAM, istotne dla okresu przejściowego CBAM.

Odniesienia do rozporządzenia wykonawczego:

Załącznik II sekcja 2 tabela 1 – Zestawienie kodów CN ze zbiorczymi kategoriami towarów.

Załącznik III sekcja F – Zasady przypisywania emisji z instalacji do towarów.

5.2.1 Specyfikacje produktu

W systemie klasyfikacji Nomenklatury Scalonej (CN)²³²⁴ określono podstawowe cechy towarów i wykorzystuje się go do identyfikacji towarów sektorowych objętych zakresem CBAM.

System klasyfikacji „specyfikacji produktu” CN składa się z dwóch części – po pierwsze z numerycznego 4-, 6- lub 8-cyfrowego systemu numeracji, odzwierciedlającego różne poziomy dezagregacji produktu, a po drugie z krótkiego opisu tekstowego każdej kategorii produktu zawierającego jej podstawowe cechy. Pierwsze 6 cyfr jest identyczne z klasyfikacją systemu zharmonizowanego (HS) stosowaną w handlu międzynarodowym, a pozostałe 2 cyfry są dodatkami specyficznymi dla UE.

Obie części specyfikacji produktu dla towarów podano w załączniku I do rozporządzenia w sprawie CBAM, ale w innym miejscu tekstu można je również skrócić tylko do kodu numerycznego, aby ułatwić odniesienie.

5.2.2 Określanie towarów objętych zakresem rozporządzenia w sprawie CBAM

Zgłaszający objęty obowiązkiem sprawozdawczym powinien najpierw ustalić, które przywiezione towary wchodzą w zakres CBAM. W celu ustalenia, które towary są objęte CBAM, należy sprawdzić i porównać pełny asortyment przywiezionych towarów ze specyfikacjami produktu podanymi w załączniku I do rozporządzenia w sprawie CBAM.

W procesie tym pomocne będą poniższe sekcje zawierające bardziej szczegółowe informacje, ponieważ zawierają wykaz odpowiednich towarów objętych CBAM dla każdego sektora. Określono również prekursorzy, aby ułatwić sprawdzanie danych, które przekazują producenci towarów przywożonych do UE. Jeżeli operator przekazuje informacje dotyczące prekursorów, które nie zostały określone w oparciu o towary objęte CBAM, jak wskazano w niniejszych wytycznych, zalecane jest zwrócenie się do operatora o wyjaśnienie, czy dostarczył prawidłowe informacje²⁵.

Bardziej szczegółowe wyjaśnienie odpowiednich procesów produkcji i granic systemu towarów przedstawiono w wytycznych dla operatorów instalacji spoza UE produkujących towary objęte CBAM.

²³ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1).

²⁴ Więcej informacji na temat definicji CN dla towarów można znaleźć w bazie danych RAMON Eurostatu na 2022 r. pod https://ec.europa.eu/eurostat/ramon/nomenclatures/index.cfm?TargetUrl=LST_NOM_DTL&StrNom=CN_2022 adresem:

²⁵ Należy zauważyć, że istnieje możliwość, iż ta sama kategoria towarów będzie miała zastosowanie zarówno do wyprodukowanego towaru, jak i do prekursora użytego do wyprodukowania tego towaru. Jest to istotne w przypadku towarów z sektora żelaza i stali, aluminium i nawozów.

Granice procesów produkcji, w których wytwarza się towary

W celu określenia wbudowanych emisji gazów cieplarnianych związanych z towarami objętymi CBAM operator musi określić granice procesów produkcji, w których wytwarza się te towary²⁶. W tym celu operator musi ustalić przepływy materiałów i energii, które mogą mieć wpływ na emisje, stanowią część procesu produkcji towarów objętych CBAM. Po określeniu granic systemu w odniesieniu do procesu produkcji można monitorować emisje związane z produkcją danego towaru.

Ważne jest również wyjaśnienie, które wcześniejsze procesy (np. produkcja towarów będących prekursorami) i dalsze działania (np. walcowanie lub odlewanie, czyszczenie i powlekanie produktów stalowych) odbywają się w tej samej instalacji. Wynika to z faktu, że do tych działań mogą mieć zastosowanie różne zasady monitorowania i może zaistnieć konieczność określenia odrębnego procesu produkcji.

W przypadku gdy w instalacji produkuje się więcej niż jedną kategorię zagregowanego towaru objętego CBAM, operator powinien podzielić instalację na odrębne procesy produkcji, aby emisje z każdego procesu produkcji były monitorowane oddzielnie. Ostatecznie emisje wbudowane przypisane towarom wyprodukowanym w poszczególnych procesach produkcji powinny nadal stanowić 100% odpowiednich całkowitych emisji z instalacji.

5.3 Sektor cementu

W poniższym polu tekstowym wskazano sekcje rozporządzenia wykonawczego właściwe dla tego sektora, które są istotne w odniesieniu do okresu przejściowego CBAM.

Odniesienia do rozporządzenia wykonawczego:

- **Załącznik II** sekcja 2 tabela 1 – Zestawienie kodów CN ze zbiorczymi kategoriami towarów.
 - **Załącznik II** sekcja 3 – Ścieżki produkcyjne, granice systemowe i odpowiednie prekursory, jak określono w podsekcjach: 3.2 – Gлина kalcynowana, 3.3 – Klinkier cementowy, 3.4 – Cement, 3.5 – Cement glinowy.
-

5.3.1 Jednostka produkcji i emisje wbudowane dla sektora przemysłowego

Ilość zadeklarowanych towarów cementowych przywiezionych do UE należy wyrazić w tonach metrycznych. Zgłaszający objęty obowiązkiem sprawozdawczym powinien zgłosić ilość przywiezionych do UE towarów objętych CBAM.

Sektor przemysłowy	Cement
Jednostka produkcji towarów	Tony (metryczne) zgłaszane oddzielnie dla każdego rodzaju wyprodukowanego towaru objętego CBAM w podziale na instalacje lub procesy produkcji w kraju pochodzenia.

²⁶ „Operator” oznacza każdą osobę, która eksploatuje lub kontroluje instalację w państwie trzecim.

Sektor przemysłowy	Cement
Powiązane działania	Produkcja klinkieru cementowego i gliny kalcynowanej, mielenie i mieszanie klinkieru cementowego do celów produkcji cementu.
Oдноśne emisje gazów cieplarnianych	Dwutlenek węgla (CO ₂)
Emisje bezpośrednie	Tony (metryczne) ekwiwalentu CO ₂
Emisje pośrednie	Ilość zużytej energii elektrycznej (MWh), źródło i współczynnik emisji wykorzystany do obliczenia emisji pośrednich w tonach (metrycznych) CO ₂ lub ekwiwalentu CO ₂ . <i>Należy zgłaszać oddzielnie w okresie przejściowym.</i>
Jednostka do celów zgłaszania emisji wbudowanych	Tony emisji ekwiwalentu CO ₂ na tonę towaru zgłaszane oddzielnie dla każdego rodzaju towaru objętego CBAM w podziale na instalacje lub procesy produkcji w kraju pochodzenia.

W okresie przejściowym w sektorze cementu należy uwzględniać zarówno emisje bezpośrednie, jak i pośrednie. Emisje pośrednie należy zgłaszać oddzielnie. Emisje należy zgłaszać w tonach metrycznych ekwiwalentu CO₂ (t CO₂e) na tonę wyprodukowanego towaru. Liczbę tę należy obliczyć dla konkretnej instalacji lub procesu produkcji w kraju pochodzenia.

W poniższych sekcjach określono elementy procesu produkcji, które należy uwzględnić do celów monitorowania i sprawozdawczości.

5.3.2 Definicja i wyjaśnienie objętych CBAM towarów

W poniższej tabeli wymieniono odpowiednie towary objęte okresem przejściowym CBAM w sektorze cementu. Zbiorcza kategoria towarów w lewej kolumnie służy do określenia grup, w odniesieniu do których należy określić wspólne „procesy produkcji” do celów monitorowania.

Tabela 5-1: Towary objęte CBAM w sektorze cementu

Zbiorcza kategoria towarów	Kod CN	Opis
Gлина kalcynowana	2507 00 80	Pozostałe gliny kaolinowe
Klinkier cementowy	2523 10 00	Klinkier cementowy ²⁷
Cement	2523 21 00	Biały cement portlandzki, nawet sztucznie barwiony
	2523 29 00	Pozostały cement portlandzki
	2523 90 00	

²⁷ Nie ma rozróżnienia między różnymi rodzajami klinkieru, tj. szary i biały klinkier cementowy jest takie same do celów CBAM.

Zbiorcza kategoria towarów	Kod CN	Opis
		Pozostałe cementy hydrauliczne
Cement glinowy	2523 30 00	Cement glinowy ²⁸

Źródło: rozporządzenie w sprawie CBAM, załącznik I; rozporządzenie wykonawcze, załącznik II.

Zbiorcze kategorie towarów wymienione w powyższej tabeli obejmują zarówno gotowe towary cementowe, jak i towary będące prekursorami (produkty pośrednie), które zużywa się do produkcji cementu.

Należy brać pod uwagę wyłącznie materiały wsadowe wymienione jako odpowiednie prekursory do granic systemu procesu produkcji, jak określono w rozporządzeniu wykonawczym. Poniższa tabela 5-2 zawiera listę prekursorów według zbiorczej kategorii towarów i ścieżki produkcyjnej.

Tabela 5-2: Zbiorcze kategorie towarów, ich ścieżki produkcyjne oraz odpowiednie prekursory

Zbiorcza kategoria towarów	Odpowiednie prekursory
<i>Ścieżka produkcyjna</i>	
Glina kalcynowana	Brak
Klinkier cementowy	Brak
Cement	klinkier cementowy; glina kalcynowana (jeśli jest wykorzystywana w procesie).
Cement glinowy	Brak

Istotnymi towarami będącymi prekursorami są „klinkier cementowy”²⁹ (kod CN 2523 10 00), który obejmuje zarówno klinkier biały (stosowany do produkcji cementu białego), jak i klinkier szary, oraz „glina kalcynowana” (kod CN 2507 00 80), która jest substytutem klinkieru i może być stosowana do modyfikacji właściwości produkowanego cementu.

Prekursory te określa się jako towary proste, ponieważ składniki surowcowe i paliwa (zarówno paliwa kopalne, jak i wszelkie paliwa alternatywne) wykorzystywane do ich produkcji same w sobie uważa się za mające zerowe emisje wbudowane.

Gotowe towary cementowe wymienione w Tabeli 5-1 obejmują zarówno biały cement portlandzki, szary cement portlandzki, inne cementy hydrauliczne i cement glinowy. Towary te określa się jako towary złożone (z wyjątkiem cementu glinowego), ponieważ obejmują one emisje wbudowane z towarów będących prekursorami.

Inne składniki stosowane w produkcji cementu, w szczególności granulowany żużel wielkopiecowy, popiół lotny i pucolan naturalny, które stosuje się w produkcji innych

²⁸ Określany również jako „cement glinowy”.

²⁹ Nie ma rozróżnienia między klinkierem szarym i białym, więc operator powinien zastosować odpowiednie emisje wbudowane odpowiedniego prekursora klinkieru.

cementów hydraulicznych (w tym cementów mieszanych lub „kompozytowych”), nie są uważane za mające jakiegokolwiek wbudowane emisje i nie wchodzą w zakres CBAM.

Towary z sektora cementu wytwarza się w kilku różnych procesach, opisanych poniżej.

5.3.3 Definicja i wyjaśnienie odpowiednich procesów produkcji i ścieżek produkcyjnych

Granice systemu w odniesieniu do prekursorów i towarów cementowych są odrębne i mogą, pod pewnymi warunkami, zostać do siebie dodane, aby objąć wszystkie procesy bezpośrednio lub pośrednio związane z procesami produkcji tych towarów, w tym działania związku z czynnikami produkcji w odniesieniu do danego procesu i działania związane z produktami w odniesieniu do tego procesu.

5.3.3.1 Proces produkcji gliny kalcynowanej

Glina kalcynowana może być stosowana jako substytut klinkieru. Kalcynowaną glinę kaolinową (metakaolin) można dodawać do cementu zamiast klinkieru w różnych proporcjach w celu modyfikacji właściwości mieszanki cementowej.

Należy zauważyć, że kod CN gliny kalcynowanej (kod CN 2507 00 80) obejmuje również inne gliny, które są należą do niekalcynowanych, a zatem nie podlegają CBAM; w tym przypadku nadal zgłasza się ilości przywiezionej gliny niekalcynowanej, ale z zerową emisją wbudowaną i bez wymogów dotyczących monitorowania dla producenta.

Nie istnieją żadne odpowiednie prekursory w przypadku gliny kalcynowanej.

5.3.3.2 Proces produkcji klinkieru cementowego

Klinkier cementowy produkuje się w zakładach klinkieru (piecach) w drodze dysocjacji termicznej węglanu wapnia w celu wytworzenia tlenku wapnia, a następnie w procesie klinkieryzacji, w którym tlenek wapnia reaguje w wysokich temperaturach z krzemionką, tlenkiem glinu i tlenkiem żelaza, tworząc klinkier. Szare i białe klinkiery można produkować w zależności od temperatury procesu i czystości surowców.

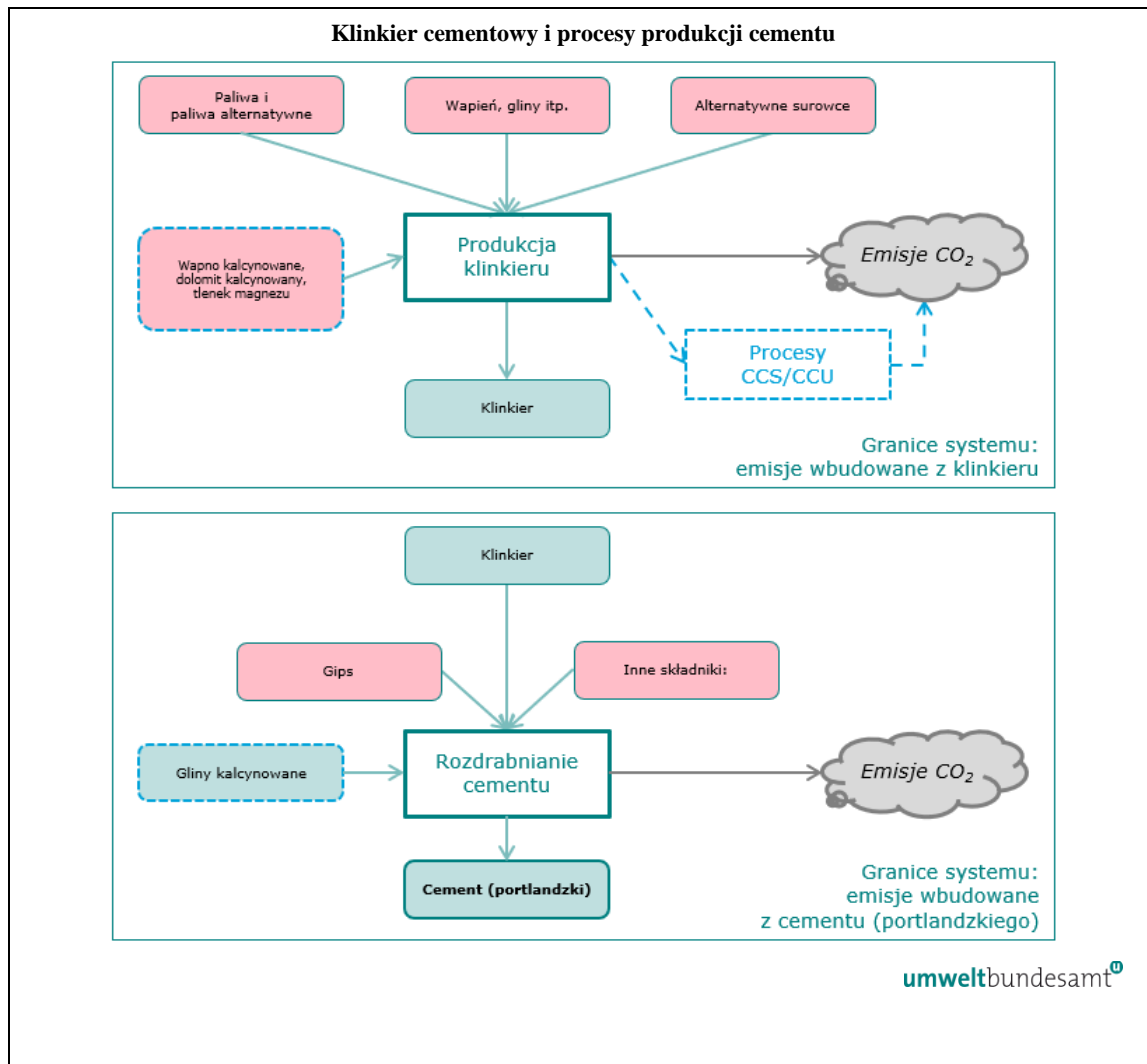
Nie istnieją żadne odpowiednie prekursory w przypadku klinkieru cementowego.

5.3.3.3 Proces produkcji cementu

Cement (z wyjątkiem cementu glinowego) określa się jako towar złożony, ponieważ jest produkowany z odpowiedniego prekursora klinkieru cementowego i ewentualnie gliny kalcynowanej. Klinkier cementowy rozdrabnia się i miesza z innymi składnikami w celu wytworzenia gotowego produktu cementowego. W zależności od mieszanki różnych składników może to być cement portlandzki, cement mieszany (zawierający mieszankę cementu portlandzkiego i innych składników hydraulicznych) lub inne cementy hydrauliczne.

Na Rys. 5-1 poniżej pokazano, w jaki sposób procesy produkcji klinkieru cementowego i cementu są ze sobą powiązane.

Rys. 5-1: Granice systemu procesów produkcji klinkieru cementowego i cementu.

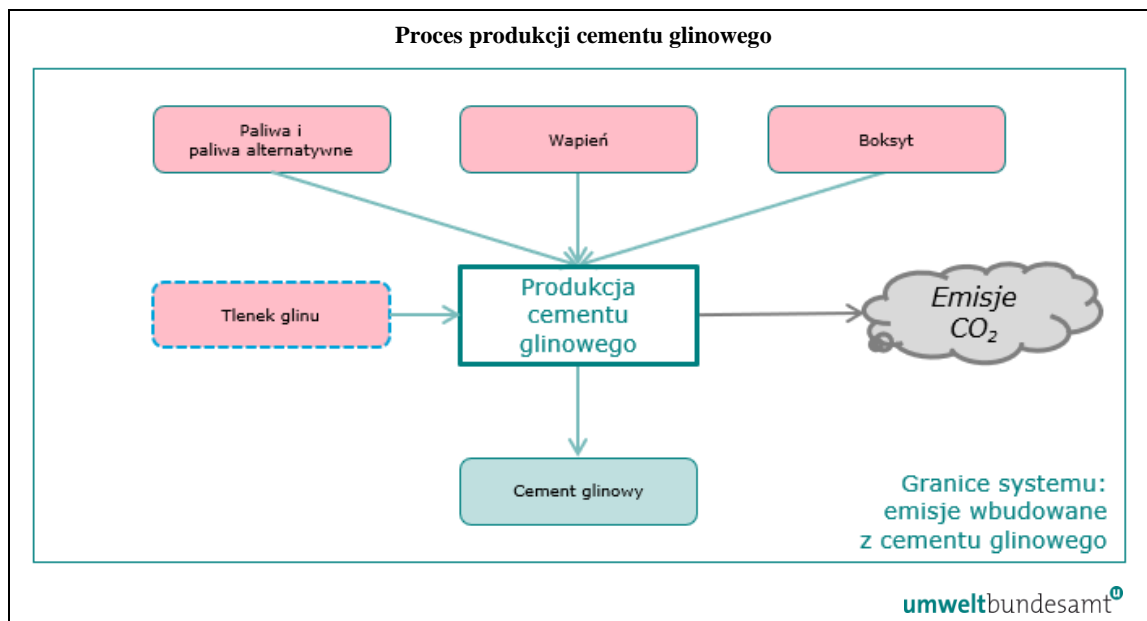
Emisje bezpośrednie z procesu produkcji klinkieru wynikają ze spalania paliw oraz z surowców wykorzystywanych w tym procesie, takich jak wapień. Emisje bezpośrednie mogą również wynikać z spalania paliw wykorzystywanych do suszenia materiałów używanych do produkcji końcowego towaru cementowego. Emisje pośrednie wynikają z energii elektrycznej zużywanej w procesach.

5.3.3.4 Proces produkcji cementu glinowego

Cement glinowy uważa się za prosty towar, ponieważ jest wytwarzany bezpośrednio z klinkieru glinowego w ciągłym procesie produkcji i jest rozdrabniany bez dodawania innych dodatków. Wszelkie emisje związane z produkcją składników cementu glinowego, takich jak tlenek glinu (z boksytu), uznaje się za wyłączone z zakresu CBAM.

Nie istnieją żadne odpowiednie prekursory w przypadku cementu glinowego.

Rys. 5-2: Granice systemu procesu produkcji cementu glinowego

Emisje bezpośrednio wynikają ze spalania paliw kopalnych i paliw alternatywnych oraz z surowców, takich jak wapień. Emisje pośrednie wynikają z energii elektrycznej zużywanej w tym procesie.

5.3.4 Dodatkowe parametry sprawozdawcze

W poniższej tabeli wymieniono dodatkowe informacje, które operator powinien przekazać importerowi w powiadomieniu o danych dotyczących emisji wraz z danymi dotyczącymi emisji wbudowanych.

Tabela 5-3: Dodatkowe parametry dotyczące sektora cementu wymagane w sprawozdaniu CBAM

Zbiorcza kategoria towarów	Parametr sprawozdawczy
Glina kalcynowana ³⁰	– Czy glina jest kalcynowana.
Klinkier cementowy	– Brak.
Cement	– Zawartość klinkieru w cemencie wyrażona w procentach.
Cement glinowy	– Brak.

³⁰ Należy zauważyć, że glinom objętym kodem CN 2507 00 80, które nie są kalcynowane, przypisuje się emisje wbudowane równe zero. Nadal należy uwzględnić je w sprawozdaniu, ale nie jest wymagane uzyskanie dodatkowych informacji od producenta gliny.

Te dodatkowe parametry zależą od produkowanych towarów. Na przykład w przypadku przywożonych cementów należy podać całkowitą zawartość klinkieru.

Te dodatkowe parametry należy zgłosić w swoim sprawozdaniu CBAM, gdy towar końcowy zostanie przywieziony do UE w ramach CBAM.

Co istotne, gliny objęte kodem CN 2507 00 80, które nie są kalcynowane (i którym przypisuje się emisje wbudowane równe zero), nadal należy uwzględnić w sprawozdaniu, ale nie jest wymagane uzyskanie dodatkowych informacji od producenta gliny.

5.4 Sektor chemikaliów – wodór

W poniższym polu tekstowym wskazano sekcje rozporządzenia wykonawczego właściwe dla tego sektora, które są istotne w odniesieniu do okresu przejściowego CBAM.

Odniesienia do rozporządzenia wykonawczego:

- **Załącznik II** sekcja 2 tabela 1 – Zestawienie kodów CN ze zbiorczymi kategoriami towarów.
 - **Załącznik II** sekcja 3 – Ścieżki produkcyjne, granice systemowe i odpowiednie prekursory, jak określono w podsekcji: 3.6 – Wodór
-

5.4.1 Jednostka produkcji i emisje wbudowane

Ilość wodoru przywiezionego do UE należy wyrazić w tonach metrycznych (jako czysty wodór). Zgłaszający objęty obowiązkiem sprawozdawczym powinien zarejestrować ilość wodoru przywiezionego do UE.

Sektor przemysłowy	Chemikalia – wodór
Jednostka produkcji towarów	Tony (metryczne) czystego wodoru zgłoszone oddzielnie w podziale na instalacje lub procesy produkcji w kraju pochodzenia
Powiązane działania	Produkcja wodoru w drodze reformingu parowego lub częściowe utlenianie węglowodorów, elektrolizę wody, elektrolizę chlorków metali alkalicznych lub produkcję chloranu sodu.
Oдноśne gazy cieplarniane	Dwutlenek węgla (CO ₂)
Emisje bezpośrednie	Tony (metryczne) ekwiwalentu CO ₂
Emisje pośrednie	Ilość zużytej energii elektrycznej (MWh), źródło i współczynnik emisji wykorzystany do obliczenia emisji pośrednich w tonach (metrycznych) CO ₂ lub ekwiwalentu CO ₂ . <i>Należy zgłaszać oddzielnie w okresie przejściowym.</i>

Sektor przemysłowy	Chemikalia – wodór
Jednostka do celów zgłaszania emisji wbudowanych	Tony emisji ekwiwalentu CO ₂ na tonę towaru zgłaszane oddzielnie dla każdego rodzaju towaru w podziale na instalacje w kraju pochodzenia.

W okresie przejściowym w sektorze wodoru należy uwzględniać zarówno emisje bezpośrednie, jak i pośrednie. Emisje pośrednie należy zgłaszać oddzielnie³¹. Emisje należy zgłaszać w tonach metrycznych ekwiwalentu CO₂ (t CO₂) na tonę produktu. Liczbę tę należy obliczyć dla konkretnej instalacji lub procesu produkcji w kraju pochodzenia.

W poniższych sekcjach określono elementy procesu produkcji, które należy uwzględnić do celów monitorowania i sprawozdawczości.

5.4.2 Definicja i wyjaśnienie towarów objętych CBAM w poszczególnych sektorach

W poniższej wymieniono odpowiednie towary objęte okresem przejściowym CBAM w sektorze wodoru. Zbiorcza kategoria towarów w lewej kolumnie służy do określenia grup, w odniesieniu do których należy określić wspólne „procesy produkcji” do celów monitorowania.

Tabela 5-4: Towary objęte CBAM w sektorze chemikaliów – wodór

Zbiorcza kategoria towarów	Kod CN produktu	Opis
Wodór	2804 10 000	Wodór

Źródło: rozporządzenie w sprawie CBAM, załącznik I; rozporządzenie wykonawcze, załącznik II.

Wodór określa się jako towar prosty, ponieważ surowce i paliwa wykorzystywane do jego produkcji mają zerowe emisje wbudowane.

Nie istnieją **żadne odpowiednie prekursory** w przypadku wodoru. Sam wodór może być jednak odpowiednim prekursorem w innych procesach, w których produkuje się go oddzielnie do wykorzystania jako surowiec chemiczny do produkcji amoniaku lub do produkcji surówki lub żelaza z bezpośredniej redukcji (żelaza DRI).

Produkcja wodoru odbywa się w ramach kilku różnych ścieżek produkcyjnych, opisanych poniżej.

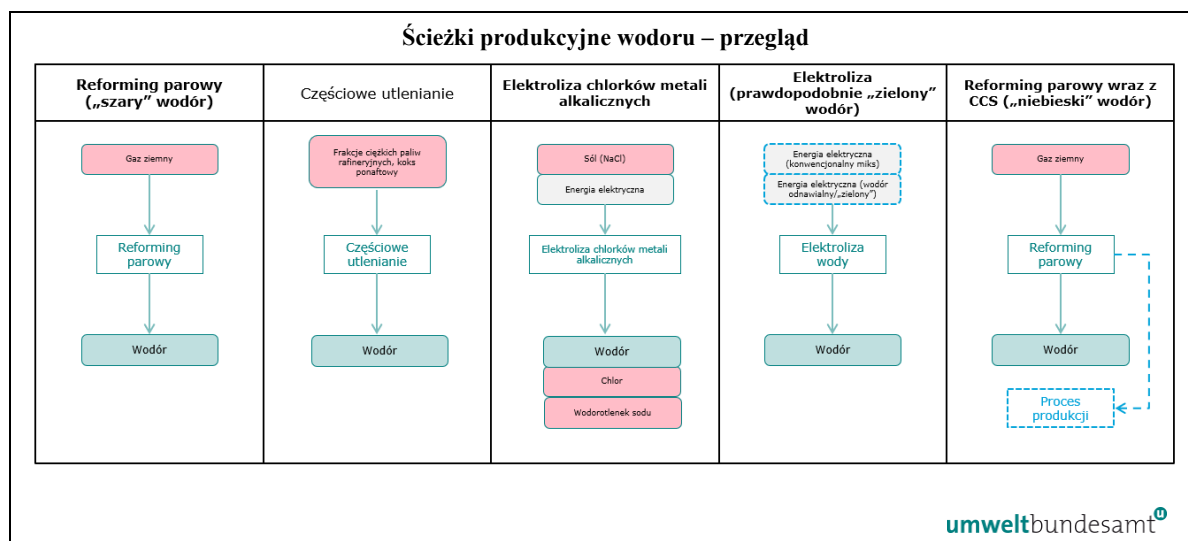
5.4.3 Definicja i wyjaśnienie odpowiednich procesów produkcji i ścieżek produkcyjnych

Wodór można produkować z różnych surowców, w tym odpadów z tworzyw sztucznych, ale obecnie pozyskuje się go głównie z paliw kopalnych. Jednostki produkujące wodór są zazwyczaj zintegrowane z większymi procesami przemysłowymi, np. z instalacją produkującą amoniak.

³¹ Należy zauważyć, że w tym sektorze emisje pośrednie podaje się w sprawozdaniu jedynie w okresie przejściowym (a nie w okresie docelowym).

Poniższy schemat ilustruje szereg różnych sposobów produkcji wodoru.

Rys. 5-3: Granice systemu różnych ścieżek produkcyjnych wodoru – przegląd

Granice systemu w odniesieniu do monitorowania emisji bezpośrednich wodoru obejmują wszystkie procesy bezpośrednio lub pośrednio związane z produkcją wodoru oraz wszystkie paliwa wykorzystywane w produkcji wodoru.

Należy zauważyć, że możliwe są inne ścieżki produkcyjne wodoru, np. wodor wytwarzany jako produkt uboczny przy produkcji etylenu, ale uwzględnia się wyłącznie produkcję czystego wodoru lub mieszanin wodoru z azotem nadających się do produkcji amoniaku. Nie obejmuje to produkcji gazu syntezowego ani wodoru w rafineriach lub instalacjach chemii organicznej, w przypadku gdy wodor jest wykorzystywany wyłącznie w tych zakładach i nie stosuje się go do produkcji towarów objętych zakresem rozporządzenia w sprawie CBAM.

5.4.3.1 Wodor – ścieżka produkcyjna reformingu parowego

Gaz ziemny wykorzystywany w tym procesie jako materiał wsadowy przekształca się w dwutlenek węgla i wodor w procesie pierwotnego i wtórnego reformingu parowego. Cała reakcja jest wysoce endotermiczna, a ciepło technologiczne dostarcza się w drodze spalania gazu ziemnego lub innego paliwa gazowego. Wytwarzany tlenek węgla prawie w całości ulega przekształceniu w dwutlenek węgla.

Strumień dwutlenku węgla wytwarzany w procesie reformingu parowego jest bardzo czysty i jest oddzielany i wychwytywany do dalszego wykorzystania, np. do produkcji mocznika. Odmianą tego procesu jest reforming parowy z wychwytywaniem i składowaniem dwutlenku węgla (CCS).

5.4.3.2 Wodor – ścieżka produkcyjna częściowego utleniania węglowodorów (zgazowanie)

Wodor wytwarzany jest w procesie częściowego utleniania (zgazowania) węglowodorów, zazwyczaj ciężkich surowców, takich jak pozostałości ciężkich olejów lub węgiel, a nawet

odpady tworzyw sztucznych. Tlenek węgla wytwarzany w tym procesie prawie w całości ulega przekształceniu w dwutlenek węgla.

Emisje bezpośrednie w ścieżkach produkcyjnych związanych z reformingiem parowym i częściowym utlenianiem wynikają ze spalania paliwa i ze wsadów do procesu stosowanych do oczyszczania spalin. Strumień dwutlenku węgla wytwarzany w procesie ma wysoką czystość i jest oddzielany i wychwytywany na potrzeby dalszego wykorzystania. Emisje pośrednie wynikają z energii elektrycznej zużywanej w tym procesie.

5.4.3.3 Wodór – ścieżka produkcyjna elektrolizy wody

Elektroliza wody jest samodzielnym, niezintegrowanym procesem produkcji, służącym wytwarzaniu bardzo czystego strumienia wodoru gazowego. Emisje bezpośrednie dwutlenku węgla z tego procesu są minimalne. Emisje pośrednie wynikają z energii elektrycznej zużywanej w tym procesie. Wodór wytwarzany z odnawialnej energii elektrycznej może w przyszłości zyskać na znaczeniu.

5.4.3.4 Wodór – ścieżka produkcyjna elektrolizy chlorków metali alkalicznych (i produkcja chloranów)

Wodór wytwarza się jako produkt uboczny elektrolizy solanki, przy jednoczesnej produkcji chloru i wodorotlenku sodu. Istnieją trzy podstawowe techniki procesu chloroalkalicznego: elektrolizer rtęciowy, elektrolizer przeponowy i ogniwo membranowe. Wszystkie trzy techniki związane z ogniwami służą wytwarzaniu wodoru, który powstaje na katodzie ogniwa i opuszcza ogniwo w stanie bardzo wysokiej czystości. Wytworzony wodór jest chłodzony, suszony i oczyszczany w celu usunięcia pary wodnej i innych zanieczyszczeń, które w niektórych przypadkach mogą obejmować tlen, a następnie sprężany i składowany lub wyprowadzany poza teren zakładu.

Emisje bezpośrednie ze ścieżki produkcyjnej opartej na procesach chloroalkalicznych pochodzą z wykorzystania paliwa bezpośrednio lub pośrednio związanego z procesem produkcji oraz ze wsadów do procesu stosowanych do oczyszczania spalin. Emisje pośrednie wynikają z energii elektrycznej zużywanej w tym procesie.

5.4.4 Dodatkowe parametry sprawozdawcze

W poniższej tabeli wymieniono dodatkowe informacje, które operator powinien przekazać importerowi w powiadomieniu o danych dotyczących emisji wraz z danymi dotyczącymi emisji wbudowanych.

Te dodatkowe parametry należy zgłosić w swoim sprawozdaniu CBAM, gdy towar końcowy zostanie przywieziony do UE w ramach CBAM.

Tabela 5-5: Dodatkowe parametry dotyczące sektora chemikaliów uwzględnione w sprawozdaniu CBAM

Zbiorcza kategoria towarów	Wymóg w zakresie sprawozdawczości w sprawozdaniu kwartalnym
Wodór	– Brak

W przypadku wyprodukowanego wodoru nie jest wymagana dodatkowa sprawozdawczość.

5.5 Sektor nawozów

W poniższym polu tekstowym wskazano sekcje rozporządzenia wykonawczego właściwe dla tego sektora, które są istotne w odniesieniu do okresu przejściowego CBAM.

Odniesienia do rozporządzenia wykonawczego:

- **Załącznik II** sekcja 2 tabela 1 – Zestawienie kodów CN ze zbiorczymi kategoriami towarów.
 - **Załącznik II** sekcja 3 – Ścieżki produkcyjne, granice systemowe i odpowiednie prekursorzy, jak określono w podsekcjach: 3.7 – Amoniak, 3.8 – Kwas azotowy, 3.9 – Mocznik, 3.10 – Nawozy mieszane.
-

5.5.1 Jednostka produkcji i emisje wbudowane

Ilość zadeklarowanych towarów sektora nawozów zawierających azot przywiezionych do UE należy wyrazić w tonach metrycznych. Zgłaszający objęty obowiązkiem sprawozdawczym powinien zgłosić ilość przywiezionych do UE towarów objętych CBAM.

Sektor przemysłowy	Nawozy
Jednostka produkcji towarów	Tony (metryczne) ³² , zgłaszane oddzielnie dla każdego rodzaju towarów sektora w podziale na instalacje lub procesy produkcji w kraju pochodzenia.
Powiązane działania	Wytwarzanie chemicznych prekursorów do produkcji nawozów azotowych, produkcja nawozów azotowych w drodze fizycznego mieszania lub reakcji chemicznej oraz przetwarzanie do ostatecznej postaci.
Oдноsne emisje gazów cieplarnianych	Dwutlenek węgla (CO ₂) i podtlenek azotu (N ₂ O)
Emisje bezpośrednie	Tony (metryczne) ekwiwalentu CO ₂
Emisje pośrednie	Ilość zużytej energii elektrycznej (MWh), źródło i współczynnik emisji wykorzystany do obliczenia emisji pośrednich w tonach (metrycznych) CO ₂ lub ekwiwalentu CO ₂ . <i>Należy zgłaszać oddzielnie w okresie przejściowym.</i>

³² W przypadku niektórych towarów przywiezione ilości należy przeliczyć na standardowe tony, które są następnie wykorzystywane do obliczenia zobowiązania w zakresie CBAM. Na przykład w odniesieniu do kwasu azotowego, roztworów wodnych amoniaku i nawozów zawierających azot konieczne będzie wyraźne określenie stężenia odniesienia/zawartości azotu (i jego postaci).

Sektor przemysłowy	Nawozy
Jednostka do celów zgłaszania emisji wbudowanych	Tony emisji ekwiwalentu CO ₂ na tonę towarów zgłaszane oddzielnie dla każdego rodzaju towarów w podziale na instalacje w kraju pochodzenia.

W okresie przejściowym w sektorze nawozów należy uwzględniać zarówno emisje bezpośrednie, jak i pośrednie. Emisje pośrednie należy zgłaszać oddzielnie. Emisje należy zgłaszać w tonach metrycznych ekwiwalentu CO₂ (t CO₂) na tonę produktu. Liczbę tę należy obliczyć dla konkretnej instalacji lub procesu produkcji w kraju pochodzenia.

W poniższych sekcjach określono elementy procesu produkcji, które należy uwzględnić do celów monitorowania i sprawozdawczości.

5.5.2 Definicja i wyjaśnienie towarów objętych CBAM w poszczególnych sektorach

W poniższej tabeli wymieniono odpowiednie towary objęte okresem przejściowym CBAM w sektorze nawozów. Zbiorcza kategoria towarów w lewej kolumnie służy do określenia grup, w odniesieniu do których należy określić wspólne „procesy produkcji” do celów monitorowania.

Tabela 5-6: Towary objęte CBAM w sektorze nawozów

Zbiorcza kategoria towarów	Kod CN produktu	Opis
Kwas azotowy	2808 00 00	Kwas azotowy; mieszaniny nitrujące
Mocznik	3102 10	Mocznik, nawet w roztworze wodnym
Amoniak	2814	Amoniak, bezwodny lub w roztworze wodnym
Nawozy mieszane	2834 21 00, 3102, 3105 – Z wyjątkiem 3102 10 (mocznik) i 3105 60 00	2834 21 00 – Azotany potasu 3102 – Nawozy mineralne lub chemiczne, azotowe – Z wyjątkiem 3102 10 (mocznik) 3105 – Nawozy mineralne lub chemiczne, zawierające dwa lub trzy z pierwiastków nawozowych: azot, fosfor i potas; pozostałe nawozy;

Zbiorcza kategoria towarów	Kod CN produktu	Opis
		– z wyjątkiem: 3105 60 00 – Nawozy mineralne lub chemiczne, zawierające dwa pierwiastki nawozowe: fosfor i potas ³³

Źródło: rozporządzenie w sprawie CBAM, załącznik I; rozporządzenie wykonawcze, załącznik II.

Zbiorcze kategorie towarów wymienione w powyższej tabeli obejmują zarówno gotowe towary z nawozów azotowych, jak i towary będące odpowiednimi prekursorami chemicznymi (produkty pośrednie), które zużywa się do produkcji nawozu azotowego.

Należy brać pod uwagę wyłącznie materiały wsadowe wymienione jako odpowiednie prekursory do granic systemu procesu produkcji, wytwarzane w celu wykorzystania w produkcji nawozów chemicznych, jak określono w rozporządzeniu wykonawczym³⁴. W Tabeli 5-7 poniżej zamieszczono listę możliwych prekursorów według zbiorczej kategorii towarów i ścieżki produkcyjnej.

Tabela 5-7: Zbiorcze kategorie towarów, ich ścieżki produkcyjne oraz możliwe odpowiednie prekursory

Zbiorcza kategoria towarów	Odpowiednie prekursory
<i>Ścieżka produkcyjna</i>	
Amoniak <i>Proces Habera-Boscha z reformingiem parowym</i> <i>Proces Habera-Boscha ze zgazowaniem</i>	Wodór, jeśli jest produkowany oddzielnie do użytku w procesie ³⁵ .
Kwas azotowy	amoniak (jako 100 % amoniak).
Mocznik	amoniak (jako 100 % amoniak).
Nawóz mieszany	Jeśli wykorzystywany jest w procesie: amoniak (jako 100% amoniak), kwas azotowy (jako 100% kwas azotowy), mocznik, nawozy mieszane (w szczególności sole zawierające amon lub azotan).

W odniesieniu do produkcji nawozów mieszanych nie w każdym przypadku będą miały zastosowanie wszystkie prekursory. Ponadto sam nawóz mieszany może być

³³ Jedynie nawozy zawierające azot (N) powodują znaczne emisje wbudowane w związku z tym ich prekursory uwzględniono w CBAM.

³⁴ Około 80% całego wyprodukowanego amoniaku wykorzystuje się jako chemiczny prekursor do produkcji nawozów i z amoniaku uzyskuje się około 97% nawozów azotowych.

³⁵ Jeśli do procesu wprowadzany jest wodór z innych ścieżek produkcyjnych, należy go traktować jako prekursor z własnymi emisjami wbudowanymi.

wykorzystywany jako prekursor w ramach własnej kategorii, w zależności od wymaganej ostatecznej postaci użytkowej produktu z nawozu mieszanego.

Końcowe towary z nawozów chemicznych zawierających azot produkowane z odpowiednich prekursorów (hurtowo w zintegrowanych zakładach) określa się jako towary złożone, ponieważ obejmują emisje wbudowane z odpowiednich towarów będących prekursorami.

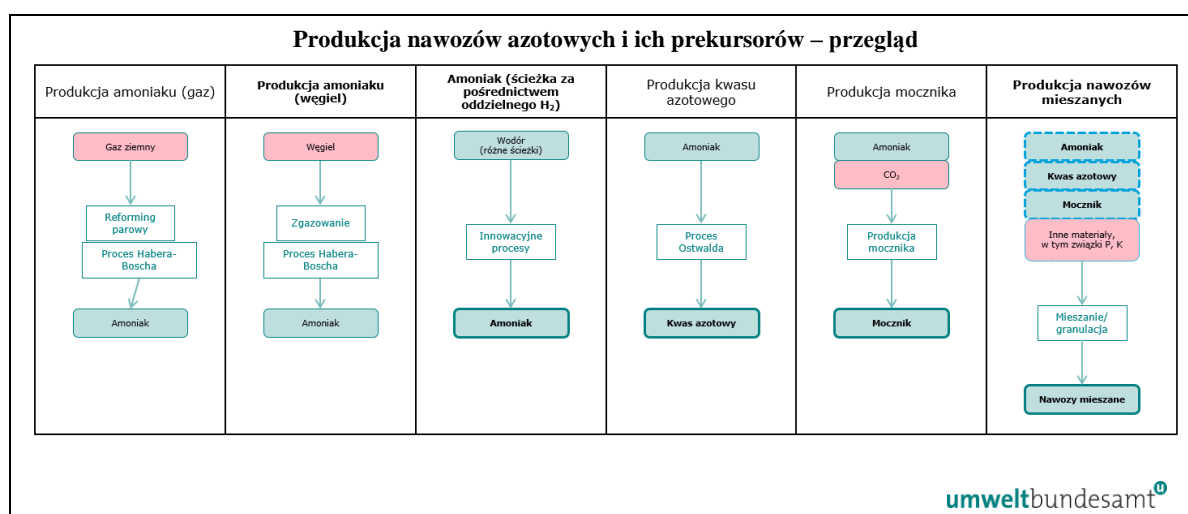
Produkcja towarów sektora nawozów odbywa się w ramach kilku różnych ścieżek produkcyjnych, opisanych poniżej.

5.5.3 Definicja i wyjaśnienie odpowiednich procesów produkcji i ścieżek produkcyjnych

Granice systemu w odniesieniu do prekursorów chemicznych i nawozów są odrębne i mogą, pod pewnymi warunkami, zostać do siebie dodane, aby objąć wszystkie procesy bezpośrednio lub pośrednio związane z procesami produkcji tych towarów, w tym działania związane z czynnikami produkcji w odniesieniu do danego procesu i działania związane z produktami w odniesieniu do tego procesu.

Na poniższym Rys. 5-4 przedstawiono przegląd poszczególnych procesów i ścieżek produkcyjnych w odniesieniu do produkcji nawozów azotowych i ich odpowiednich prekursorów.

Rys. 5-4: Granice systemu i łańcuch wartości w odniesieniu do produkcji nawozów azotowych i ich prekursorów – przegląd

Mocznik jest stosowany jako prekursor w produkcji nawozów mieszanych, ale ze względu na wysoką zawartość azotu może być również wykorzystywany jako odpowiedni nawóz sam w sobie.

Nawozy mieszane obejmują wszelkiego rodzaju nawozy zawierające azot (N), w tym azotan amonu, azotan amonowo-wapniowy, siarczan amonu, fosforany amonu, roztwory saletrzano-mocznikowe, a także nawozy azotowo-fosforowe (NP), azotowo-potasowe (NK) i azotowo-fosforowo-potasowe (NPK).

5.5.3.1 *Proces produkcji amoniaku*

Amoniak jest syntetyzowany z azotu i wodoru w procesie Habera-Boscha. Wodór niezbędny w tym procesie uzyskuje się w jednej z dwóch ścieżek produkcyjnych w drodze reformingu parowego gazu ziemnego (lub biogazu) lub w drodze częściowego utleniania (zgazowania) cięższych węglowodorów, takich jak węgiel lub ciężki olej opałowy. Podczas reformingu parowego gaz ziemny przekształca się w wodór i dwutlenek węgla (w procesie pierwotnego i wtórnego reformingu parowego). Cała reakcja jest wysoce endotermiczna, a ciepło technologiczne dostarcza się w drodze spalania gazu ziemnego lub innego paliwa gazowego. W procesie częściowego utleniania (zgazowania) wytwarzany jest gaz syntezowy zawierający wodór, który to gaz należy oczyścić, zanim będzie można wykorzystać go na kolejnym etapie produkcji. Następnie ma miejsce synteza amoniaku z wodoru wytworzonego w dowolnej ścieżce produkcyjnej i z azotu uzyskanego z powietrza, w wysokiej temperaturze i pod wysokim ciśnieniem w obecności katalizatora. Tlenek węgla wytwarzany w drodze reformingu parowego lub zgazowania prawie w całości ulega przekształceniu w dwutlenek węgla.

Jeżeli w procesie tym wykorzystuje się wodór, który jest wytwarzany oddzielnie (tj. w innym procesie produkcji), traktuje się go jako prekursora o własnych wbudowanych emisjach bezpośrednich i pośrednich.

Emisje bezpośrednie w obu ścieżkach produkcyjnych wynikają ze spalania paliw, z wykorzystania paliw jako surowców chemicznych niezbędnych do procesu lub ze wsadów do procesu stosowanych do oczyszczania spalin. Emisje pośrednie wynikają z energii elektrycznej zużywanej w tym procesie.

Należy pamiętać, że wyprodukowany amoniak jest podawany w sprawozdaniu jako 100% amoniak, czy to w postaci wodnej, czy bezwodnej.

Ponadto należy zauważyć, że strumień dwutlenku węgla z procesu produkcji amoniaku charakteryzuje się wysokim stopniem czystości i może być pod pewnymi warunkami oddzielany, wychwytywany i przekazywany do innych miejsc i celów, np. do produkcji mocznika.

5.5.3.2 *Proces produkcji kwasu azotowego (i mieszanin nitrujących)*

Kwas azotowy produkuje się głównie w drodze utleniania amoniaku w procesie Ostwalda. Najpierw amoniak jest utleniany w obecności katalizatora w celu wytworzenia tlenku azotu, który jest następnie dalej utleniany do dwutlenku azotu, a później absorbowany w wodzie w wieży absorpcyjnej, co prowadzi do powstania kwasu azotowego. Reakcja ma charakter egzotermiczny i możliwe jest odzyskanie ciepła i energii do procesu.

Odpowiednim prekursorem jest amoniak (jako 100% amoniak) z własnymi wbudowanymi emisjami bezpośrednimi i pośrednimi.

Emisje bezpośrednie wynikają ze spalania paliw kopalnych, z materiałów wykorzystywanych do oczyszczania spalin oraz z emisji N_2O powstałych w procesie produkcji (z wyłączeniem emisji N_2O ze spalania). Emisje pośrednie wynikają z energii elektrycznej zużywanej w tym procesie.

Należy pamiętać, że wyprodukowany kwas azotowy jest podawany w sprawozdaniu jako 100% kwas azotowy.

5.5.3.3 *Proces produkcji mocznika*

Mocznik jest poddawany syntezie w reakcji amoniaku i dwutlenku węgla pod wysokim ciśnieniem, co prowadzi do powstania karbaminianu amonu, który jest następnie odwadniany w celu wytworzenia mocznika.

Odpowiednim prekursorem jest amoniak (jako 100% amoniak) z własnymi wbudowanymi emisjami bezpośrednimi i pośrednimi.

Amoniak i CO₂ zużywane w tym procesie produkcji są zwykle dostarczane z innych procesów produkcji przeprowadzanych w tym samym miejscu.

5.5.3.4 *Proces produkcji nawozów mieszanych*

Produkcja wszystkich rodzajów nawozów mieszanych zawierających azot (w szczególności soli amoniowych oraz NP, NK i NPK) obejmuje szeroką gamę operacji, takich jak mieszanie, neutralizacja³⁶, formowanie cząstek (np. w drodze granulacji lub bryłkowania), niezależnie od tego, czy zachodzi tylko mieszanie fizyczne, czy mają miejsce reakcje chemiczne.

Istotnymi prekursorami do produkcji nawozów mieszanych są amoniak (jako 100% amoniak), kwas azotowy (jako 100% kwas azotowy), mocznik i inne nawozy mieszane (w szczególności sole zawierające amon lub azotan), jeśli są wykorzystywane w procesie.

Emisje bezpośrednie wynikają ze spalania paliw kopalnych wykorzystywanych w procesie (np. w suszarniach, do ogrzewania materiałów wsadowych) lub z wsadów do procesu wykorzystywanych do oczyszczania spalin. Emisje pośrednie wynikają z energii elektrycznej zużywanej w tym procesie.

5.5.4 *Dodatkowe parametry sprawozdawcze*

W poniższej tabeli wymieniono dodatkowe informacje, które operator powinien przekazać importerowi w powiadomieniu o danych dotyczących emisji wraz z danymi dotyczącymi emisji wbudowanych.

Tabela 5-8: Dodatkowe parametry dotyczące sektora nawozów uwzględnione w sprawozdaniu CBAM

Zbiorcza kategoria towarów	Wymóg w zakresie sprawozdawczości w sprawozdaniu kwartalnym
Amoniak ³⁷	– Stężenie w przypadku roztworu wodnego.

³⁶ Nawozy chemiczne zawierające azot produkuje się w drodze neutralizacji kwasu za pomocą amoniaku w celu wytworzenia odpowiedniej soli amoniowej. Wyprodukowane w ten sposób nawozy obejmują azotan amonu, azotan amonowo-wapniowy, siarczan amonu, fosforany amonu i roztwór saletrzano-mocznikowy.

³⁷ Zarówno amoniak w roztworze wodnym, jak i amoniak bezwodny podaje się w sprawozdaniu łącznie jako 100% amoniak.

Zbiorcza kategoria towarów	Wymóg w zakresie sprawozdawczości w sprawozdaniu kwartalnym
Kwas azotowy ³⁸	– Stężenie (procent masowy).
Mocznik	- Czystość (procent masowy zawartego mocznika, % zawartego N).
Nawozy mieszane ^{39, 40}	Zawartość różnych postaci azotu w nawozie mieszanym: <ul style="list-style-type: none"> - zawartość N w postaci amonu (NH₄⁺); - zawartość N w postaci azotanu (NO₃⁻); - zawartość N w postaci mocznika; - zawartość N w innych postaciach (organicznych).

Te dodatkowe parametry należy zgłaszać w stosownych przypadkach w odniesieniu do produkowanych towarów. Dodatkowe parametry należy zgłosić w swoim sprawozdaniu CBAM, gdy towar końcowy zostanie przywieziony do UE w ramach CBAM.

5.6 Sektor żelaza i stali

W poniższym polu tekstowym wskazano sekcje rozporządzenia wykonawczego właściwe dla tego sektora, które są istotne w odniesieniu do okresu przejściowego CBAM.

Odniesienia do rozporządzenia wykonawczego:

- **Załącznik II** sekcja 2 tabela 1 – Zestawienie kodów CN ze zbiorczymi kategoriami towarów.
- **Załącznik II** sekcja 3 – Ścieżki produkcyjne, granice systemowe i odpowiednie prekursory, jak określono w podsekcjach: 3.11 – Ruda spiekana, 3.12 – Żelazomangan, żelazochrom, żelazonikiel, 3.13 – Surówka, 3.14 – Żelazo DRI, 3.15 – Stal surowa, 3.16 – Produkty z żeliwa lub stali.

5.6.1 Jednostka produkcji i emisje wbudowane

Ilość zadeklarowanych towarów z żelaza i stali przywiezionych do UE należy wyrazić w tonach metrycznych. Zgłaszający objęty obowiązkiem sprawozdawczym powinien zgłosić ilość przywiezionych do UE towarów objętych CBAM.

³⁸ Ilości wyprodukowanego kwasu azotowego monitoruje się i podaje w sprawozdaniu jako 100% kwas azotowy.

³⁹ Ilości różnych związków azotu zawartych w produkcie końcowym należy rejestrować zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2019/1009 ustanawiającym przepisy dotyczące udostępniania na rynku produktów nawozowych UE.

⁴⁰ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1009 ustanawiające przepisy dotyczące udostępniania na rynku produktów nawozowych UE.
Zob.: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1009/2023-03-16>

Sektor przemysłowy	Żeliwo i stal
Jednostka produkcji towarów	Tony (metryczne) zgłaszane oddzielnie dla każdego rodzaju towarów sektora w podziale na instalacje lub procesy produkcji w kraju pochodzenia.
Powiązane działania	Produkcja, wytop lub rafinacja żelaza, stali lub stopów żelaza; wytwarzanie półproduktów i podstawowych produktów ze stali
Odpowiedni gaz cieplarniany	Dwutlenek węgla (CO ₂)
Emisje bezpośrednie	Tony (metryczne) ekwiwalentu CO ₂
Emisje pośrednie	Ilość zużytej energii elektrycznej (MWh), źródło i współczynnik emisji wykorzystany do obliczenia emisji pośrednich w tonach (metrycznych) CO ₂ lub ekwiwalentu CO ₂ <i>Należy zgłaszać oddzielnie w okresie przejściowym.</i>
Jednostka do celów zgłaszania emisji wbudowanych	Tony emisji ekwiwalentu CO ₂ na tonę towarów zgłaszane oddzielnie dla każdego rodzaju towarów w podziale na instalacje w kraju pochodzenia.

W okresie przejściowym w sektorze żelaza i stali należy uwzględnić zarówno emisje bezpośrednie, jak i pośrednie. Emisje pośrednie należy zgłaszać oddzielnie⁴¹. Emisje należy zgłaszać w tonach metrycznych ekwiwalentu CO₂ (t CO₂) na tonę produktu. Liczbę tę należy obliczyć dla konkretnej instalacji lub procesu produkcji w kraju pochodzenia.

W poniższych sekcjach określono elementy procesu produkcji, które należy uwzględnić do celów monitorowania i sprawozdawczości.

5.6.2 Definicja i wyjaśnienie towarów objętych CBAM w poszczególnych sektorach

W poniżej wymieniono odpowiednie towary objęte okresem przejściowym CBAM w sektorze żelaza i stali. Zbiorcza kategoria towarów w lewej kolumnie służy do określenia grup, w odniesieniu do których należy określić wspólne „procesy produkcji” do celów monitorowania.

⁴¹ Należy zauważyć, że w tym sektorze emisje pośrednie podaje się w sprawozdaniu jedynie w okresie przejściowym (a nie w okresie docelowym).

Tabela 5-9: Towary objęte CBAM w sektorze hutnictwa żelaza i stali

Zbiorcza kategoria towarów	Kod CN produktu	Opis
Ruda spiekana⁴²	2601 12 00	Aglomerowane rudy i koncentraty żelaza, inne niż wyprażone piryty żelazowe
Surówka	7201	Surówka i surówka zwierciadlista ⁴³ , w gąskach, blokach lub pozostałych pierwotnych postaciach
	7205 ⁴⁴	Do tej kategorii mogą należeć niektóre produkty objęte kodem 7205 (Surówka, surówka zwierciadlista, żeliwo lub stal, w postaci granulek lub proszku)
Żelazostopy: FeMn	7202 1	Żelazomangan (FeMn)
Żelazostopy: FeCr	7202 4	Żelazochrom (FeCr)
Żelazostopy: FeNi	7202 6	Żelazonikiel (FeNi)
DRI	7203	Wyroby zawierające żelazo, otrzymywane przez bezpośrednie odtlenianie rudy żelaza i pozostałych gąbczastych wyrobów zawierających żelazo
Stal surowa	7206, 7207, 7218 i 7224	7206 – Żeliwo i stal niestopowa w postaci wlewków lub w pozostałych formach pierwotnych (z wyłączeniem żelaza objętego pozycją 7203) 7207 – Półprodukty z żeliwa lub stali niestopowej 7218 – Stal nierdzewna w postaci wlewków lub pozostałych form pierwotnych; półprodukty ze stali nierdzewnej 7224 – Pozostała stal stopowa w postaci wlewków lub w pozostałych pierwotnych formach; półprodukty z pozostałej stali stopowej

⁴² Ta zbiorcza kategoria towarów obejmuje wszystkie rodzaje produkcji granulatu rudy żelaza (z przeznaczeniem na sprzedaż, jak również do bezpośredniego wykorzystania w tej samej instalacji) oraz produkcję spieku.

⁴³ Surówka zawierająca stop żelazomanganu.

⁴⁴ Tylko niektóre produkty objęte tym kodem CN kwalifikują się jako „surówka”, podczas gdy inne towary objęte tym klasyfikuje się jako „produkty z żeliwa lub stali”.

Zbiorcza kategoria towarów	Kod CN produktu	Opis
Produkty z żeliwa lub stali⁴⁵	Dotyczy: 7205, 7208–7217, 7219–7223, 7225–7229, 7301–7311, 7318 i 7326	<p>7205 – Surówka, surówka zwierciadlista, żeliwo lub stal, w postaci granulek lub proszku (jeśli nie są objęte kategorią „Surówka”)</p> <p>7208 – Wyroby walcowane płaskie z żeliwa lub stali niestopowej, o szerokości 600 mm lub większej, walcowane na gorąco, nieplaterowane, niepokryte ani niepowleczone</p> <p>7209 – Wyroby walcowane płaskie z żeliwa lub stali niestopowej, o szerokości 600 mm lub większej, walcowane na zimno, nieplaterowane, niepowleczone lub niepokryte</p> <p>7210 – Wyroby walcowane płaskie z żeliwa lub stali niestopowej, o szerokości 600 mm lub większej, platerowane, powleczone lub pokryte</p> <p>7211 – Wyroby walcowane płaskie z żeliwa lub stali niestopowej, o szerokości mniejszej niż 600 mm, nieplaterowane, niepowleczone ani niepokryte</p> <p>7212 – Wyroby walcowane płaskie z żeliwa lub stali niestopowej, o szerokości mniejszej niż 600 mm, platerowane, powleczone lub pokryte</p> <p>7213 – Sztaby i pręty, walcowane na gorąco, w nieregularnie zwijanych kręgach, z żeliwa lub stali niestopowej</p> <p>7214 – Pozostałe sztaby i pręty z żeliwa lub stali niestopowej, nieobrobione więcej niż kute, walcowane na gorąco, ciągnięte na gorąco lub wyciskane na gorąco, ale z włączeniem tych, które po walcowaniu zostały skręcone</p> <p>7215 – Pozostałe sztaby i pręty, z żeliwa lub stali niestopowej</p> <p>7216 – Kątowniki, kształtowniki i profile, z żeliwa lub stali niestopowej</p> <p>7217 – Drut z żeliwa lub stali niestopowej</p> <p>7219 – Wyroby walcowane płaskie ze stali nierdzewnej, o szerokości 600 mm lub większej</p>

⁴⁵ Ta zbiorcza kategoria towarów obejmuje półprodukty i produkty końcowe.

Zbiorcza kategoria towarów	Kod CN produktu	Opis
		7220 – Wyroby walcowane płaskie ze stali nierdzewnej, o szerokości mniejszej niż 600 mm
		7221 – Sztaby i pręty ze stali nierdzewnej, walcowane na gorąco, w nieregularnych kręgach
		7222 – Pozostałe sztaby i pręty, ze stali nierdzewnej; kątowniki, kształtowniki i profile ze stali nierdzewnej
		7223 – Drut ze stali nierdzewnej
		7225 – Wyroby walcowane płaskie z pozostałej stali stopowej, o szerokości 600 mm lub większej
		7226 – Wyroby walcowane płaskie z pozostałej stali stopowej, o szerokości mniejszej niż 600 mm
		7227 – Sztaby i pręty, z pozostałej stali stopowej, walcowane na gorąco, w nieregularnych kręgach
		7228 – Pozostałe sztaby i pręty, z pozostałej stali stopowej; kątowniki, kształtowniki i profile, z pozostałej stali stopowej; sztaby i pręty drażone nadające się do wierceń, ze stali stopowej lub niestopowej
		7229 – Drut z pozostałej stali stopowej
		7301 – Ścianka szczelna z żeliwa lub stali, nawet drażona, tłoczona lub wykonana z połączonych elementów; spawane, zgrzewane kątowniki, kształtowniki i profile, z żeliwa lub stali
		7302 – Elementy konstrukcyjne torów kolejowych lub tramwajowych, z żeliwa lub stali: szyny, odbojnice i szyny zębate, iglice zwrotnicowe, krzyżownice, pręty zwrotnicowe i pozostałe elementy skrzyżowań, podkłady kolejowe, nakładki stykowe, siodełka szynowe, kliny siodełkowe, podkładki szynowe, łapki mocujące, płyty podstawowe, ciągną i pozostałe elementy przeznaczone do łączenia lub mocowania szyn
		7303 – Rury, przewody rurowe i profile drażone, z żeliwa

Zbiorcza kategoria towarów	Kod CN produktu	Opis
		7304 – Rury, przewody rurowe i profile drażone, bez szwu, żelazne (inne niż żeliwne) lub ze stali
		7305 – Pozostałe rury i przewody rurowe (na przykład spawane, zgrzewane, nitowane lub podobnie zamykane), o przekroju poprzecznym w kształcie koła, których zewnętrzna średnica przekracza 406,4 mm, z żeliwa lub stali
		7306 – Pozostałe rury, przewody rurowe i profile drażone, z żeliwa lub stali (na przykład z otwartym szwem lub spawane, zgrzewane, nitowane lub podobnie zamykane)
		7307 – Łączniki rur lub przewodów rurowych (na przykład złączki nakrętne, kolanka, tuleje), z żeliwa lub stali
		7308 – Konstrukcje (z wyłączeniem budynków prefabrykowanych objętych pozycją 9406) i części konstrukcji (na przykład mosty i części mostów, wrota śluz, wieże, maszty kratowe, dachy, szkielety konstrukcji dachów, drzwi i okna oraz ramy do nich, progi drzwiowe, okiennice, balustrady, filary i kolumny), z żeliwa lub stali; płyty, pręty, kątowniki, kształtowniki, profile, rury i tym podobne, przygotowane do stosowania w konstrukcjach, z żeliwa lub stali
		7309 – Zbiorniki, cysterny, kadzie i podobne pojemniki na dowolny materiał (inny niż sprężony lub skroplony gaz), z żeliwa lub stali, o pojemności przekraczającej 300 l, nawet pokryte lub izolowane cieplnie, ale niewyposażone w urządzenia mechaniczne lub termiczne
		7310 – Cysterny, beczki, bębny, puszki, skrzynki i podobne pojemniki na dowolny materiał (inny niż sprężony lub skroplony gaz), z żeliwa lub stali, o pojemności nieprzekraczającej 300 litrów, nawet pokryte lub izolowane cieplnie, ale niewyposażone w urządzenia mechaniczne lub termiczne
		7311 – Pojemniki na sprężony lub skroplony gaz, z żeliwa lub stali

Zbiorcza kategoria towarów	Kod CN produktu	Opis
		7318 – Wkręty, śruby, nakrętki, wkręty do podkładów, haki gwintowane, nity, zawlecзки, przetyczki, podkładki (włącznie z podkładkami sprężystymi) i podobne artykuły, z żeliwa lub stali
		7326 – Pozostałe artykuły z żeliwa lub stali

Źródło: rozporządzenie w sprawie CBAM, załącznik I; rozporządzenie wykonawcze, załącznik II.

Zbiorcze kategorie towarów wymienione w powyższej tabeli obejmują zarówno towary końcowe, jak i towary będące prekursorami (produkty pośrednie), które zużywa się do wytwarzania produktów z żeliwa lub stali.

Należy brać pod uwagę wyłącznie materiały wsadowe wymienione jako odpowiednie prekursory do granic systemu procesu produkcji, jak określono w rozporządzeniu wykonawczym. W Tabeli 5-10 poniżej zamieszczono listę możliwych prekursorów według zbiorczej kategorii towarów i ścieżki produkcyjnej.

Tabela 5-10: Zbiorcze kategorie towarów, ich ścieżki produkcyjne oraz możliwe odpowiednie prekursory

Zbiorcza kategoria towarów	Odpowiednie prekursory
<i>Ścieżka produkcyjna</i>	
Ruda spiekana	Brak
Żelazostopy (FeMn, FeCr, FeNi)	Ruda spiekana, jeśli jest wykorzystywana w procesie.
Surówka <i>Ścieżka produkcyjna związana z wielkim piecem</i> <i>Redukcja przez wytapianie</i>	Wodór, ruda spiekana, żelazostopy, surówka/żelazo DRI (w przypadku ostatniego elementu, jeśli uzyskano go z innych instalacji lub procesów produkcji i jeśli wykorzystuje się go w procesie).
Żelazo DRI (żelazo z bezpośredniej redukcji)	Wodór, ruda spiekana, żelazostopy, surówka/żelazo DRI (w przypadku ostatniego elementu, jeśli uzyskano go z innych instalacji lub procesów produkcji i jeśli wykorzystuje się go w procesie).
Stal surowa <i>Produkcja stali metodą konwertorowo-tlenową</i> <i>Piec lukowy</i>	Żelazostopy, surówka, żelazo DRI, stal surowa (w przypadku ostatniego elementu, jeśli uzyskano go z innych instalacji lub procesów produkcji i jeśli wykorzystuje się go w procesie).
Produkty z żeliwa lub stali	Żelazostopy, surówka, żelazo DRI, stal surowa, produkty z żeliwa lub stali (jeśli są wykorzystywane w procesie).

Nie w każdym przypadku będą miały zastosowanie wszystkie prekursory. Na przykład wodór może stać się odpowiedni dopiero w przyszłości.

W szczególności należy zauważyć, że w niektórych przypadkach zbiorcza kategoria towarów może być prekursorem dla tejże kategorii. Najlepiej wyjaśnić to na przykładzie:

Przykład: Jeśli w instalacji produkuje się śruby i nakrętki ze stalowych prętów, wówczas pręty te są prekursorem, ale zarówno pręty, jak i śruby i nakrętki należą do tej samej zbiorczej kategorii towarów zagregowanych.

Emisje wbudowane śrub i nakrętek będą składały się z emisji z procesu produkcji (ze względu na wykorzystanie ciepła do sprawienia, aby pręty nadawały się do użytku oraz do wyżarzania produktu końcowego) i z emisji wbudowanych stalowych prętów. Należy zauważyć, że jest to istotne, ponieważ masa prętów będących prekursorami i masa śrub i nakrętek będących produktami końcowymi nie będzie taka sama – np. w przypadku odcięcia 20% pierwotnej masy (i unieszkodliwienia tej części jako złomu) do uzyskania 80 t produktu końcowego potrzeba 100 t prekursora.

Niektóre rodzaje produktów z żeliwa i stali zostały wyłączone z zakresu CBAM. Należą do nich w szczególności niektóre inne rodzaje stopów żelazostopów objętych CN 7202⁴⁶ i CN 7204 – Odpady i złom żeliwa i stali.

Produkcja towarów sektora żelaza i stali odbywa się w ramach kilku różnych ścieżek produkcyjnych, opisanych poniżej.

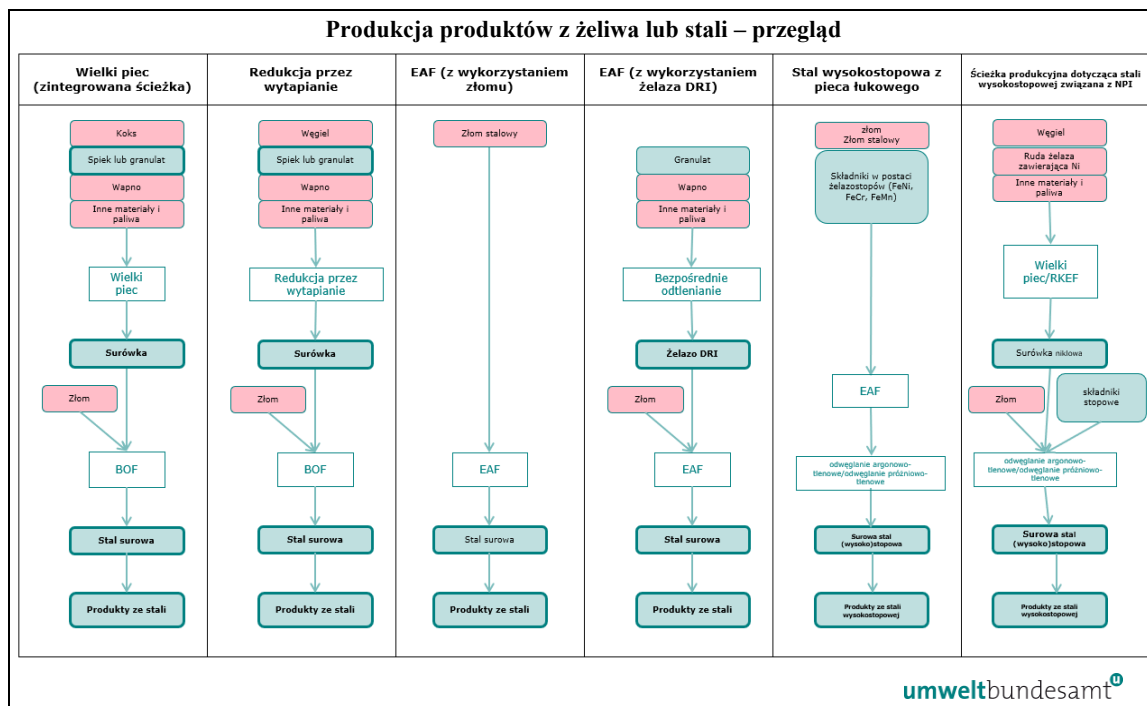
5.6.3 Definicja i wyjaśnienie odpowiednich procesów produkcji i emisji

Granice systemu w odniesieniu do prekursorów i produktów końcowych z żeliwa i stali są odrębne i mogą, pod pewnymi warunkami, zostać do siebie dodane, aby objąć wszystkie procesy bezpośrednio lub pośrednio związane z procesami produkcji tych towarów, w tym działania związane z czynnikami produkcji w odniesieniu do danego procesu i działania związane z produktami w odniesieniu do tego procesu.

Poniższy schemat ilustruje szereg różnych sposobów produkcji produktów z żeliwa lub stali.

⁴⁶ Inne żelazostopy nieobjęte CBAM obejmują m.in. żelazokrzem, żelazokrzemomangan, żelazokrzemochrom, żelazomolibden, żelazowolfram i żelazokrzemowolfram.

Rys. 5-5: Granice systemu i łańcuch wartości w odniesieniu do produkcji produktów z żeliwa lub stali

Produkcja towarów będących prekursorami i towarów końcowych odbywa się w ramach kilku różnych ścieżek produkcyjnych, opisanych w poniższych sekcjach.

5.6.3.1 Proces produkcji rudy spiekanej

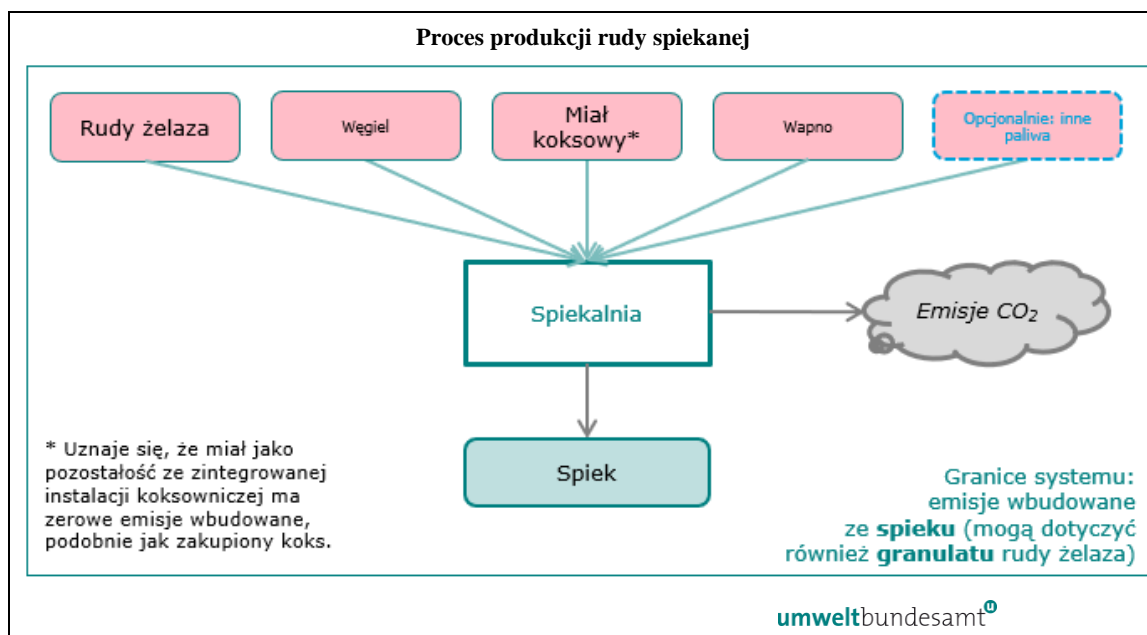
Ta zbiorcza kategoria towarów obejmuje wszystkie rodzaje produkcji granulatu rudy żelaza (z przeznaczeniem na sprzedaż, jak również do bezpośredniego wykorzystania w tej samej instalacji) oraz produkcję spieku. Peletyzacja i spiekanie są uzupełniającymi się procesami przeprowadzanymi w celu przygotowania i aglomeracji surowców z tlenku żelaza do wykorzystania w produkcji żelaza i stali. W procesie peletyzacji surowce z tlenku żelaza są mielone i łączone z dodatkami w celu wytworzenia granulatu, który poddaje się następnie obróbce termicznej. W trakcie produkcji rudy spiekanej surowce z tlenku żelaza są mieszane z miałem koksowym i innymi dodatkami, a następnie mieszaninę taką spieka się w piecu, gdzie tworzy porowaty materiał podobny do klinkieru, zwany „spiekem”. Spiek jest zazwyczaj produkowany i wykorzystywany w zakładach hutniczych. Granulat może być produkowany w zakładach hutniczych lub na odległość w kopalniach.

Nie istnieją żadne odpowiednie prekursory w przypadku tego procesu produkcji.

Należy zauważyć, że granulaty żelazostopów i spiek produkowane z rud żelaza również mogą być objęte tym procesem produkcji (w odniesieniu do kodu CN 2601 12 00).

Na poniższym Rys. 5-6 przedstawiono granice systemu w odniesieniu do emisji wbudowanych z produkcji spieku lub granulatu rudy żelaza.

Rys. 5-6: Granice systemu procesu produkcji rudy spiekanej

Emisje bezpośrednie wynikają ze spalania paliw, w tym koksu, gazów odlotowych (bezpośrednio z procesu lub pośrednio z innych źródeł gazów odlotowych w zakładzie hutniczym). Emisje pośrednie wynikają z energii elektrycznej zużywanej w tym procesie.

5.6.3.2 Żelazostop wykorzystywany w procesach produkcji FeMn, FeCr i FeNi

Ten proces obejmuje produkcję następujących stopów: żelazomanganu (FeMn), żelazochromu (FeCr) i żelazoniklu (FeNi), które są objęte kodami CN 7202 1, 7202 4 i 7202 6. Nie obejmuje on innych materiałów żelaznych o znacznej zawartości stopu, takich jak surówka zwierciadlista (zob. sekcja 5.6.3.3). Uwzględnia się w nim jednak surówkę niklową (NPI), jeśli zawartość niklu przekracza 10%; w przeciwnym razie, jeżeli zawartość NPI w surówce jest mniejsza niż 10%, stosuje się ścieżkę produkcyjną związaną z wielkim piecem.

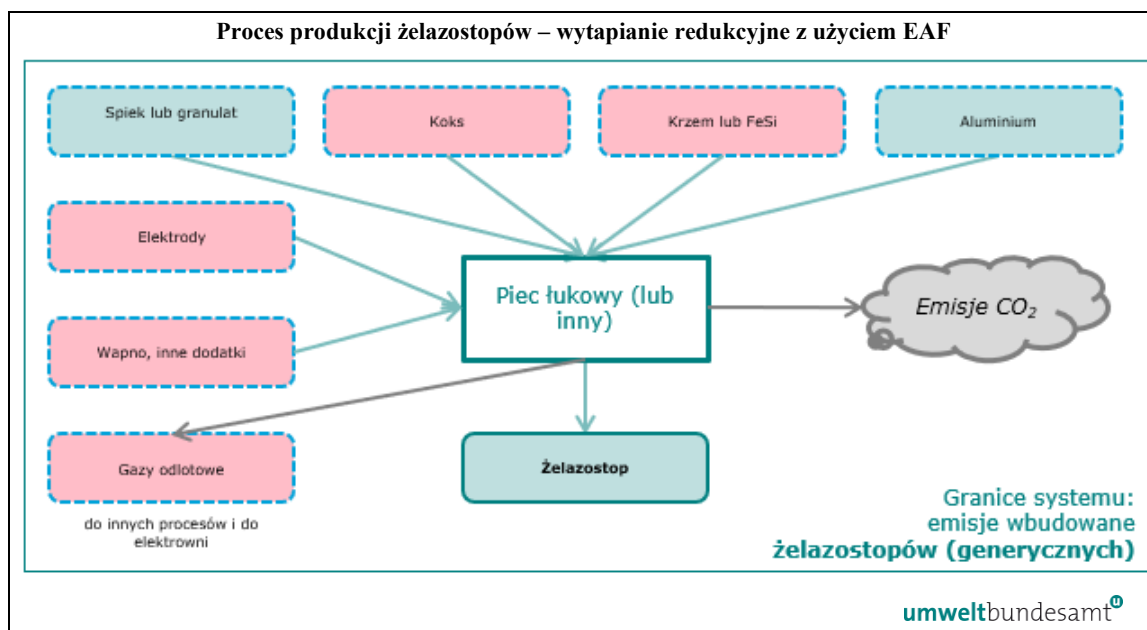
Poszczególne żelazostopy są produkowane w procesie wytapiania redukcyjnego z dodatkiem czynnika redukującego, takiego jak koks do EAF, wraz z innymi dodatkami. W zależności od produkowanego żelazostopu stosuje się kilka różnych rodzajów EAF. Po wytopie w EAF ciekły stop metalu jest spuszczaany i odlewany w formach. Zestalony metal jest następnie kruszony lub granulowany w zależności od wymagań klienta.

Odpowiednim prekursorem jest ruda spiekana (jeśli jest wykorzystywana w procesie).

Należy zauważyć, że w przypadku żelazostopów wsad surowców obejmuje granulaty i spiek, które powstają w oddzielnym procesie produkcji (w przypadku kodu CN 2601 12 00) przewidzianym dla rudy spiekanej.

Na poniższym Rys. 5-7 przedstawiono granice systemu odpowiednich procesów produkcji żelazostopu.

Rys. 5-7: Granice systemu procesu produkcji żelazostopów

Emisje bezpośrednie wynikają z wsadu paliw kopalnych (węgiel, koks) wykorzystywanych zarówno do spalania, jak i jako czynnik redukujący, z emisji z procesów technologicznych, w tym z elektrod grafitowych i past do elektrod, z wsadów do procesu takich jak wapno, wapień i inne dodatki. Emisje pośrednie wynikają z energii elektrycznej.

5.6.3.3 Surówka – ścieżka produkcyjna związana z wielkim piecem

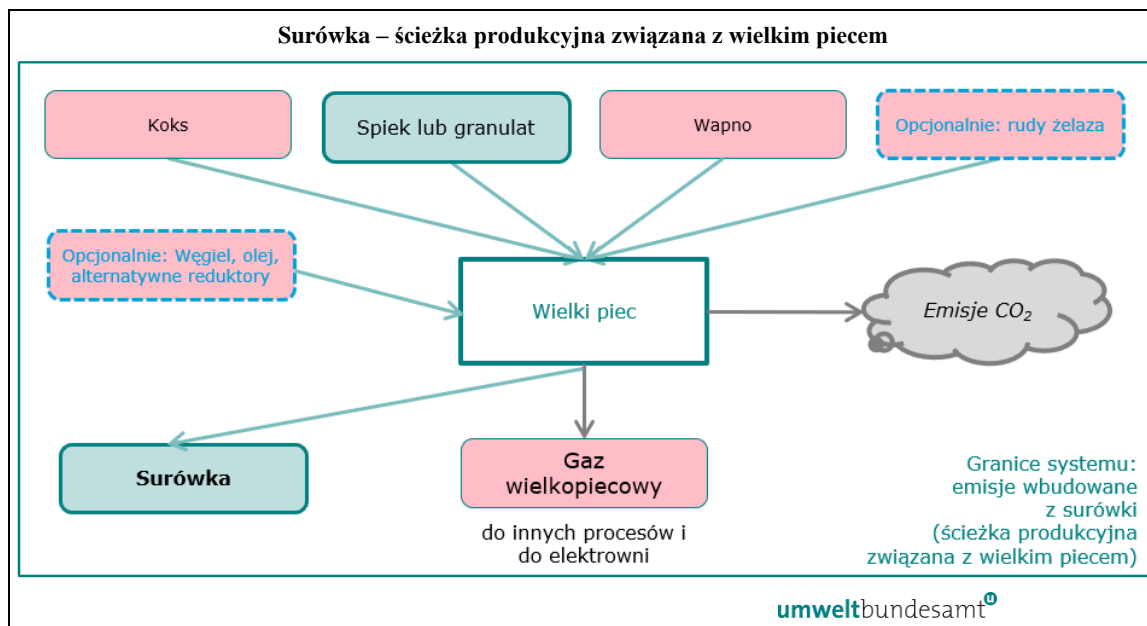
W ramach ścieżki produkcyjnej związanej z wielkim piecem produkuje się ciekłą surówkę („ciekły metal”), która może być stopowa (np. surówka zwierciadlista i surówka niklowa lub NPI⁴⁷) albo niestopowa. W tym procesie produkcji główną jednostką produkcyjną jest wielki piec. Materiały wsadowe do wielkiego pieca obejmują granulaty rudy żelaza lub rudę spiekana, paliwa i inne surowce. W wielkim piecu tlenek żelaza jest redukowany do metalu żelaznego. Wyprodukowany ciekły metal jest następnie spuszczaony i albo odlewany, albo przetwarzany bezpośrednio w stal surową na kolejnym etapie przez zasadowy konwerter tlenowy. Etap ten występuje w ramach innego procesu produkcji – ścieżki produkcyjnej produkcji stali surowej metodą konwerterowo-tlenową.

Odpowiednimi prekursorami (jeśli są wykorzystywane w procesie) są: ruda spiekana; surówka lub żelazo DRI z innych instalacji lub procesów produkcji; żelazostopy FeMn, FeCr, FeNi; oraz wodór.

Na poniższym Rys. 5-8 przedstawiono granice systemu ścieżki produkcyjnej związanej z wielkim piecem dotyczącej produkcji surówki.

⁴⁷ NPI jest objęta tym procesem produkcji, jeśli zawartość niklu jest niższa niż 10%, a w przeciwnym razie, jeśli przekracza 10% – procesem produkcji żelazostopów.

Rys. 5-8: Granice systemu w przypadku surówki – ścieżka produkcyjna związana z wielkim piecem

Emisje bezpośrednie wynikają z wsadu paliw kopalnych (koks, węgiel, paliwo olejowe, gaz ziemny, węgiel) wykorzystywanych zarówno do spalania, jak i jako czynnik redukujący, z innych paliw (biomasa), z emisji z procesów technologicznych, w tym z wsadów do procesu takich jak wapień i inne węglany. Emisje pośrednie wynikają z energii elektrycznej.

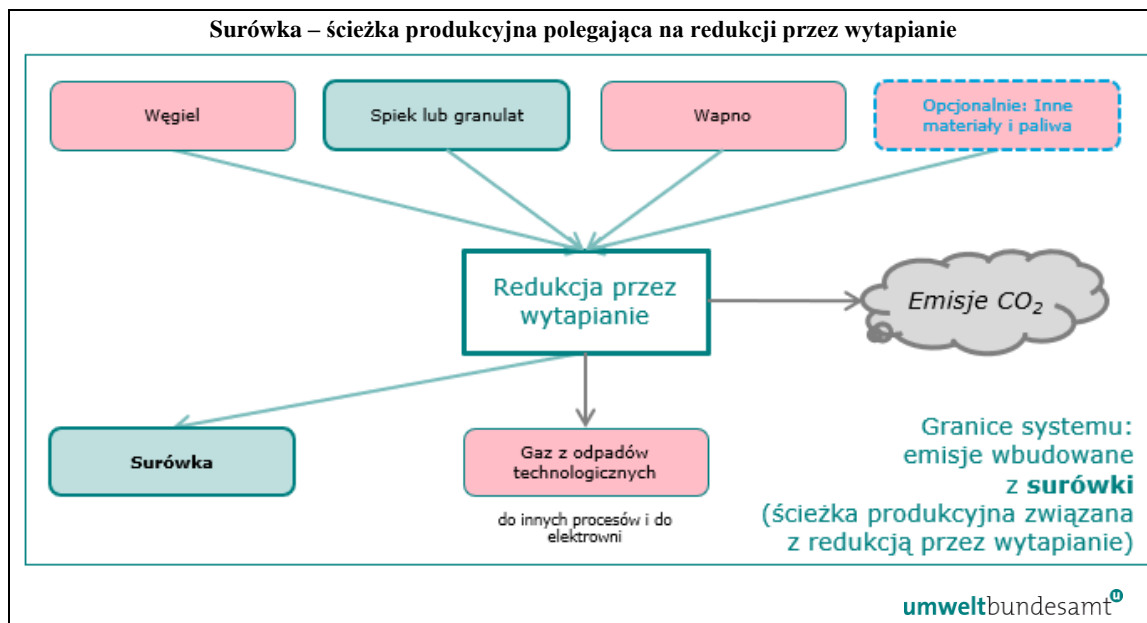
5.6.3.4 Surówka – ścieżka produkcyjna polegająca na redukcji przez wytapianie

W procesie redukcji przez wytapianie powstaje surówka wyprodukowana z rudy spiekanej będącej prekursorem, granulát rudy żelaza lub pozostałości z wytwarzania żelaza, z wykorzystaniem węgla (nie koksu) jako czynnika redukującego. Proces składa się z dwóch etapów: redukcji rudy żelaza, a następnie wytopu w celu wytworzenia surówki/ciekiego metalu.

Odpowiednimi prekursorami (jeśli są wykorzystywane w procesie) są: ruda spiekana; surówka lub żelazo DRI z innych instalacji lub procesów produkcji; żelazostopy FeMn, FeCr, FeNi; oraz wodór.

Na poniższym Tabeli 5-9 przedstawiono granice systemu ścieżki produkcyjnej polegającej na redukcji przez wytapianie w przypadku produkcji surówki.

Rys. 5-9: Granice systemu w przypadku surówki – ścieżka produkcyjna polegająca na redukcji przez wytapianie

Emisje bezpośrednie wynikają z wsadu paliw kopalnych (gaz ziemny, węgiel) wykorzystywanych zarówno do spalania, jak i jako czynnik redukujący, z innych paliw (biomasa lub biogaz), z emisji z procesów technologicznych, w tym z wsadów do procesu, takich jak wapień. Emisje pośrednie wynikają z energii elektrycznej.

5.6.3.5 Proces produkcji żelaza z bezpośredniej redukcji (żelazo DRI)

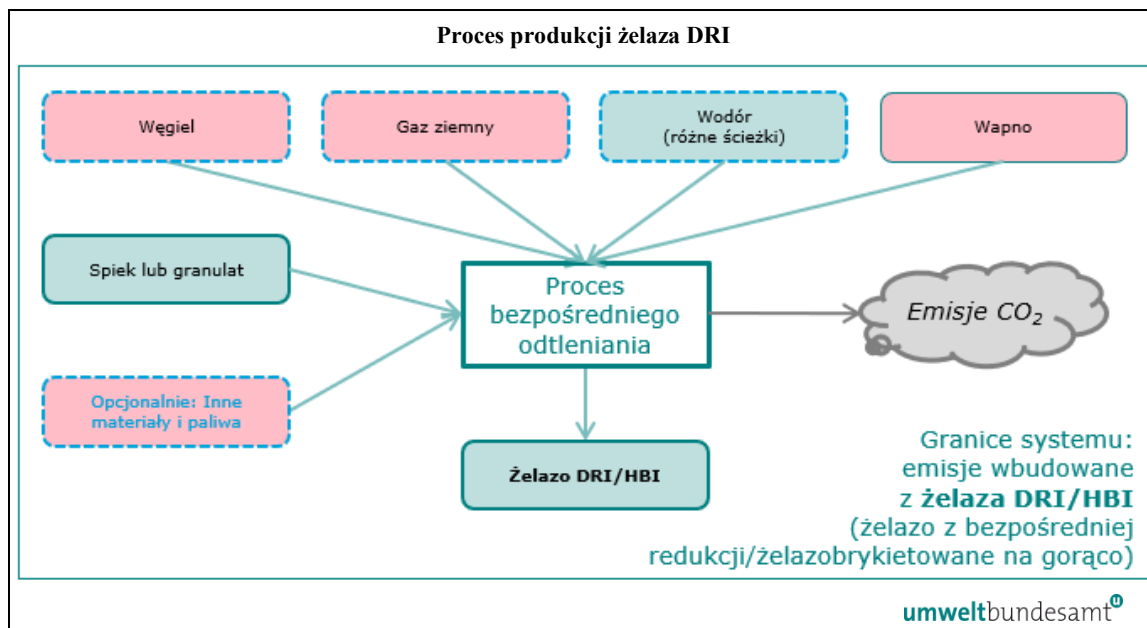
Bezpośrednie odtlenianie obejmuje produkcję surówki żelaza w stanie stałym z wysokiej jakości rud żelaza (granulat, spiek lub koncentraty) z wykorzystaniem gazu ziemnego, węgla lub wodoru jako czynnika redukującego. Produkt w stanie stałym nazywany jest żelazem z bezpośredniej redukcji (żelazo DRI) różnych rodzajów, na przykład „żelazo gąbczaste” i żelazo gąbczaste brykietowane na gorąco (HBI). Niektóre rodzaje żelaza DRI są wykorzystywane bezpośrednio jako materiał wsadowy w EAF lub w innych procesach niższego szczebla. Oczekuje się, że ścieżki produkcyjne, w których wykorzystuje się wodór, odegrają istotną rolę w dekarbonizacji przemysłu stalowego w nadchodzących latach.

Odpowiednimi prekursorami (jeśli są wykorzystywane w procesie) są: ruda spiekana; wodór; surówka lub żelazo DRI z innych instalacji lub procesów produkcji; oraz żelazostopy FeMn, FeCr, FeNi.

Chociaż w praktyce wykorzystywanych jest kilka różnych procesów, ogólne granice systemu są bardzo podobne i dlatego można je przedstawić na jednym schemacie.

Na poniższym Tabeli 5-10 przedstawiono granice systemu odpowiednich procesów dotyczących produkcji żelaza DRI.

Rys. 5-10: Granice systemu procesu produkcji żelaza DRI

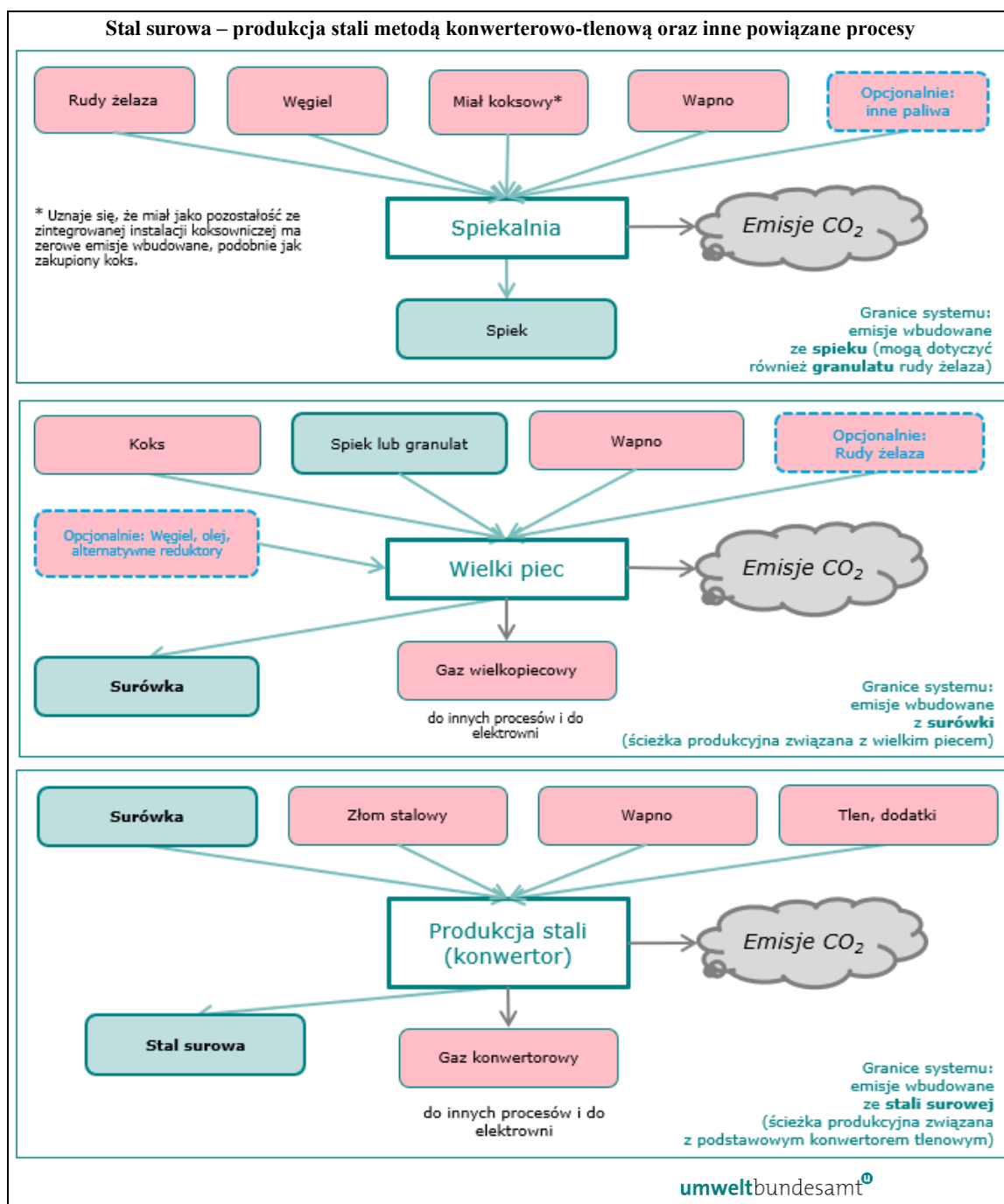
Emisje bezpośrednie wynikają z wsadu paliw kopalnych (gaz ziemny, węgiel) wykorzystywanych zarówno do spalania, jak i jako czynnik redukujący, z innych paliw (biomasa lub biogaz), z emisji z procesów technologicznych, w tym z wsadów do procesu, takich jak wapień. Emisje pośrednie wynikają z energii elektrycznej.

5.6.3.6 Stal surowa – ścieżka produkcyjna polegająca na produkcji stali metodą konwerterowo-tlenową

Jeśli ścieżka produkcyjna polegająca na produkcji stali metodą konwerterowo-tlenową rozpoczyna się od ciekłego metalu (ciekłej surówki), ciekły metal jest przetwarzany bezpośrednio w stal surową przez zasadowy konwerter tlenowy lub piec (BOF) w ramach procesu ciągłego. Na kolejnym etapie można przeprowadzić proces odwęglania stali za pomocą odwęglania argonowo-tlenowego (AOD) lub odwęglania próżniowo-tlenowego (VOD), a następnie różne procesy obróbki pozapiecowej, takie jak odgazowywanie próżniowe w celu usunięcia rozpuszczonych gazów. Następnie stal surową odlewa się do form pierwotnych poprzez odlewanie ciągłe lub odlewanie wlewków, po którym może nastąpić walcowanie na gorąco lub kucie w celu uzyskania półproduktów ze stali surowej (objętych kodami CN 7207, 7218 i 7224).

Odpowiednimi prekursorami (jeśli są wykorzystywane w procesie) są: surówka, żelazo DRI; żelazostopy FeMn, FeCr, FeNi; oraz stal surowa z innych instalacji lub procesów produkcji, jeśli jest wykorzystywana.

Rys. 5-11: Granice systemu procesu produkcji stali metodą konwerterowo-tlenową zestawione z granicami systemu w przypadku ścieżki produkcyjnej ciekłej surówki związanej z wielkim piecem oraz innych powiązanych procesów

W zintegrowanych stalowniach ciekła surówka, która stanowi bezpośredni wsad do konwertora tlenowego, jest produktem, który oddziela proces produkcji surówki (dolny lewy róg Rys. 5-11 powyżej) od procesu produkcji stali surowej (dolny prawy róg, powyżej).

Zintegrowany proces wytwarzania stali w wielkim piecu/zasadowym konwertorze tlenowym (BF/BOF) jest zdecydowanie najbardziej złożonym procesem produkcji stali i charakteryzuje się występowaniem sieci współzależnych przepływów materiałów i energii

między poszczególnymi jednostkami produkcji. Należy zauważyć, że koks (górný lewy róg) traktuje się jak surowiec posiadający zerowe emisje wbudowane.

5.6.3.7 *Stal surowa – ścieżka produkcyjna stali w piecu łukowym*

Bezpośrednie wytapianie materiałów zawierających żelazo odbywa się zwykle w piecu łukowym (EAF). Materiały wsadowe na potrzeby ścieżki produkcyjnej w piecu łukowym obejmują żelazo metaliczne, w szczególności złom żeliwa i stali⁴⁸ lub żelazo z bezpośredniej redukcji (żelazo DRI). W przypadku stosowania znacznych ilości żelaza DRI zastosowanie ma jedna z poszczególnych ścieżek produkcyjnych żelaza DRI w EAF. Po wytapianiu w EAF można przeprowadzić proces odwęglania stali za pomocą odwęglania argonowo-tlenowego (AOD) lub odwęglania próżniowo-tlenowego (VOD), a następnie różne wtórne procesy metalurgiczne, takie jak odsiarczanie i odgazowanie w celu usunięcia rozpuszczonych gazów. Główny wsad energii w EAF stanowi energia elektryczna.

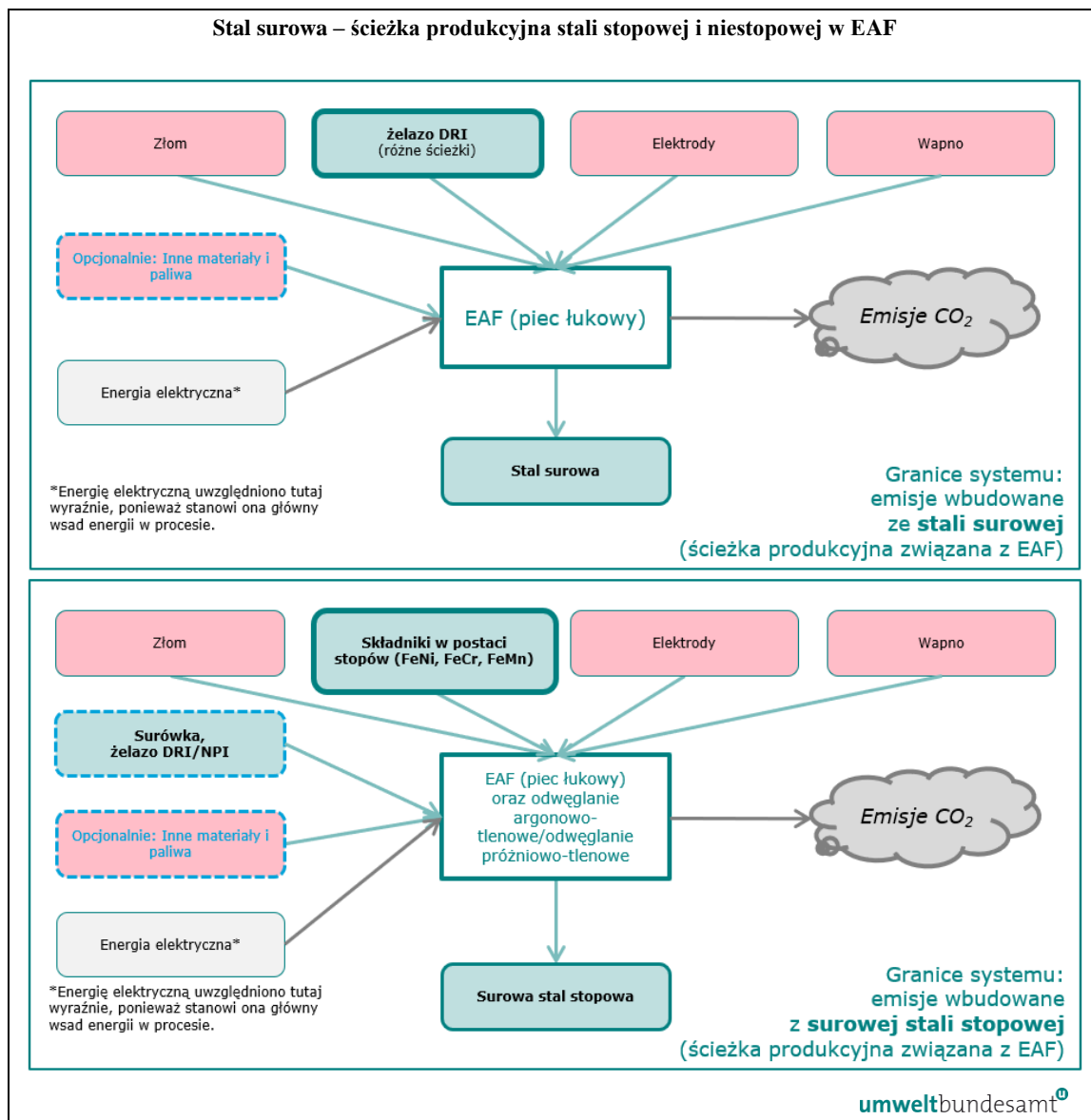
Odpowiednimi prekursorami (jeśli są wykorzystywane w procesie) są: surowka, żelazo DRI; żelazostopy FeMn, FeCr, FeNi; oraz stal surowa z innych instalacji lub procesów produkcji, jeśli jest wykorzystywana.

Należy pamiętać, że do tej zbiorczej kategorii towarów zalicza się wyłącznie pierwotne walcowanie na gorąco i wstępne kształtowanie przez kucie w celu uzyskania półproduktów objętych kodami CN 7207, 7218 i 7224. Wszystkie inne procesy walcowania i kucia są ujęte w zbiorczej kategorii towarów „produkty z żeliwa lub stali”.

Istnieje kilka różnych ścieżek produkcyjnych obejmujących EAF w przypadku stali surowej i surowej stali stopowej, które są zasadniczo podobne i które przedstawiono wspólnie na Rys. 5-12 poniżej.

⁴⁸ W przypadku stosowania wyłącznie złomu pokonsumenckiego przyjmuje się, że ma on zerowe emisje wbudowane.

Rys. 5-12: Granice systemu ścieżki produkcyjnej stali surowej w EAF

Emisje bezpośrednie wynikają z paliw kopalnych (gaz ziemny, węgiel, paliwo olejowe), gazów odlotowych z innych procesów oraz z emisji z procesów technologicznych, w tym z elektrod grafitowych i past do elektrod, z wsadów do procesu takich jak wapno oraz z węgla zawartego w złomie żelaza i stopach wprowadzanych do procesu. Emisje pośrednie wynikają z energii elektrycznej.

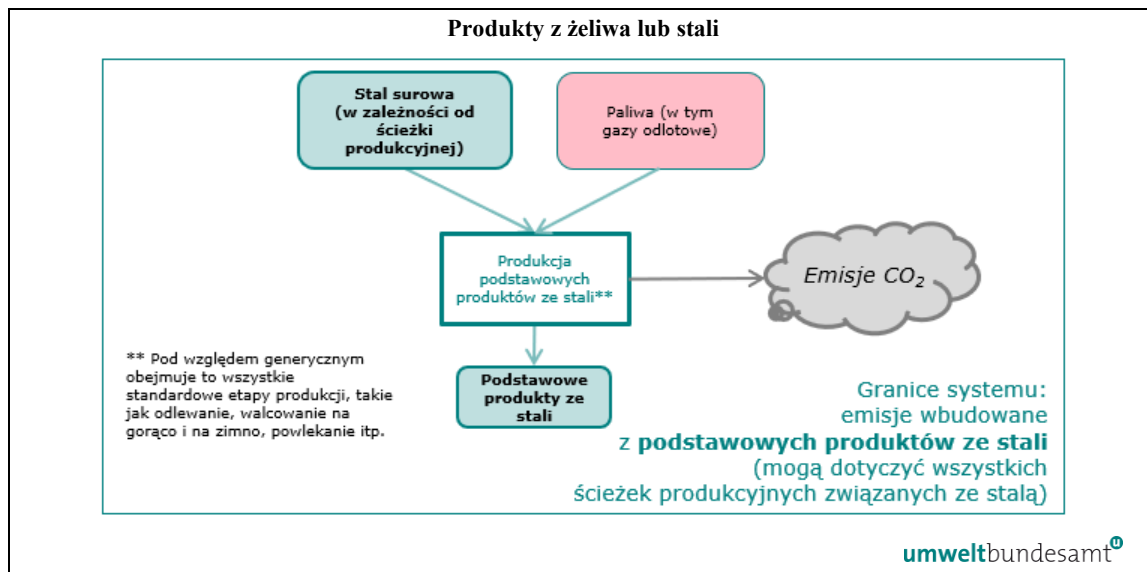
5.6.3.8 Proces produkcji produktów z żeliwa lub stali

Produkty z żeliwa lub stali produkuje się w wyniku dalszego przetwarzania stali surowej, półproduktów, a także innych końcowych produktów ze stali poprzez wszelkiego rodzaju etapy formowania i wykańczania, w tym: ponowne rozgrzewanie, przetapianie, odlewanie, walcowanie na gorąco, walcowanie na zimno, kucie, wytrawianie, wyżarzanie, platerowanie, powlekanie, cynkowanie, ciągnięcie drutu, cięcie, spawanie, wykańczanie.

Odpowiednimi prekursorami (jeśli są wykorzystywane w procesie) są: stal surowa; surówka, żelazo DRI; żelazostopy FeMn, FeCr, FeNi; oraz inne produkty z żeliwa lub stali.

Na poniższym Rys. 5-13 przedstawiono granice systemu w przypadku produktów z żeliwa lub stali.

Rys. 5-13: Granice systemu procesu produkcji produktów z żeliwa lub stali

Emisje bezpośrednio wynikają ze spalania paliw i emisji z procesów technologicznych z oczyszczania spalin, w zależności od poszczególnych kombinacji etapów produkcji przeprowadzanych przy produkcji końcowych wyrobów z żeliwa lub stali. Emisje pośrednie wynikają z energii elektrycznej.

Należy zauważyć, że w przypadku końcowych produktów z żeliwa lub stali o udziale masowym innych materiałów przekraczającym 5%, np. materiałów izolacyjnych objętych kodem CN 7309 00 30 (zbiorniki, cysterny, kadzie i podobne pojemniki na dowolny materiał [inny niż sprężony lub skroplony gaz], z żeliwa lub stali, o pojemności przekraczającej 300 l, nawet pokryte lub izolowane cieplnie), jako masę wyprodukowanych towarów podaje się wyłącznie masę żelaza lub stali.

5.6.4 Dodatkowe parametry sprawozdawcze

W poniższej tabeli wymieniono dodatkowe informacje dotyczące towarów objętych CBAM, które operator powinien przekazać importerowi w powiadomieniu o danych dotyczących emisji wraz z danymi dotyczącymi emisji wbudowanych.

Tabela 5-11: Dodatkowe parametry dotyczące sektora żelaza i stali uwzględnione w sprawozdaniu CBAM

Zbiorcza kategoria towarów	Wymogi w zakresie sprawozdawczości
Ruda spiekana	– Brak.

Zbiorcza kategoria towarów	Wymogi w zakresie sprawozdawczości
Surówka	<ul style="list-style-type: none"> – Główny zastosowany czynnik redukujący. – Procent masowy Mn, Cr, Ni, suma innych pierwiastków stopowych.
FeMn – żelazomangan	<ul style="list-style-type: none"> – Procent masowy Mn i węgla.
FeCr – żelazochrom	<ul style="list-style-type: none"> – Procent masowy Cr i węgla.
FeNi – żelazonikiel	<ul style="list-style-type: none"> – Procent masowy Ni i węgla.
Żelazo DRI (żelazo z bezpośredniej redukcji)	<ul style="list-style-type: none"> – Główny zastosowany czynnik redukujący. – Procent masowy Mn, Cr, Ni, suma innych pierwiastków stopowych.
Stal surowa	<ul style="list-style-type: none"> – Główny czynnik redukujący prekursora, o ile jest znany. – Zawartość stopów w stali – wyrażona jako: <ul style="list-style-type: none"> – Procent masowy Mn, Cr, Ni, suma innych pierwiastków stopowych. – TONY złomu użyte do produkcji jednej tony stali surowej. – % złomu, który jest złomem przedkonsumenckim.
Produkty z żeliwa lub stali	<ul style="list-style-type: none"> – Główny czynnik redukujący zastosowany w produkcji prekursora, o ile jest znany. – Zawartość stopów w stali – wyrażona jako: <ul style="list-style-type: none"> – Procent masowy Mn, Cr, Ni, suma innych pierwiastków stopowych. – Procent masowy zawartych materiałów, które nie są żeliwem ani stalą, jeżeli ich masa jest większa niż 1–5% całkowitej masy towarów. – TONY złomu użyte do produkcji jednej tony produktu. – % złomu, który jest złomem przedkonsumenckim.

Te dodatkowe parametry należy zgłosić w swoim sprawozdaniu CBAM, gdy towar z żeliwa lub stali zostanie przywieziony do UE w ramach CBAM.

5.7 Sektor aluminium

W poniższym polu tekstowym wskazano sekcje rozporządzenia wykonawczego właściwe dla tego sektora, które są istotne w odniesieniu do okresu przejściowego CBAM.

Odniesienia do rozporządzenia wykonawczego:

- **Załącznik II** sekcja 2 tabela 1 – Zestawienie kodów CN ze zbiorczymi kategoriami towarów.
 - **Załącznik II** sekcja 3 – Ścieżki produkcyjne, granice systemowe i odpowiednie prekursorzy, jak określono w podsekcji:3.17 – Aluminium nieobrobione plastycznie i 3.18 – Produkty z aluminium.
-

5.7.1 Jednostka produkcji i emisje wbudowane

Ilość zadeklarowanych towarów z aluminium przywiezionych do UE należy wyrazić w tonach metrycznych. Do celów sprawozdawczości operator powinien rejestrować ilość towarów objętych CBAM wyprodukowanych w instalacji lub procesie produkcji.

Sektor przemysłowy	Aluminium
Jednostka produkcji towarów	Tony (metryczne) zgłaszane oddzielnie dla każdego rodzaju towarów sektora w podziale na instalacje lub procesy produkcji w kraju pochodzenia.
Powiązane działania	Produkcja aluminium nieobrobionego plastycznie z tlenku glinu lub surowców wtórnych (złom aluminiowy) w wyniku procesów metalurgicznych, chemicznych lub elektrolitycznych; produkcja częściowo przetworzonych i podstawowych produktów z aluminium.
Oдноśne gazy cieplarniane	Dwutlenek węgla (CO ₂) i perfluorowęglowodory (CF ₄ i C ₂ F ₆)
Emisje bezpośrednie	Tony (metryczne) ekwiwalentu CO ₂
Emisje pośrednie	Ilość zużytej energii elektrycznej (MWh), źródło i współczynnik emisji wykorzystany do obliczenia emisji pośrednich w tonach (metrycznych) CO ₂ lub ekwiwalentu CO ₂ <i>Należy zgłaszać oddzielnie w okresie przejściowym.</i>
Jednostka do celów zgłaszania emisji wbudowanych	Tony emisji ekwiwalentu CO ₂ na tonę towarów zgłaszane oddzielnie dla każdego rodzaju towaru w podziale na instalacje w kraju pochodzenia.

W okresie przejściowym w sektorze aluminium należy uwzględnić zarówno emisje bezpośrednie, jak i pośrednie. Emisje pośrednie należy zgłaszać oddzielnie⁴⁹. Emisje należy zgłaszać w tonach metrycznych ekwiwalentu CO₂ (t CO₂) na tonę produktu. Liczbę tę należy obliczyć dla konkretnej instalacji lub procesu produkcji w kraju pochodzenia.

W poniższych sekcjach określono elementy procesu produkcji, które należy uwzględnić do celów monitorowania i sprawozdawczości.

5.7.2 Definicja i wyjaśnienie objętych CBAM towarów w danym sektorze

W poniższej wymieniono odpowiednie towary objęte okresem przejściowym CBAM w sektorze aluminium. Zbiorcza kategoria towarów w lewej kolumnie służy do określenia grup, w odniesieniu do których należy określić wspólne „procesy produkcji” do celów monitorowania.

Tabela 5-12: Towary objęte CBAM w sektorze aluminium

Zbiorcza kategoria towarów	Kod CN produktu	Opis
Aluminium nieobrobione plastycznie	7601	Aluminium nieobrobione plastycznie
Produkty z aluminium	7603 – 7608, 7609 00 00, 7610, 7611 00 00, 7612, 7613 00 00, 7614, 7616	7603 – Proszki i płatki aluminium 7604 – Sztaby, pręty i kształtowniki, z aluminium 7605 – Drut aluminiowy 7606 – Blachy grube, cienkie oraz taśma, o grubości przekraczającej 0,2 mm, z aluminium 7607 – Folia aluminiowa (nawet zadrukowana lub na podłożu z papieru, tektury, tworzyw sztucznych lub podobnych materiałów podłożowych), o grubości (z wyłączeniem dowolnego podłoża) nieprzekraczającej 0,2 mm 7608 – Rury i przewody rurowe, z aluminium 7609 00 00 – Łączniki rur lub przewodów rurowych (na przykład złączki nakrętne, kolanka, tuleje), z aluminium

⁴⁹ Należy zauważyć, że w tym sektorze emisje pośrednie podaje się w sprawozdaniu jedynie w okresie przejściowym (a nie w okresie docelowym).

Zbiorcza kategoria towarów	Kod CN produktu	Opis
	7610	Konstrukcje z aluminium (z wyłączeniem budynków prefabrykowanych objętych pozycją 9406) i części takich konstrukcji (na przykład mosty i części mostów, wieże, maszty kratowe, dachy, szkielety konstrukcji dachów, drzwi i okna oraz ramy do nich i progi drzwiowe, balustrady, filary i kolumny); płyty, pręty, kształtowniki, rury i temu podobne, z aluminium, przygotowane do stosowania w konstrukcjach
	7611 00 00	Zbiorniki, cysterny, kadzie i podobne pojemniki, z aluminium, na dowolny materiał (inny niż sprężony lub skroplony gaz), o pojemności przekraczającej 300 litrów, nawet pokryte lub izolowane cieplnie, ale niewyposażone w urządzenia mechaniczne lub termiczne
	7612	Beczki, bębny, puszki, skrzynki i podobne pojemniki, z aluminium (włączając sztywne lub składane pojemniki rurowe), na dowolny materiał (inny niż sprężony lub skroplony gaz), o pojemności nieprzekraczającej 300 litrów, nawet pokryte lub izolowane cieplnie, ale niewyposażone w urządzenia mechaniczne lub termiczne
	7613 00 00	Pojemniki z aluminium na sprężony lub skroplony gaz
	7614	Splotki, kable, taśmy plecione i temu podobne, z aluminium, niez izolowane elektrycznie
	7616	Pozostałe artykuły z aluminium

Źródło: rozporządzenie w sprawie CBAM, załącznik I; rozporządzenie wykonawcze, załącznik II.

Zbiorcze kategorie towarów wymienione w powyższej tabeli obejmują zarówno gotowe produkty z aluminium, jak i prekursory będące „aluminium nieobrobionym plastycznie”, które są zużywane w trakcie wytwarzania produktów z aluminium.

Należy brać pod uwagę wyłącznie materiały wsadowe wymienione jako odpowiednie prekursory do granic systemu procesu produkcji, jak określono w rozporządzeniu wykonawczym. W Tabeli 5-13 poniżej zamieszczono listę możliwych prekursorów według zbiorczej kategorii towarów i ścieżki produkcyjnej.

Tabela 5-13: Zbiorne kategorie towarów, ich ścieżki produkcyjne oraz możliwe odpowiednie prekursory

Zbiorna kategoria towarów	Odpowiednie prekursory
<i>Ścieżka produkcyjna</i>	
Aluminium nieobrobione plastycznie	Brak w przypadku aluminium pierwotnego
<i>Aluminium pierwotne</i>	W przypadku aluminium wtórnego – aluminium nieobrobione plastycznie z innych źródeł, jeśli jest wykorzystywane w procesie ⁵⁰ .
<i>Aluminium wtórne</i>	
Produkty z aluminium	Aluminium nieobrobione plastycznie (z rozróżnieniem na aluminium pierwotne i wtórne, jeśli dane te są znane), inne produkty z aluminium (jeśli są wykorzystywane w procesie produkcji).

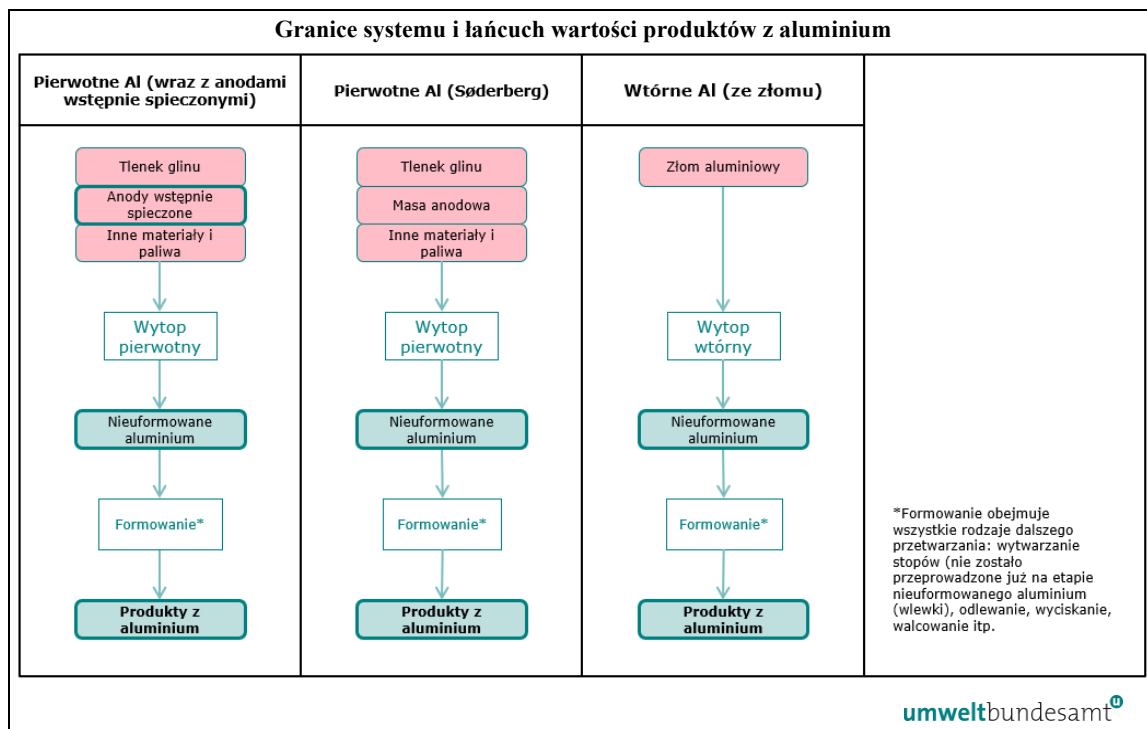
Aluminium nieobrobione plastycznie produkuje się w ramach kilku ścieżek produkcyjnych („aluminium pierwotne” w przypadku wytopu elektrolitycznego, „aluminium wtórne” w przypadku wytopu/recyklingu złomu) w formie metalowych wlewków, bloków, kęsów, płyt lub podobnych elementów. Określa się je jako „towary proste”, ponieważ surowce (anody węglowe i tlenek glinu w przypadku aluminium pierwotnego, złom w przypadku aluminium wtórnego) i paliwa wykorzystywane do jego produkcji same mają zerowe emisje wbudowane.

Wymienione powyżej towary z aluminium obejmują większość rodzajów wytwarzanych produktów z aluminium⁵¹. Produkty z aluminium określa się jako towary złożone, ponieważ obejmują emisje wbudowane z aluminium nieobrobionego plastycznie będącego prekursorem.

⁵⁰ Należy zauważyć, że jeśli produkt powstał w wyniku ścieżki produkcyjnej aluminium wtórnego zawiera więcej niż 5% pierwiastków stopowych, emisje wbudowane produktu oblicza się tak, jakby masa pierwiastków stopowych odpowiadała aluminium nieobrobionemu plastycznie z wytopu pierwotnego.

⁵¹ Z wyłączeniem kategorii CN 7615 w przypadku niektórych artykułów gospodarstwa domowego i złomu aluminiowego objętego kategorią CN 7602 00.

Rys. 5-14: Granice systemu i łańcuch wartości produktów z aluminium

Różnica dotycząca ścieżki wytopu aluminium pierwotnego na powyższym schemacie wynika z zastosowania różnych składników elektrod, tj. anod wstępnie spieczonych lub anod Søderberga.

5.7.3 Definicja i wyjaśnienie odpowiednich procesów produkcji i ścieżek produkcyjnych

Granice systemu w odniesieniu do aluminium nieobrobionego plastycznie będącego prekursorem i produktów z aluminium są odrębne i mogą, pod pewnymi warunkami, zostać do siebie dodane, aby objąć wszystkie procesy bezpośrednio lub pośrednio związane z procesami produkcji tych towarów, w tym działania związane z czynnikami produkcji w odniesieniu do danego procesu i działania związane z produktami w odniesieniu do tego procesu.

5.7.3.1 Aluminium nieobrobione plastycznie – ścieżka produkcyjna wytopu pierwotnego (elektrolitycznego)

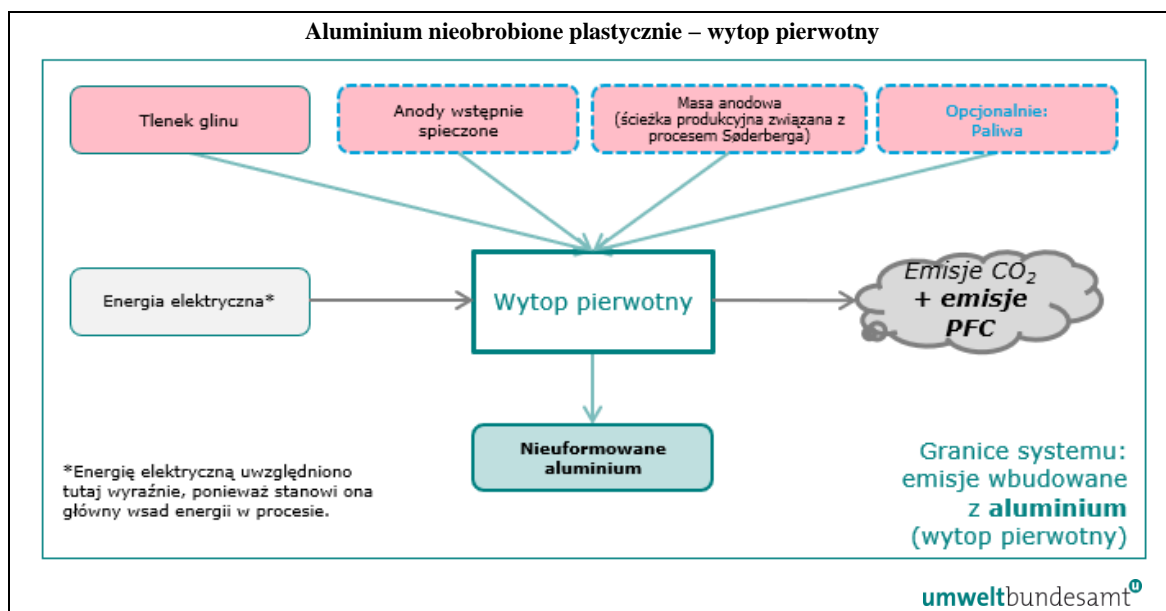
Aluminium pierwotne produkuje się w procesie elektrolizy tlenku glinu⁵² w elektrolizerach. Podczas elektrolizy dochodzi do redukcji aluminium, a tlen z tlenku glinu jest uwalniany i łączy się z anodą węglową, tworząc dwutlenek węgla i tlenek węgla – anody węglowe w procesie aluminium pierwotnego są zatem stale zużywane podczas procesu.

⁵² Tlenek glinu to oczyszczony tlenek glinu powstały w wyniku oczyszczania rudy boksytu w procesie Bayera. Produkcja tlenku glinu zwykle odbywa się w innym miejscu niż produkcja aluminium pierwotnego ze względów związanych z logistyką i dostawami energii

Układy ogniwi aluminium pierwotnego różnią się w zależności od rodzaju zastosowanej anody. W elektrolizerze typu Prebake stosuje się wiele anod wstępnie spieczonych, które należy regularnie wymieniać. Elektrolizer typu Søderberga wykorzystuje pojedynczą ciągłą anodę węglową, która jest samoczynnie spiekana wewnątrz ogniwa dzięki ciepłu uwalnianemu podczas procesu elektrolitycznego w hucie; na górze kładzie się brykiety z zielonej pasty anodowej, natomiast anoda zużywa się na dole. Stopione aluminium osadza się na katodzie i gromadzi na dnie ogniwa, skąd jest okresowo pobierane przez syfony próżniowe do tygli przed transportem do odlewni. W odlewni stopione aluminium jest przechowywane w piecach do dalszego przetwarzania przed odlewaniem metalowych wlewków, bloków, kęsów, płyt lub podobnych elementów; na tym etapie można również dodać niewielkie ilości czystego złomu handlowego.

Nie istnieją żadne odpowiednie prekursory aluminium pierwotnego, ponieważ składniki surowców stosowane w obu rodzajach ogniwi – tlenek glinu, anody wstępnie spieczone, brykiety z „zielonej” pasty anodowej, kriolit i inne dodatki – uznaje się za surowce i w związku z tym przypisuje im się zerowe emisje wbudowane.

Rys. 5-15: Granice systemu ścieżki produkcyjnej wytopu pierwotnego aluminium nieobrobionego plastycznie

Emisje bezpośrednie wynikają z wszelkich paliw kopalnych wykorzystywanych do suszenia lub wstępnego ogrzewania surowców, z wszelkich paliw wykorzystywanych przez odlewnię lub z wsadów do procesu, takich jak zużycie elektrod lub pasty elektrodowej, lub z oczyszczania spalin (w przypadku użycia węgla sodu lub wapienia). Emisje pośrednie wynikają z energii elektrycznej zużywanej w tym procesie. Występują również emisje PFC, które należy uwzględnić.

5.7.3.2 Ścieżka produkcyjna wytopu wtórnego (recyklingu) – aluminium nieobrobione plastycznie

Aluminium wtórne wytwarza się głównie z pokonsumenckiego złomu aluminiowego zbieranego w celu poddania recyklingowi (choć można również dodać również

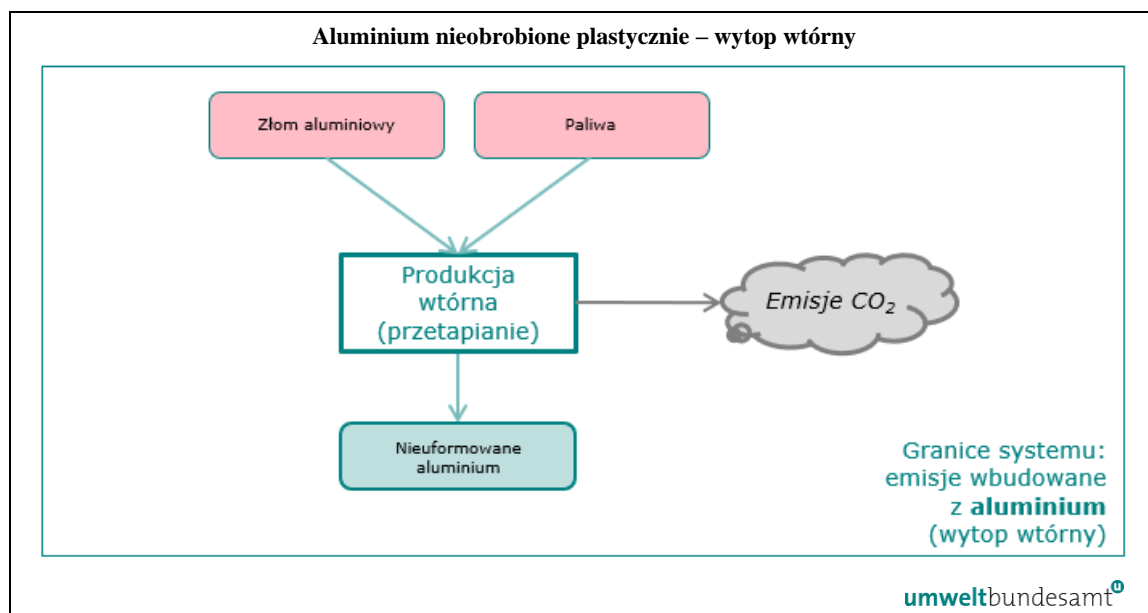
aluminium nieobrobione plastycznie). Złom sortuje się według typu (stop odlewniczy lub do obróbki plastycznej) i rodzaju wymaganej obróbki wstępnej (np. usuwanie powłok, odolejanie), a następnie jest ponownie przetapiany w odpowiednim typie pieca (zwykle obrotowym lub płomiennym, ale można wykorzystywać również piece indukcyjne) przed dalszym przetwarzaniem, w tym: wytwarzanie stopów, obróbka stopu (dodatek soli lub chlorowanie) oraz odlewanie metalowych wlewków, bloków, kęsów, płyt lub podobnych. Typowe stosowane paliwa to gaz ziemny, LPG lub paliwo olejowe.

Do wytopu wtórnego (recyklingu) aluminium wykorzystuje się głównie złom aluminiowy.

Odpowiednim prekursorem jest aluminium nieobrobione plastycznie z innych źródeł, jeśli jest wykorzystywane w procesie.

Na poniższym Rys. 5-16 przedstawiono granice systemu odpowiednich procesów dotyczących produkcji aluminium wtórnego.

Rys. 5-16: Granice systemu ścieżki produkcyjnej wytopu wtórnego aluminium nieobrobionego plastycznie

Emisje bezpośrednie pochodzą z wszelkich paliw kopalnych wykorzystywanych do suszenia, wstępnego ogrzewania lub obróbki wstępnej (spalanie powiązanych pozostałości, np. w przypadku gdy złom jest pokryty farbą) surowców ze złomu; z wszelkich paliw wykorzystywanych przez odlewnię oraz z paliw wykorzystywanych do przetwarzania szumowin i żużla odzyskanych z procesu. Emisje bezpośrednie mogą również pochodzić z oczyszczania spalin (w przypadku użycia węgla sodu lub wapienia). Emisje pośrednie wynikają z energii elektrycznej zużywanej w procesie, w tym energii elektrycznej zużywanej przez piece indukcyjne. W procesie produkcji aluminium wtórnego nie powstają emisje PFC.

Należy zauważyć, że jeśli produkt tego procesu zawiera więcej niż 5% pierwiastków stopowych, emisje wbudowane produktu oblicza się tak, jakby masa pierwiastków stopowych odpowiadała aluminium nieobrobionemu plastycznie z wytopu pierwotnego.

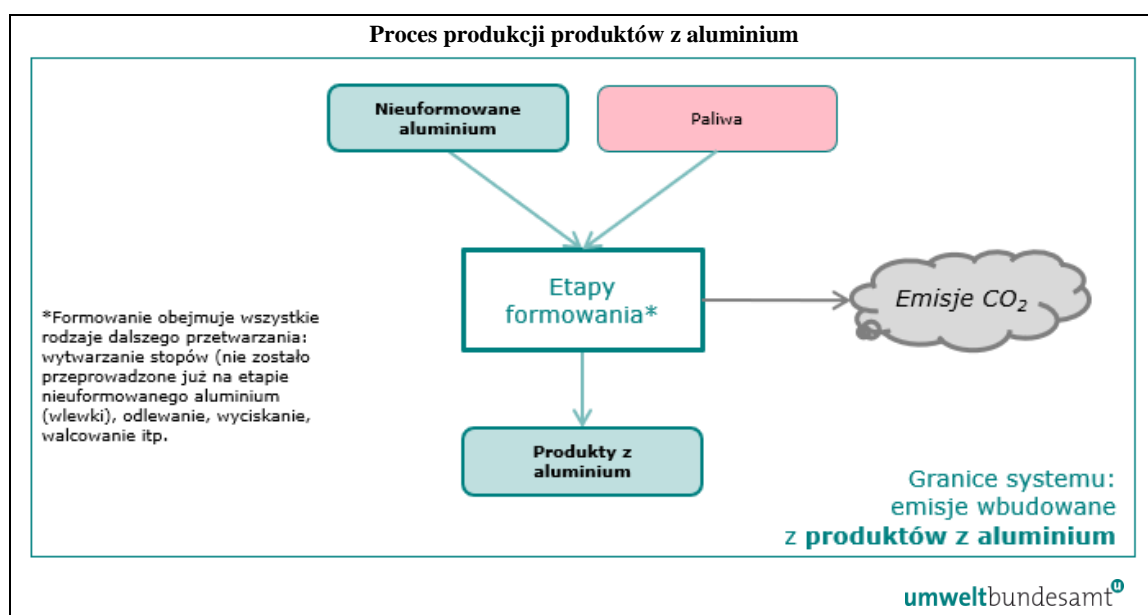
5.7.3.3 Proces produkcji produktów z aluminium

Produkty z aluminium wytwarza się w wyniku dalszego przetwarzania będącego prekursorem aluminium nieobrobionego plastycznie (stopowego lub niestopowego). Produkty z aluminium są wytwarzane w różnych procesach formowania, w tym wyciskania, odlewania, walcowania na gorąco i na zimno, kucia i ciągnięcia. Wyciskanie jest powszechnym procesem wykorzystywanym do produkcji profili aluminiowych. Walcowanie na gorąco i na zimno może być wykorzystywane do produkcji blach, arkuszy i folii. Odlewanie może być stosowane do produkcji form złożonych.

Odpowiednimi prekursorami są aluminium nieobrobione plastycznie, jeśli jest wykorzystywane w procesie produkcji (jeśli dane są znane, aluminium pierwotne i wtórne należy ujmować oddzielnie, ponieważ mają one różne emisje wbudowane), oraz produkty z aluminium, jeśli są wykorzystywane w procesie produkcji.

Na poniższym Rys. 5-17 przedstawiono granice systemu odpowiednich procesów dotyczących produktów z aluminium.

Rys. 5-17: Granice systemu procesu produkcji produktów z aluminium

Emisje bezpośrednie pochodzą z wszelkich paliw kopalnych wykorzystywanych w przeprowadzonych procesach formowania (np. gaz ziemny wykorzystywany do wstępnego ogrzewania kęsów aluminiowych w piecach, przed kuciem). Emisje bezpośrednie mogą również pochodzić z oczyszczania spalin. Emisje pośrednie wynikają z energii elektrycznej zużywanej w tym procesie. W procesach formowania produktów z aluminium nie dochodzi do uwolnienia emisji PFC.

Należy zauważyć, że jeśli produkt tego procesu zawiera więcej niż 5% pierwiastków stopowych, emisje wbudowane produktu należy obliczać tak, jakby masa pierwiastków stopowych odpowiadała aluminium nieobrobionemu plastycznie z wytopu pierwotnego.

Należy również pamiętać, że w przypadku produktów o udziale masowym innych materiałów przekraczającym 5%, np. materiałów izolacyjnych objętych kodem CN 7611 00 00, jako masę wyprodukowanych towarów podaje się wyłącznie masę aluminium.

5.7.4 Dodatkowe parametry sprawozdawcze

W poniższej tabeli wymieniono dodatkowe informacje dotyczące towarów objętych CBAM, które operator powinien przekazać importerowi w powiadomieniu o danych dotyczących emisji wraz z danymi dotyczącymi emisji wbudowanych.

Tabela 5-14: Dodatkowe parametry dotyczące sektora aluminium uwzględnione w sprawozdaniu CBAM

Zbiorcza kategoria towarów	Wymóg w zakresie sprawozdawczości w sprawozdaniu kwartalnym
Aluminium nieobrobione plastycznie	<ul style="list-style-type: none"> – liczba ton złomu użytego do produkcji jednej tony produktu z aluminium nieobrobionego plastycznie. – % złomu, który jest złomem przedkonsumenckim. – Zawartość stopów w aluminium: Jeżeli całkowita zawartość pierwiastków innych niż aluminium przekracza 1% – łączny odsetek takich pierwiastków.
Produkty z aluminium	<ul style="list-style-type: none"> – liczba ton złomu użytego do produkcji jednej tony produktu z aluminium nieobrobionego plastycznie. – % złomu, który jest złomem przedkonsumenckim. – Zawartość stopów w aluminium: Jeżeli całkowita zawartość pierwiastków innych niż aluminium przekracza 1% – łączny odsetek takich pierwiastków.

Te dodatkowe parametry należy zgłosić w swoim sprawozdaniu CBAM, gdy towar końcowy zostanie przywieziony do UE w ramach CBAM.

6 OBOWIĄZKI SPRAWOZDAWCZE

6.1.1 *Zgłaszanie bezpośrednich i pośrednich emisji wbudowanych*

W okresie przejściowym należy zgłaszać zarówno „emisje bezpośrednie”⁵³, jak i „emisje pośrednie”⁵⁴.

Bezpośrednie emisje wbudowane oznaczają emisje przypisane do odpowiedniego procesu produkcji towaru na podstawie emisji bezpośrednich z instalacji wytwarzającej, emisji z odpowiednich przepływów ciepła, przepływów materiałów, gazów odlotowych (w stosownych przypadkach) oraz bezpośrednio emisje wbudowane związane z dowolnym odpowiednim prekursorem.

Pośrednie emisje wbudowane oznaczają emisje pośrednie przypisane do odpowiedniego procesu produkcji towarów w instalacji wytwarzającej oraz bezpośrednio emisje wbudowane związane z dowolnym odpowiednim prekursorem.

Zasada międzysektorowa stanowi, że w przypadku gdy w ramach tej samej instalacji do produkcji towarów objętych tym samym kodem CN wykorzystuje się kilka ścieżek produkcyjnych i gdy tym ścieżkom przypisane są odrębne procesy produkcji, wielkość emisji wbudowanych z tych towarów oblicza się oddzielnie dla każdej ścieżki produkcyjnej.

Emisje wbudowane związane z towarami będącymi prekursorami

Operator powinien uwzględnić emisje wbudowane związane z towarami będącymi prekursorami (zarówno emisje bezpośrednie, jak i pośrednie, jak powyżej) przy obliczaniu całkowitych emisji wbudowanych towaru końcowego, co czyni go „towarem złożonym”. Emisje wbudowane związane z odpowiednimi towarami będącymi prekursorami⁵⁵ dodaje się do emisji wbudowanych związanych z towarem złożonym.

6.1.2 *Jednostki do celów zgłaszania emisji wbudowanych*

Jednostką stosowaną do zgłaszania emisji wbudowanych gazów cieplarnianych jest „tona ekwiwalentu CO₂”⁵⁶, co oznacza jedną tonę metryczną dwutlenku węgla („CO₂”) lub ilość innego gazu cieplarnianego wymienionego w załączniku I o równoważnym („e”) współczynnikiem globalnego ocieplenia; tj. w stosownych przypadkach emisje N₂O i PFC należy przeliczyć na „t ekwiwalentu CO₂”.

Do celów sprawozdawczości dane dotyczące emisji wbudowanych za okres sprawozdawczy należy zaokrąglić do pełnych ton CO₂e. Parametry stosowane do

⁵³ „Emisje bezpośrednie” oznaczają emisje pochodzące z procesów produkcji towarów, w tym emisje pochodzące z wytwarzania ogrzewania i chłodzenia zużywanych podczas procesów produkcji, niezależnie od miejsca wytwarzania ogrzewania lub chłodzenia.

⁵⁴ „Emisje pośrednie” oznaczają emisje pochodzące z wytwarzania energii elektrycznej używanej w procesach produkcji towarów, niezależnie od miejsca wytwarzania używanej energii elektrycznej.

⁵⁵ W przypadku gdy prekursor sam w sobie jest towarem złożonym, proces ten powtarza się rekurencyjnie do momentu, aż żadne prekursory nie będą miały już zastosowania.

⁵⁶ „Tona ekwiwalentu dwutlenku węgla” oznacza jedną tonę metryczną CO₂ lub ilość innego gazu cieplarnianego wymienionego w załączniku I o równoważnym współczynnikiem globalnego ocieplenia.

obliczania zgłoszonych emisji wbudowanych należy zaokrąglić z uwzględnieniem wszystkich cyfr znaczących maksymalnie do pięciu miejsc po przecinku. Poziom zaokrąglenia wymagany dla parametrów stosowanych do takich obliczeń będzie zależał od dokładności i precyzji używanego urządzenia pomiarowego.

6.1.3 *Emisje wbudowane*

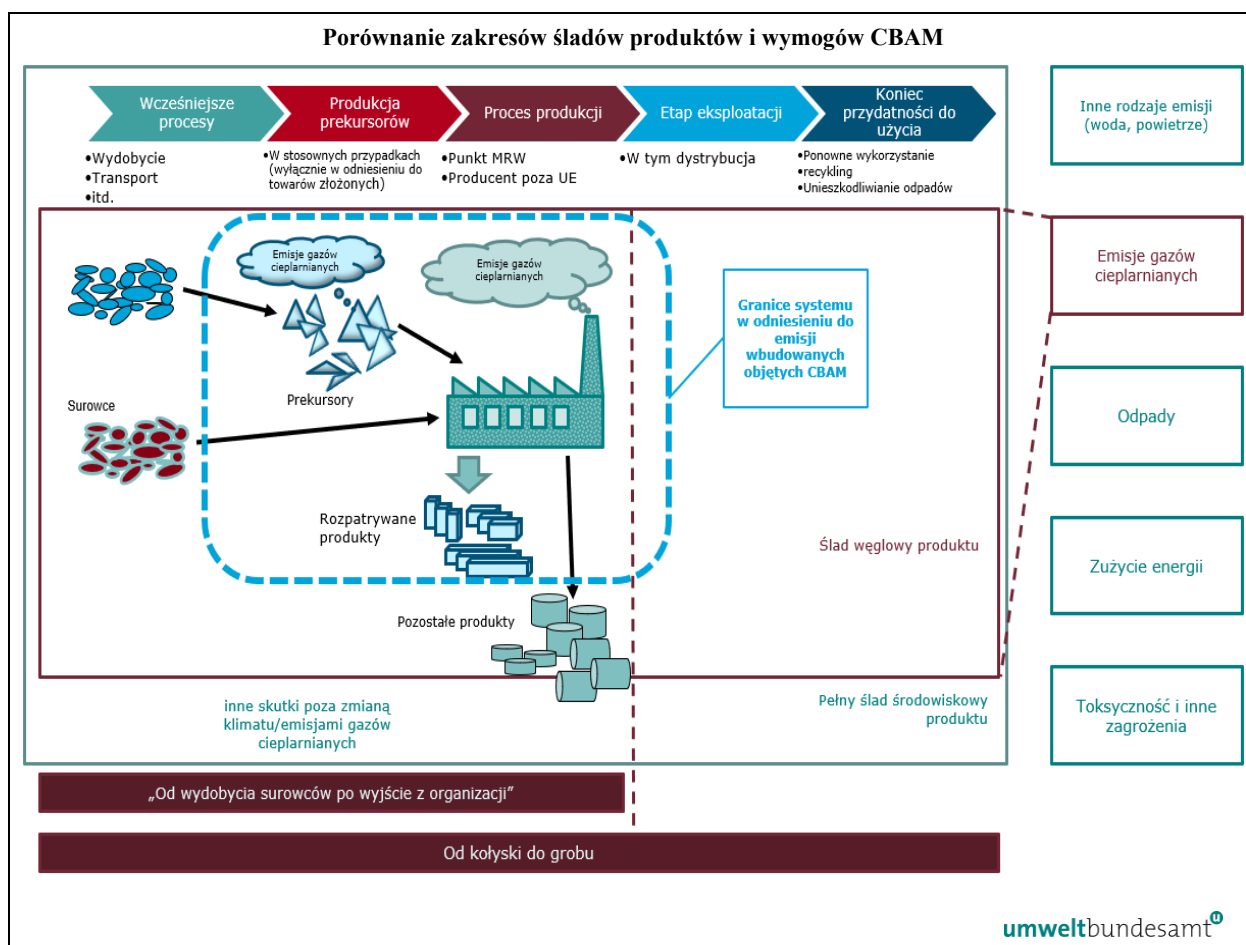
Koncepcja emisji wbudowanych, do celów CBAM, opiera się na zasadach i wymogach dotyczących śladu węglowego produktów, **ale** nie jest z nimi w pełni zgodna. Ślad węglowy produktów jest zwykle rozumiany jako ilość emisji gazów cieplarnianych (wyrażona w kg lub CO₂e) na *zadeklarowaną jednostkę* (np. tonę towaru) na podstawie perspektywy cyklu życia obejmującej wszystkie znaczące emisje z wcześniejszych lub dalszych procesów (zwanymi etapami cyklu życia), od wydobycia i produkcji po transport, użytkowanie i koniec przydatności do użycia.

Różnica w stosunku do zakresu śladu węglowego produktów wynika z tego, że CBAM ma obejmować te same emisje, które obejmowałby EU ETS, gdyby produkcja miała miejsce w UE. Granice systemu emisji objętych EU ETS, a tym samym CBAM, są **węższe niż w przypadku śladu węglowego produktów**. Emisje z dalszych procesów (emisje powstałe w związku z użytkowaniem i zakończeniem przydatności do użycia) związane z produktami nie są objęte zakresem EU ETS i CBAM. Nie uwzględnia się również emisji pochodzących z transportu materiałów między obiektami oraz emisji związanych z wcześniejszymi procesami. Na Rys. 6-1 podsumowano ten przypadek w formie graficznej.

W celu określenia emisji wbudowanych objętych CBAM na poziomie produktu należy jako punkt wyjścia zastosować emisje z instalacji. Emisje z instalacji są podzielone („przypisane”) na emisje wynikające z procesów produkcji prowadzonych w instalacji. Następnie dodaje się wszelkie istotne emisje wbudowane związane z prekursorami, a wynik dzieli się przez poziom działalności każdego procesu produkcji, uzyskując w ten sposób „specyficzne emisje wbudowane” związane z towarami powstałymi w wyniku danego procesu produkcji.

Kwestie te znajdują odzwierciedlenie w definicjach emisji bezpośrednich i pośrednich, określonych w rozporządzeniu w sprawie CBAM, oraz w załączniku IV do tego rozporządzenia, w którym określono podstawowe podejście do obliczania, zgodnie z którym wymaga się w szczególności uwzględnienia prekursorów.

Rys. 6-1: Porównanie śladu środowiskowego produktu, śladu węglowego produktu i specyficznego częściowego śladu węglowego, który ma być wykorzystany do określenia emisji wbudowanych w ramach CBAM

6.1.4 Emisje pośrednie

Na potrzeby okresu przejściowego związanego z CBAM pośrednie emisje wbudowane należy zgłaszać oddzielnie od bezpośrednich emisji wbudowanych w przypadku wszystkich objętych towarów.

Emisje pośrednie z instalacji lub procesu produkcji są równoważne emisjom spowodowanym przez produkcję energii elektrycznej zużywanej odpowiednio w instalacji lub procesie produkcji towarów, pomnożonym przez mający zastosowanie współczynnik emisji dla energii elektrycznej:

$$AttrEm_{indir} = Em_{el} = E_{el} \cdot EF_{el} \text{ (równania 49 i 44)}^{57}$$

gdzie:

$AttrEm_{indir}$ oznacza przypisane emisje pośrednie z procesu produkcji, wyrażone w t CO₂;

⁵⁷ Należy pamiętać, że numery referencyjne równań przedstawione w niniejszych wytycznych odnoszą się do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2023/1773.

Em_{el} oznacza emisje związane z wyprodukowaną lub zużytą energią elektryczną, wyrażone w t CO₂;

E_{el} oznacza zużytą energię elektryczną wyrażoną w MWh lub TJ oraz

EF_{el} oznacza współczynnik emisji dla użytej energii elektrycznej, wyrażony w t CO₂/MWh lub t CO₂/TJ.

Ogólna zasada dotycząca współczynnika emisji polega na tym, że operator stosuje wartość domyślną podaną w tym celu przez Komisję Europejską. W sekcji 6 załącznika IV określono jednak warunki, w których można wykorzystać rzeczywiste dane do obliczenia współczynnika emisji:

- jeśli istnieje bezpośrednie powiązanie techniczne między instalacją, w której produkuje się towar przywieziony, a źródłem wytwarzania energii elektrycznej; albo na
- jeśli operator tej instalacji zawarł umowę zakupu energii elektrycznej z producentem energii elektrycznej mającym siedzibę w państwie trzecim na ilość energii elektrycznej, która jest równoważna ilości, w odniesieniu do której wystąpiono o zastosowanie wartości szczególnej [współczynnika emisji].

W związku z tym, jeżeli operator wytwarza energię elektryczną w ramach własnej instalacji, **może on określić współczynnik emisji stosowany do obliczania i zgłaszania emisji pośrednich**. Jeśli operator otrzymuje energię elektryczną z bezpośrednio podłączonej technicznie instalacji i jeśli instalacja ta wykorzystuje te same metody monitorowania, jak określono w rozporządzeniu wykonawczym w sprawie CBAM, należy zastosować współczynnik emisji podany przez operatora tej instalacji. Jeżeli instalacja zawarła umowę zakupu energii elektrycznej⁵⁸ z bardziej oddaloną instalacją, należy ponadto zastosować jeszcze raz współczynnik emisji podany przez danego dostawcę energii elektrycznej. We wszystkich innych przypadkach, tj. w przypadku energii elektrycznej otrzymywanej z sieci, stosuje się **domyślny współczynnik emisji dla energii elektrycznej w danym kraju lub regionie**, podany przez Komisję Europejską. Te wartości domyślne opierają się na danych MAE i udostępnia się je za pośrednictwem rejestru przejściowego CBAM Komisji.

6.1.5 Dodawanie emisji związanych z prekursorami

W okresie przejściowym, w przypadku gdy prekursor jest towarem objętym CBAM, można stosować standardowe wartości emisji wbudowanych przedstawione w rozporządzeniu wykonawczym.

Wartości domyślne można stosować do obliczania emisji wbudowanych towarów będących prekursorami, które wykorzystuje się jako czynniki produkcji oraz zużywa w procesie produkcji innych towarów objętych CBAM, w przypadku gdy rzeczywiste poziomy intensywności emisji dla tych towarów będących prekursorami nie są dostępne.

⁵⁸ Zgodnie z definicją zawartą w załączniku IV do rozporządzenia w sprawie CBAM: „*umowa zakupu energii elektrycznej*” oznacza umowę, na podstawie której dana osoba zgadza się na zakup energii elektrycznej bezpośrednio od producenta energii elektrycznej.

Komisja Europejska obliczyła domyślne wartości współczynników emisji (zarówno dla emisji bezpośrednich, jak i pośrednich, w stosownych przypadkach) według kodu CN. Wartości te są publikowane na specjalnej stronie internetowej Komisji Europejskiej poświęconej CBAM:

- Wartości domyślne podane na poziomie 4-cyfrowego kodu CN mają zastosowanie do wszystkich towarów objętych tą 4-cyfrową kategorią kodu CN (tj. niezależnie od cyfr następujących po tych pierwszych 4 cyfrach).
- Wartości domyślne podane na poziomie 6-cyfrowego kodu CN mają zastosowanie do wszystkich towarów należących do tej 6-cyfrowej kategorii kodu CN.
- Wartości domyślne podane na poziomie 8-cyfrowego kodu CN mają zastosowanie tylko do tego określonego 8-cyfrowego kodu CN – w większości przypadków te 8-cyfrowe kody są przeznaczone dla przemysłu stalowego i odzwierciedlają zakres różnych ścieżek produkcyjnych oraz stosowanych pierwiastków stopowych.
- W wielu przypadkach ta sama wartość domyślna ma zastosowanie do kilku kodów CN.

Uczestnicy, którzy chcą skorzystać z wartości domyślnych opublikowanych na specjalnej stronie internetowej Komisji Europejskiej poświęconej CBAM, powinni pamiętać, że są one ustalone na stosunkowo wysokim poziomie intensywności emisji gazów cieplarnianych, a zatem korzystniejsze może być wykorzystanie rzeczywistych wartości w odniesieniu do towarów będących prekursorami, jeśli wartości te są dostępne.

6.1.6 Domyślne współczynniki emisji dla prekursorów

Domyślne współczynniki emisji można stosować do obliczania bezpośrednich i pośrednich emisji wbudowanych towarów będących prekursorami, które wykorzystuje się jako czynniki produkcji oraz zużywa w procesie produkcji innych towarów objętych CBAM.

Czynniki te są publikowane na specjalnej stronie internetowej Komisji Europejskiej poświęconej CBAM i są wymienione w podziale na zbiorcze kategorie towarów, ścieżki produkcyjne i odpowiednie prekursory. Te wartości domyślne to wskaźniki oddzielnych bezpośrednich i pośrednich specyficznych emisji wbudowanych (SEE) (**t ekwiwalentu CO₂/t towaru**) dla każdego towaru będącego prekursorem.

Limity stosowania wartości domyślnych:

Unijni importerzy mogą stosować te wartości w celu zapewnienia zgodności z wymogami CBAM, w przypadku gdy nie otrzymają na czas odpowiednich danych od operatorów instalacji produkujących towary objęte CBAM. Można je stosować:

- Bez limitu ilościowego do **31 lipca 2024 r.**, tj. do wykorzystania w pierwszych trzech kwartalnych sprawozdaniach CBAM.
- Bez limitu czasowego, ale z limitem ilościowym: w przypadku towarów złożonych do 20% całkowitych emisji wbudowanych można określić za pomocą szacunków. Stosowanie wartości domyślnych dostarczonych przez Komisję kwalifikowałoby się jako „szacowanie”.

W przypadku zgłaszających objętych obowiązkiem sprawozdawczym wartości domyślne mogą służyć jako narzędzie do sprawdzania wiarygodności danych na temat emisji wbudowanych dostarczanych przez operatorów, ponieważ wartości domyślne określa się jako globalne średnie wartości na podstawie publicznie dostępnych źródeł. Jeżeli wartości zgłoszone przez operatora znacznie różnią się od wartości domyślnych, zaleca się, aby skontaktować się z operatorem i sprawdzić, czy w danych lub obliczeniach dotyczących emisji wbudowanych nie występują błędy.

Domyślne współczynniki emisji dla energii elektrycznej z sieci

W przypadku gdy w procesie produkcji zużywa się energię elektryczną z sieci, można zastosować wartość domyślną opartą albo na:

- średnim współczynnikiem emisji dla energii elektrycznej z sieci (w sieci elektroenergetycznej kraju pochodzenia) na podstawie danych Międzynarodowej Agencji Energetycznej (MAE) podanych przez Komisję Europejską w rejestrze przejściowym CBAM; albo na
- dowolnym innym współczynnikiem emisji sieci elektroenergetycznej kraju pochodzenia na podstawie **publicznie dostępnych danych**, odpowiadającym albo średniemu współczynnikowi emisji⁵⁹, albo współczynnikowi emisji CO₂.

Należy zauważyć, że określanie właściwych współczynników emisji za pomocą instrumentów rynkowych, takich jak „gwarancje pochodzenia” lub „zielone certyfikaty” itp., nie jest dozwolone.

6.2 Wymogi w zakresie sprawozdawczości

W tej sekcji przedstawiono, w jaki sposób należy zgłaszać produkcję oraz emisje wbudowane w okresie przejściowym CBAM. W poniższym polu tekstowym wskazano kluczowe sekcje rozporządzenia wykonawczego dotyczące sprawozdawczości, które są istotne w odniesieniu do okresu przejściowego CBAM.

Odniesienia do rozporządzenia wykonawczego:

Załącznik II sekcja 1 – Definicje.

Załącznik III sekcja F – Zasady przypisywania emisji z instalacji do towarów.

Załącznik IV Zawartość zalecanego powiadomienia przekazywanego zgłaszającym objętym obowiązkiem sprawozdawczym przez operatorów instalacji.

Wartości domyślne do obliczania emisji wbudowanych określone przez Komisję Europejską i opublikowane na specjalnej stronie internetowej poświęconej CBAM.

⁵⁹ Zgodnie z definicją zawartą w rozporządzeniu w sprawie CBAM: „współczynnik emisji dla energii elektrycznej” oznacza wartość domyślną, wyrażoną w ekwiwalencie CO₂, odzwierciedlającą intensywność emisji energii elektrycznej zużytej do produkcji towarów.

6.2.1 Zgłaszanie ilości przywiezionych towarów

W danym okresie sprawozdawczym zgłasza się całkowitą ilość przywiezionych towarów zgodnych z określoną specyfikacją produktu CN dla tego towaru i wyraża się tę ilość w tonach lub MWh w przypadku energii elektrycznej.

6.2.2 Zgłaszanie jakości niektórych przywiezionych towarów

Istnieją pewne dodatkowe parametry kwalifikacji, które unijny importer musi zgłosić w ramach CBAM. Zależą one od przywiezionych towarów. Na przykład w przypadku przywożonych cementów należy podać całkowitą zawartość klinkieru, w przypadku nawozów mieszanych zawartość poszczególnych postaci azotu itp. Odpowiednie parametry wymieniono w sekcji 2 załącznika IV do rozporządzenia wykonawczego.

Unijny importer musi upewnić się, że zgromadził od producenta lub producentów przywiezionych towarów wszystkie parametry niezbędne w odniesieniu do takich towarów objętych CBAM.

Te dodatkowe wymogi w zakresie sprawozdawczości wymieniono w sekcji 5 w odniesieniu do każdego sektora. Niektóre z tych parametrów wymagają informacji o jakości produktów, takich jak na przykład zawartość klinkieru w cemencie, zawartość niektórych pierwiastków stopowych w stali, ilość złomu wykorzystywanego do produkcji stali i aluminium, stężenie kwasu azotowego lub wodnego amoniaku oraz zawartość różnych postaci azotu w nawozach mieszanych.

Z reguły producenci mogą wykorzystywać roczną średnią miary jakości w odniesieniu do całego procesu produkcji do celów sprawozdawczych w ramach tego samego kodu CN. Opcjonalnie, jeśli operator ma możliwości bardziej szczegółowego monitorowania, zaleca się monitorowanie „według produktu”.

Należy zauważyć, że dzięki możliwości rozróżnienia towarów pod względem ich jakości importerzy mają możliwość zgłaszania danych na bardziej szczegółowym poziomie niż tylko kody CN. Przykładowo, jeśli przywozi się trzy różne gatunki nawozów mieszanych, można je zgłosić jako trzy oddzielne towary o tym samym kodzie CN z różnymi danymi dotyczącymi emisji wbudowanych i składu.

6.2.3 Zgłaszanie bezpośrednich i pośrednich emisji wbudowanych

W okresie przejściowym w ramach zgłaszania poziomu emisji wbudowanych związanych z towarami przywiezionymi należy uwzględniać zarówno „emisje bezpośrednie”⁶⁰, jak i „emisje pośrednie”⁶¹.

W przypadku gdy do produkcji towarów objętych tym samym kodem CN wykorzystuje się kilka ścieżek produkcyjnych i gdy tym ścieżkom produkcyjnym przypisane są różne

⁶⁰ „Emisje bezpośrednie” oznaczają emisje pochodzące z procesów produkcji towarów, w tym emisje pochodzące z wytwarzania ogrzewania i chłodzenia zużywanych podczas procesów produkcji, niezależnie od miejsca wytwarzania ogrzewania lub chłodzenia.

⁶¹ „Emisje pośrednie” oznaczają emisje pochodzące z wytwarzania energii elektrycznej używanej w procesach produkcji towarów, niezależnie od miejsca wytwarzania używanej energii elektrycznej.

procesy produkcji, wielkość emisji wbudowanych z towarów oblicza się i zgłasza oddzielnie dla każdej ścieżki produkcyjnej.

Emisje wbudowane związane z towarami będącymi prekursorami

Operator powinien uwzględnić emisje wbudowane związane z towarami będącymi prekursorami (zarówno emisje bezpośrednie, jak i pośrednie) przy obliczaniu całkowitych emisji wbudowanych towaru końcowego, co czyni go „towarem złożonym”. Emisje wbudowane związane z odpowiednimi towarami będącymi prekursorami⁶² dodaje się do emisji wbudowanych związanych z towarem złożonym.

Uwzględnienie emisji wbudowanych związanych z towarami będącymi prekursorami jest niezbędne do zapewnienia porównywalności kosztów emisji dwutlenku węgla w ramach EU ETS i CBAM. Odpowiednie emisje gazów cieplarnianych odpowiadają emisjom gazów cieplarnianych⁶³ ujętym również w załączniku I do dyrektywy EU ETS 2003/87/WE, mianowicie⁶⁴ powinny obejmować dwutlenek węgla (CO₂) w przypadku wszystkich sektorów, a dodatkowo podtlenek azotu (N₂O) w przypadku niektórych towarów będących nawozami oraz perfluorowęglowodory (PFC) w przypadku towarów będących aluminium.

6.2.4 Jednostki do celów zgłaszania emisji wbudowanych

Jednostką stosowaną do zgłaszania emisji wbudowanych gazów cieplarnianych jest „tona ekwiwalentu CO₂⁶⁵”, co oznacza jedną tonę metryczną dwutlenku węgla („CO₂”) lub ilość innego gazu cieplarnianego wymienionego w załączniku I o równoważnym („e”) współczynnikiem globalnego ocieplenia; tj. w stosownych przypadkach emisje N₂O i PFC należy przeliczyć na „t ekwiwalentu CO₂”.

Do celów sprawozdawczości dane dotyczące emisji wbudowanych za okres sprawozdawczy należy zaokrąglić do pełnych ton ekwiwalentu CO₂. Parametry stosowane do obliczania zgłoszonych emisji wbudowanych należy zaokrąglić z uwzględnieniem wszystkich cyfr znaczących maksymalnie do pięciu miejsc po przecinku. Poziom zaokrąglenia wymagany dla parametrów stosowanych do takich obliczeń będzie zależał od dokładności i precyzji używanego urządzenia pomiarowego.

6.2.5 Zgłaszanie należnej efektywnej opłaty emisyjnej

Aby zapewnić sprawiedliwe traktowanie towarów produkowanych w różnych instalacjach w różnych jurysdykcjach, konieczne jest, aby importer zgłosił **efektywną opłatę emisyjną**

⁶² W przypadku gdy prekursor sam w sobie jest towarem złożonym, proces ten powtarza się rekurencyjnie do momentu, aż żadne prekursory nie będą miały już zastosowania.

⁶³ „Gazy cieplarniane” oznaczają gazy cieplarniane określone w załączniku I w odniesieniu do poszczególnych towarów wymienionych w tym załączniku.

⁶⁴ Dyrektywa 2003/87/WE.

⁶⁵ „Tona ekwiwalentu dwutlenku węgla” oznacza jedną tonę metryczną CO₂ lub ilość innego gazu cieplarnianego wymienionego w załączniku I o równoważnym współczynnikiem globalnego ocieplenia.

należną⁶⁶ z tytułu produkcji towarów objętych CBAM. Opłata ta może być stosowana na szczeblu krajowym lub niższym niż krajowy.

„**Efektywna opłata emisyjna**” to rzeczywista należna cena za tonę ekwiwalentu CO₂e; powinna ona uwzględniać:

- rzeczywistą cenę tony ekwiwalentu CO₂e w systemie ustalania opłat emisyjnych w danej jurysdykcji;
- zakres danych dotyczących emisji z procesów produkcji w systemie ustalania opłat emisyjnych (bezpośrednie, pośrednie, rodzaje gazów cieplarnianych itp.);
- wszelkie mające zastosowanie „rabaty”⁶⁷, tj. kwotę przydziału bezpłatnych uprawnień (w przypadku ETS) lub jakiegokolwiek wsparcia finansowego, jakiegokolwiek rekompensaty lub innej formy rabatu otrzymanego w danej jurysdykcji, na tonę produktu istotnego z punktu widzenia CBAM; oraz
- w przypadku towarów złożonych – należną opłatę emisyjną (po wszelkich otrzymanych rabatach) wszelkich odpowiednich prekursorów zużytych w procesie produkcji.

W okresie przejściowym jest to obowiązek sprawozdawczy importerów; ujawnienie tych informacji w okresie docelowym zapewni jednak importerom **rabat w kwocie, która w przeciwnym razie byłaby należna do zapłaty** przez osobę objętą zobowiązaniem w zakresie CBAM.

Całkowitą należną opłatę emisyjną należy przypisać do towarów objętych CBAM w podobny sposób, jak specyficzne emisje wbudowane.

Należna opłata emisyjna może być przypisana do procesu produkcji oraz zbiorczej kategorii towarów w podobny sposób, jak obliczane są specyficzne emisje wbudowane, i powinna być **wyrażona w EUR/t towaru objętego CBAM**.

W przypadku towarów złożonych, w związku z którymi w procesie produkcji zużywa się odpowiednie prekursory, opłatę emisyjną należną od dostawcy należy dodać do ceny ustalonej w odniesieniu do złożonego towaru objętego CBAM oraz obliczyć wynikową opłatę emisyjną.

Jeżeli dostawca prekursora nie dostarczy wymaganych informacji, należy przyjąć, że należna opłata emisyjna związana z prekursorem wynosi zero.

Dwa główne rodzaje funkcjonujących systemów ustalania opłat emisyjnych to **system handlu uprawnieniami do emisji (ETS)** lub **opłata emisyjna w formie podatku lub opłaty**. W takich przypadkach operatorzy powinni zgłaszać następujące informacje:

⁶⁶ Zgodnie z definicją zawartą w rozporządzeniu w sprawie CBAM: „*opłata emisyjna*” oznacza kwotę pieniężną płaconą w państwie trzecim, w ramach systemu ograniczania emisji gazów cieplarnianych, w formie podatku, opłaty lub uprawnień do emisji w ramach systemu handlu emisjami gazów cieplarnianych, obliczoną dla gazów cieplarnianych objętych takim środkiem i uwalnianych podczas produkcji towarów.

⁶⁷ Zgodnie z definicją zawartą w rozporządzeniu wykonawczym: „*rabat*” oznacza każdą kwotę, która zmniejsza kwotę należną lub zapłaconą przez osobę zobowiązaną do uiszczenia opłaty za emisję gazów cieplarnianych, przed jej zapłatą lub po niej, w formie pieniężnej lub w jakiegokolwiek innej formie.

- **Oплата emisyjna w ramach systemu handlu uprawnieniami do emisji:**
 - średnia roczna cena uprawnień/certyfikatów odnoszących się do jednej tony metrycznej ekwiwalentu CO₂ w obowiązującej walucie;
 - szczegółowe informacje na temat zasad ETS⁶⁸, np. czy system ten ma zastosowanie do emisji bezpośrednich lub pośrednich;
 - całkowite emisje, w związku z którymi konieczne było umorzenie uprawnień lub certyfikatów;
 - łączna liczba uprawnień lub certyfikatów, które operator otrzymał bezpłatnie w ramach „przydziału bezpłatnych uprawnień”;
 - wynikająca z tego różnica między emisjami a przydziałem bezpłatnych uprawnień. Jeśli ten przydział przekracza emisje, należną opłatę emisyjną należy zgłosić jako zero.
- **Oплата emisyjna w formie podatku lub opłaty:**
 - średnia roczna kwota podatku lub opłaty odnoszących się do jednej tony metrycznej ekwiwalentu CO₂ w obowiązującej walucie. Jeśli ta kwota jest różna, np. w odniesieniu do różnych wykorzystywanych paliw, dla każdego okresu sprawozdawczego należy określić średnią ważoną stawkę odpowiadającą miksowi paliwowemu w danej instalacji;
 - szczegółowe informacje na temat zasad mających zastosowanie⁶⁸ do podatku lub opłaty, np. wskazanie, czy mają one zastosowanie do emisji bezpośrednich lub pośrednich lub określonych procesów lub paliw itp.;
 - całkowite emisje, za które należało uiścić opłatę emisyjną w formie podatku lub opłaty;
 - wszelkie rabaty, które operator mógł zastosować do płatności podatku lub opłaty od emisji dwutlenku węgla;
 - wynikający z tego całkowity zapłacony podatek od emisji dwutlenku węgla. Jeśli rabat przekracza stawkę podatku przed zastosowaniem tego rabatu (lub zwrotu), należną opłatę emisyjną należy zgłosić jako zero.

Mogą występować inne rodzaje systemu opłat emisyjnych, takie jak oparte na wynikach finansowanie działań w związku ze zmianą klimatu, ale nie są one typowe dla sektorów przemysłu i nie kwalifikują się na mocy przepisów dotyczących CBAM.

Kurs wymiany obowiązującej waluty należnej opłaty emisyjnej na euro zostanie zastosowany automatycznie w rejestrze przejściowym CBAM podczas wprowadzania sprawozdania CBAM przez zgłaszającego objętego obowiązkiem sprawozdawczym w oparciu o średni roczny kurs wymiany za poprzedni rok.

6.2.6 *Informacje istotne dla importerów*

W okresie przejściowym importerzy zgłaszają szczegółowe informacje dotyczące zarówno **należnej opłaty emisyjnej** (tj. opłaty emisyjnej w kraju pochodzenia), jak i **produktów** objętych CBAM **podlegających opłacie emisyjnej**, chociaż szczegółowe informacje, które należy zgłaszać, będą się różnić w zależności od rodzaju funkcjonującego systemu

⁶⁸ Importerzy będą musieli dostarczyć opis i wskazanie aktu prawnego, tj. podać odniesienie do rozporządzenia, najlepiej jako link internetowy. W związku z tym operator także powinien podawać te informacje.

ustalania opłat emisyjnych (ETS, podatek lub opłata od emisji dwutlenku węgla lub inne, jak określono powyżej). Szczegółowe informacje, które należy zgłaszać, podsumowano w poniższej tabeli.

Tabela 6-1: Przekazywanie informacji dotyczących należnej opłaty emisyjnej

Kategoria sprawozdania kwartalnego	Wymagane szczegółowe informacje
<p>Należna opłata emisyjna</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Numer porządkowy emisji (zgodnie z rejestrem przejściowym CBAM). – Rodzaj opłaty emisyjnej (np. ETS lub opłata emisyjna w formie podatku lub opłaty), otrzymany rabat (który w przypadku ETS może być przydziałem bezpłatnych uprawnień) lub dowolna inna forma rekompensaty (np. obniżona stawka opodatkowania dla przemysłu energochłonnego). – Opis i wskazanie aktu prawnego, tj. należy podać opis rozporządzenia w sprawie ustalania opłat za emisję gazów cieplarnianych, które ustanawia system ETS lub podatek lub opłatę od emisji dwutlenku węgla w kraju pochodzenia, oraz odniesienie do rozporządzenia. – Kwota należnej opłaty emisyjnej – w walucie kraju pochodzenia, w którym opłata emisyjna jest należna. Wartość tę przelicza się na równowartość euro przy zastosowaniu średniego rocznego kursu wymiany z poprzedniego roku. – Szczegółowe informacje na temat waluty w kraju pochodzenia oraz obowiązującego kursu wymiany (zob. poniżej).
<p>Produkty należną emisyjną objęte opłatą</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Numer porządkowy emisji (zgodnie z rejestrem przejściowym CBAM). – Rodzaj produktu objętego opłatą i odpowiadający mu kod CN – należna opłata emisyjna powinna być wymieniona oddzielnie w odniesieniu do prekursorów uzyskanych z innych instalacji. – Ilość emisji objętych systemem – bezpośrednio lub pośrednio emisje wbudowane. – ilość emisji objętych jakimkolwiek rabatem lub inną formą rekompensaty. – Wszelkie informacje uzupełniające lub dodatkowe wymagane w rejestrze przejściowym CBAM.

Kwotę należnej opłaty emisyjnej w walucie kraju pochodzenia należy przeliczyć na równowartość w euro, stosując średni roczny kurs wymiany z roku poprzedzającego rok, w którym należy złożyć sprawozdanie; odpowiedni współczynnik jest podany w rejestrze przejściowym CBAM i w większości przypadków jest to roczny współczynnik konwersji publikowany przez Europejski Bank Centralny.

6.3 Wzór sprawozdania

W okresie przejściowym zgłaszający objęci obowiązkiem sprawozdawczym muszą składać kwartalne sprawozdania dotyczące rejestru przejściowego CBAM. Strukturę sprawozdania przedstawiono w załączniku I do rozporządzenia wykonawczego. Aby sporządzić sprawozdanie dotyczące rejestru przejściowego, zgłaszający objęty obowiązkiem sprawozdawczym musi uzyskać informacje na temat emisji wbudowanych związanych z przywiezionymi towarami od operatorów instalacji wytwarzających te towary na wywóz.

6.3.1 Przekazywanie danych dotyczących emisji przez operatorów

Informacje na temat emisji wbudowanych mogą być przekazywane przez operatorów zgłaszającym objętym obowiązkiem sprawozdawczym przy użyciu wzoru „powiadomienia o danych dotyczących emisji”, opracowanego przez Komisję Europejską i zamieszczonego w załączniku IV do rozporządzenia wykonawczego. Stosowanie tego wzoru nie jest obowiązkowe, ale może znacznie ułatwić przekazywanie informacji.

Wzór jest podzielony na dwie części: pierwsza część wzoru zawiera wszystkie niezbędne informacje dotyczące emisji wbudowanych, które zgłaszający objęty obowiązkiem sprawozdawczym musi zgromadzić na potrzeby sprawozdania CBAM; druga część wzoru jest sekcją, której **wypełnienie** przez operatorów jest dobrowolne, aczkolwiek **zalecane**, ponieważ zapewni ona **większą przejrzystość** danych zgłaszanych w części 1.

Zgłaszający objęci obowiązkiem sprawozdawczym mogą wykorzystać informacje zawarte w części 2 do przeprowadzenia własnych kontroli jakości danych w odniesieniu do treści zawartych w części 1.

Treść powiadomienia operatora na temat emisji przedstawiono w poniższej tabeli do celów informacyjnych.

Tabela 6-2: Treść „powiadomienia o danych dotyczących emisji” przygotowywanego przez operatora dla zgłaszających objętym obowiązkiem sprawozdawczym

Wzór	Podsumowanie informacji wymaganych w okresie przejściowym
Część 1 – Informacje ogólne	<p>Obejmują dane, które mają zostać przekazane zgłaszającemu objętemu obowiązkiem sprawozdawczym.</p> <ul style="list-style-type: none"> – Dane dotyczące instalacji, obejmujące dane identyfikacyjne i lokalizacyjne instalacji operatora, oraz dane kontaktowe upoważnionego przedstawiciela operatora.

Wzór	Podsumowanie informacji wymaganych w okresie przejściowym
	<ul style="list-style-type: none"> – Procesy produkcji oraz ścieżki produkcyjne w ramach każdej zbiorczej kategorii towarów w instalacji. – Dla każdej zbiorczej kategorii towarów lub oddzielnie dla każdego towaru według kodu CN: <ul style="list-style-type: none"> – bezpośrednie i pośrednie specyficzne emisje wbudowane każdego towaru; oraz dla SEE pośrednie informacje szczegółowe dotyczące sposobu określenia współczynnika emisji i wykorzystanego źródła informacji; – informacje na temat jakości danych i metod (opartych na obliczeniach, pomiarach, innych) wykorzystanych do określenia emisji wbudowanych oraz czy były one w pełni oparte na monitorowaniu, czy też zastosowano wartości domyślne; – jeżeli użyto wartości domyślnych, krótki opis, dlaczego użyto ich zamiast rzeczywistych danych; – informacje o dodatkowych sektorowych parametrach sprawozdawczości w odniesieniu do produkowanych towarów, jeśli parametry te są wymagane oraz – w stosownych przypadkach informacje na temat należnej opłaty emisyjnej oraz oddzielnie dla wszelkich prekursorów uzyskanych z innych instalacji, według kraju pochodzenia prekursorów.
Część 2 – Informacje opcjonalne	<p>Pozwalają zapewnić większą przejrzystość danych w części 1 i umożliwiają zgłaszającemu objętemu obowiązkiem sprawozdawczym przeprowadzenie kontroli służących weryfikacji informacji podanych w części 1.</p> <ul style="list-style-type: none"> – Całkowita wielkość emisji z instalacji, w tym: dane dotyczące działalności i współczynniki obliczeniowe dla każdego wykorzystywanego strumienia materiałów wsadowych; wielkość emisji z każdego źródła emisji monitorowanego przy użyciu metodyki opartej na pomiarach oraz wielkość emisji określona innymi metodami; oraz, w stosownych przypadkach, ilości CO₂ otrzymane z innych instalacji lub wyprowadzone do innych instalacji, z powodów opisanych powyżej. – „Bilans cieplny” wprowadzanego, produkowanego, zużywanego i wyprowadzanego mierzalnego ciepła oraz podobne bilanse dla gazów odlotowych lub energii elektrycznej. – Wykaz wszystkich odpowiednich towarów według kodu CN wyprodukowanych w instalacji, w tym prekursorów nieobjętych odrębnymi procesami produkcji. – W przypadku towarów będących prekursorami:

Wzór	Podsumowanie informacji wymaganych w okresie przejściowym
	<ul style="list-style-type: none"> – ilość otrzymana z innego miejsca; – specyficzne bezpośrednie i pośrednie emisje wbudowane związane z tymi towarami (zgłoszone przez innych operatorów); – ilość wykorzystana w każdym procesie produkcji, z wyłączeniem towarów będących prekursorami wyprodukowanych w tej samej instalacji. – W przypadku przypisanych emisji bezpośrednich i pośrednich: informacje na temat sposobu obliczania wielkości przypisanych emisji z każdego procesu produkcji; poziom działalności i wielkość przypisanych emisji z każdego procesu produkcji; – Krótki opis instalacji, obejmujący: istotne i nieistotne (nieobjęte zakresem) procesy produkcji; – główne procesy produkcji mające miejsce w instalacji oraz wszelkie procesy produkcji nieobjęte zakresem do celów CBAM; – główne elementy stosowanej metodyki monitorowania; oraz – jakie środki wdrożono w celu poprawy jakości danych, w szczególności czy zastosowano jakąkolwiek formę weryfikacji (w okresie docelowym). – W stosownych przypadkach informacje dotyczące współczynnika emisji energii elektrycznej w umowie zakupu energii elektrycznej.

Źródło: Załącznik IV do rozporządzenia wykonawczego.

Aby pomóc operatorom w przekazaniu zgłaszającym objętym obowiązkiem sprawozdawczym informacji na temat emisji wbudowanych, wzór w załączniku IV przełożono na arkusz kalkulacyjny do dobrowolnego wykorzystania, który zawiera informacje zawarte w częściach 1 i 2 w tabeli powyżej. Poniższy Rys. 6-2 przedstawia strukturę tego wzoru w postaci arkusza kalkulacyjnego.

Rys. 6-2: Wzór elektronicznego powiadomienia na temat danych do dobrowolnego wykorzystania – Spis treści

B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L	M	N	O
2	Table of contents		Navigation Area:		Table of contents	Further Guidance	Summary Processes	Summary Products					
3													
4													
6	Sheet "Table of contents"												
7													
8	0. Sheet "Version history"												
10	a. Sheet "Table of contents"												
12	b. Sheet "Guidelines & conditions"												
14	c. Sheet "Code Lists"												
16	A. Sheet "A_InstData" - General information, production processes and purchased precursors												
17	1 Reporting period												
18	2 About the installation												
19	3 Verifier of the report – only if available and not required during transitional period												
20	4 Aggregated goods categories and relevant production processes												
21	5 Purchased precursors												
23	B. Sheet "B_Emlnst" - Installation's emission at source stream and emission source level												
24	1 Source Streams (excluding PFC emissions)												
25	2 PFC Emissions												
26	3 Emissions Sources (Measurement-Based Approaches)												
28	C. Sheet "C_Emissions&Energy" - Installation-level GHG emissions and energy consumption												
29	1 Fuel balance												
30	2 Greenhouse gas emissions balance & information on data quality												
32	D. Sheet "D_Processes" - Production level and attributed emissions for SEE calculation												
33	1 Data input for the determination of the specific embedded emissions												
35	E. Sheet "E_PurchPrec" - Purchased precursors for SEE calculation												
36	1 Data input for the determination of the specific embedded emissions												
38	F. Sheet "F_Tools" - Tools for facilitating reporting												
39	1 Cogeneration Tool												
40	2 Tool to calculate the carbon price due												
42	G. Sheet "G_FurtherGuidance" - Further guidance on specific sections in this template												
43	1 General guidance												
44	2 Source streams and emission sources												
45	3 Attribution of emissions to production processes												
46	4 Summary of products												
49	The following two sheets summarise the results at process and product level, respectively:												
50	Summary of production processes												
51	Summary of products												
53	The following sheet summarises the main information to be communicated to the reporting declarant:												
54	Communication with reporting declarants												
57													
58	Language version:				English Version (Original)								
59	Reference filename:				CBAM SEE Communication UBA_en_231023.xls								
61	Information about this file:												
62	Installation name:												
63	Reporting period:				from:				to:				
64													

Najważniejsze cechy tego wzoru to m.in.:

- przyjazna dla użytkownika nawigacja i automatyczne obliczanie danych dotyczących emisji wbudowanych na potrzeby CBAM na podstawie danych wejściowych, pokazujące, w jaki sposób obliczono przypisane emisje w odniesieniu do każdego procesu produkcji;
- obejmuje informacje podawane zarówno części 1, jak i części 2 w powyższym sprawozdaniu operatorów, pozwala określić, które dane są potrzebne zgłaszającym objętym obowiązkiem sprawozdawczym do sporządzenia sprawozdania CBAM, a które dane są opcjonalne, oraz zawiera wskazówki dotyczące sposobu korzystania ze wzoru i poszczególnych wykonywanych obliczeń;
- narzędzia ułatwiające sprawozdawczość, umożliwiające przypisywanie emisji do ciepła i energii elektrycznej w ramach kogeneracji oraz umożliwiające obliczanie należnej opłaty emisyjnej.

- Arkusze podsumowujące zawierające główne informacje na temat procesów produkcji i produktów, które należy przekazać zgłaszającemu objętemu obowiązkiem sprawozdawczym na potrzeby sporządzenia sprawozdań CBAM.

Arkusze kalkulacyjny jest dostępny na specjalnej stronie internetowej Komisji Europejskiej poświęconej CBAM.

6.3.2 Przekazywanie informacji przez zgłaszających

Treść i struktura sprawozdania CBAM, które muszą sporządzić zgłaszający objęci obowiązkiem sprawozdawczym, wskazano w załączniku I do rozporządzenia wykonawczego – „Informacje przekazywane w sprawozdaniach CBAM”. Sprawozdanie CBAM włączono cyfrowo do rejestru przejściowego, jak podsumowano w poniższej tabeli.

Tabela 6-3: Treść sprawozdania CBAM w rejestrze przejściowym

Struktura sprawozdania CBAM w rejestrze	Podsumowanie treści sprawozdania CBAM w załączniku I
Sekcja 1 – Nagłówek	<ul style="list-style-type: none"> – Data sporządzenia sprawozdania, numer identyfikacyjny, okres i rok sprawozdawczy. – Całkowita ilość przywiezionych towarów i całkowite emisje. – Tożsamość i dane kontaktowe zgłaszającego objętego obowiązkiem sprawozdawczym, przedstawiciela, importera i właściwego organu, stosownie do przypadku. – Proces zatwierdzania składanych sprawozdań.
Sekcja 2 – Towary przywiezione objęte CBAM	<ul style="list-style-type: none"> – Opis towarów wraz ze szczegółowymi kodów towarów. – Procedury, którym są poddawane przywiezione towary, w tym procedury uszlachetniania czynnego. – Ilości przywiezionych towarów i odpowiadające im emisje. – Dokumentacja uzupełniająca dotycząca towarów, która może zostać przesłana do rejestru, oraz dodatkowe informacje, stosownie do przypadku.
Sekcja 3 – Emisje z towarów objętych CBAM	<ul style="list-style-type: none"> – Szczegółowe informacje na temat instalacji, w tym nazwa, lokalizacja i dane kontaktowe. – Szczegółowe informacje na temat wyprodukowanych towarów, zgodnie z metodyką sporządzania sprawozdania.

	<ul style="list-style-type: none"> – Szczegółowe informacje na temat bezpośrednich, pośrednich i całkowitych emisji wbudowanych z instalacji, ilości emisji i powiązanych parametrów kwalifikacji. – Szczegółowe informacje na temat należnej opłaty emisyjnej i produktu oraz odpowiedniego zakresu emisji.
--	--

Przekazane przez operatorów informacje na temat emisji wbudowanych związanych z towarami są wykorzystywane do wypełnienia sekcji 3 sprawozdania CBAM i są również uwzględniane w sekcji 2. W poniższej tabeli zestawiono najważniejsze informacje ze sprawozdania CBAM sporządzanego przez zgłaszającego objętego obowiązkiem sprawozdawczym oraz z arkusza powiadomienia operatora na temat emisji.

Tabela 6-4: Zestawienie informacji ze sprawozdania CBAM z danymi z arkusza powiadomienia operatora na temat emisji

Sprawozdanie CBAM w rejestrze przejściowym	Załącznik I do rozporządzenia wykonawczego – Sprawozdanie CBAM dla zgłaszających	Arkusz kalkulacyjny powiadomienia na temat emisji do dobrowolnego wykorzystania
Sekcja	Struktura sprawozdania	Nazwa arkusza danych pochodzących od operatora
Towary przywiezione objęte CBAM	--Towary przywiezione objęte CBAM	
	---- Przedstawiciel	
	---- Importer	
	---- Kod towaru	
	Kod podpozycji systemu zharmonizowanego	Arkusz „Summary_Communication”
	Kod Nomenklatury scalonej	Arkusz „Summary_Communication”
	-----Szczegółowe informacje o towarze	
	Opis towarów	Arkusz „Summary_Communication”
	----Kraj pochodzenia	
	Kod kraju	Arkusz „Summary_Communication”
	----Przywieziona ilość na procedurę celną	
	-----Procedura	
	Informacje o uszlachetnianiu czynnym	
	-----Obszar przywozu	
	-----Ilość towarów (na procedurę)	
	-----Informacje szczególne dotyczące towarów	
	----Ilość towarów (przywiezionych)	
	----Emisje z towarów przywiezionych ogółem	

Sprawozdanie CBAM w rejestrze przejściowym	Załącznik I do rozporządzenia wykonawczego – Sprawozdanie CBAM dla zgłaszających	Arkusz kalkulacyjny powiadomienia na temat emisji do dobrowolnego wykorzystania
	----Dokumenty potwierdzające (dotyczące towarów)	
	-----Załączniki	
	----Uwagi	
Emisje z towarów objętych CBAM	----Emisje z towarów objętych CBAM	----Emisje z towarów objętych CBAM
	Kraj produkcji	Arkusz „Summary_Communication”
	-----Nazwa przedsiębiorstwa, w którym znajduje się instalacja	
	-----Adres	
	-----Dane kontaktowe	
	Imię i nazwisko	Arkusz „A_InstData”
	Numer telefonu	Arkusz „A_InstData”
	e-mail	Arkusz „A_InstData”
	-----Instalacja	
	Nazwa instalacji	Arkusz „Summary_Communication”
	Działalność gospodarcza	Arkusz „Summary_Communication”
	-----Adres	
	Państwo siedziby	Arkusz „A_InstData”
	Miejscowość	Arkusz „A_InstData”
	Ulica	Arkusz „A_InstData”
	Numer domu	Arkusz „A_InstData”
	Kod pocztowy	Arkusz „A_InstData”
	Skrytka pocztowa	Arkusz „A_InstData”
	UNLOCODE	Arkusze „Summary_Communication” oraz
	Szerokość geograficzna	Arkusz „Summary_Communication”
	Długość geograficzna	Arkusz „Summary_Communication”
	Rodzaj współrzędnych	Arkusz „Summary_Communication”
	-----Ilość towarów (wyprodukowanych)	
	Masa netto	Arkusz „D_Processes”
	Jednostki uzupełniające	Arkusz „D_Processes”
	Rodzaj jednostki miary	Arkusz „D_Processes”
	-----Emisje z instalacji	
	Emisje z instalacji ogółem	Arkusz „Summary_Communication”
	Emisje bezpośrednie z instalacji	Arkusz „Summary_Communication”
	Emisje pośrednie z instalacji	Arkusz „Summary_Communication”
	Rodzaj jednostki miary emisji	Arkusz „Summary_Communication”
	-----Bezpośrednie emisje wbudowane	
	Sposób określania	Arkusze „B_Emlnst” oraz „C_Emissions and Energy”
	Rodzaj obowiązującej metodyki sporządzania sprawozdania	Arkusze „B_Emlnst” oraz „C_Emissions and Energy”

Sprawozdanie CBAM w rejestrze przejściowym	Załącznik I do rozporządzenia wykonawczego – Sprawozdanie CBAM dla zgłaszających	Arkusz kalkulacyjny powiadomienia na temat emisji do dobrowolnego wykorzystania
	Obowiązująca metodyka sporządzania sprawozdania	Arkusz „Summary_Communication”
	Specyficzne (bezpośrednie) emisje wbudowane	Arkusz „Summary_Communication”
	Importowana energia elektryczna	Arkusz „D_Processes”
	Emisje wbudowane ogółem importowanej energii elektrycznej	Arkusz „Summary_Communication”
	Rodzaj jednostki miary	Arkusz „Summary_Communication”
	Źródło wartości współczynnika emisji	Arkusz „Summary_Communication”
	-----Pośrednie emisje wbudowane	
	Sposób określania	Arkusz „D_Processes”
	Źródło współczynnika emisji	Arkusz „Summary_Communication”
	Współczynnik emisji	Arkusz „D_Processes”
	Specyficzne (pośrednie) emisje wbudowane	Arkusz „Summary_Communication”
	Rodzaj jednostki miary	Arkusz „Summary_Communication”
	Zużyta energia elektryczna	Arkusz „Summary_Communication”
	-----Metoda produkcji i parametry kwalifikacji	
	Nazwa metody	Arkusz „Summary_Communication”
	Numer identyfikacyjny konkretnej huty stali	Arkusz „Summary_Communication”
	Informacje dodatkowe	Arkusz „Summary_Communication”
	-----Parametry kwalifikacji emisji bezpośrednich	
	-----Parametry kwalifikacji emisji pośrednich	
	-----Dokumenty potwierdzające (do celów określania emisji)	
	-----Załączniki	
	-----Należna opłata emisyjna	
	Rodzaj opłaty emisyjnej, rabat lub jakkolwiek inna forma rekompensaty	Arkusz „Summary_Communication”
	Kwota należnej opłaty emisyjnej	Arkusz „Summary_Communication”
	Waluta	Arkusz „Summary_Communication”
	Kod kraju	Arkusz „Summary_Communication”
	-----Produkty objęte należną opłatą emisyjną	
	Rodzaj produktu objętego opłatą	Arkusz „Summary_Communication”
	Kod CN towarów objętych opłatą	Arkusz „Summary_Communication”
	Ilość emisji objętych opłatą	Arkusze „Summary_Communication” oraz „F_Tools”
	Ilość emisji objętych rabatem lub inną formą rekompensaty	Arkusz „Summary_Communication”
	-----Ilość towarów (objętych opłatą)	
	-----Uwagi	

Informacje wymagane do sporządzenia sprawozdania CBAM znajdują się głównie w arkuszu „Summary_Communication” na odwrocie arkusza powiadomienia operatora na temat emisji.

Rys. 6-3: Arkusz z podsumowaniem powiadomienia, wzór elektronicznego powiadomienia na temat danych do dobrowolnego wykorzystania

Communication with reporting declarant																	
This sheet summarizes the main information from sheets "Summary_Processes" and "Summary_Products" to be communicated to the reporting declarant importing the goods into the European Union.																	
1 Summary of the installation and production processes																	
1 Installation details																	
12	Name of the installation (English name): Test installation																
13	Street Number:																
14	Economic activity:																
15	Country: Test country																
16	City:																
17	URL CO2EUE:																
18	Coordinates of the main emission source (latitude):																
19	Coordinates of the main emission source (longitude):																
20	Reporting period start: 01.01.2025																
21	Reporting period end: 31.12.2025																
22	Total direct emissions during reporting period: tCO2e 1.261.656																
23	Total indirect emissions during reporting period: tCO2e 189.926																
24	Total emissions during reporting period: tCO2e 1.450.582																
25																	
2 Summary of products																	
30	Production process from which the products arise	Type of aggregated good or generation	CN Codes	CN Name	Product name faced for communication with reporting declarant, e.g. on invoices	SEE (direct)	SEE (indirect)	SEE (total)	Unit	Source for electricity (EF)	Embedded electricity (EMBED)	The main reducing agent of the process, if known	Steel mill identification number	% Mn	% Cr	% Ni	% other alloy
31	Process A	Iron or steel products	7208	Flat-rolled products of iron or non-alloy steel, of a width > 600 mm, hot-rolled, not clad, plated or coated	test	1.000	0.072	1.072	tCO2e/t	0.2.1	0.10	Coal or coke	62388	34.00%	2.00%	3.00%	1.00%
32																	
33																	
34																	
35																	

Parametry obliczone do celów sprawozdawczych w tym podsumowaniu to m.in.:

- Kwota należnej opłaty emisyjnej
- Zużyta energia elektryczna
- Specyficzne (bezpośrednie) emisje wbudowane
- Specyficzne (pośrednie) emisje wbudowane
- Dodatkowe parametry sprawozdawcze specyficzne dla danego sektora, np. % zawartości stopów, tony złomu na tonę aluminium lub stali, % złomu przedkonsumenckiego, stężenie, zawartość azotu itp.

Chociaż korzystanie z arkusza kalkulacyjnego jest dobrowolne, zgłaszający objęci obowiązkiem sprawozdawczym mogą zażądać od operatorów przekazywania informacji o emisjach przy użyciu tego wzoru.

7 WYŁĄCZENIA Z CBAM

W okresie przejściowym mają zastosowanie pewne ogólne wyłączenia, które wymieniono poniżej.

Odniesienia do rozporządzenia wykonawczego:

- Rozporządzenie w sprawie CBAM (UE) 2023/956 – rozdział I art. 2 (Zakres stosowania) ust. 3, 4 i 7. Załącznik III – Państwa trzecie i terytoria trzecie nieobjęte zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia do celów art. 2.
-

Wyłączenie *de minimis*

Niewielkie ilości (*de minimis*) towarów przywiezionych, które są objęte CBAM, mogą zostać automatycznie uznane za zwolnione z przepisów dotyczących CBAM, pod warunkiem że wartość tych towarów jest niewielka, tj. nie przekracza 150 EUR na przesyłkę⁶⁹. Wyłączenie to ma również zastosowanie w fazie przejściowej.

Wyłączenie do użytku wojskowego⁷⁰

Wyłączenie ma zastosowanie do wszelkich towarów przywiezionych w celu wykorzystania przez władze wojskowe państw członkowskich lub na podstawie umowy z władzami państwa niebędącego członkiem UE, w ramach wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony UE lub w ramach NATO.

Wyłączenie w ramach EFTA

Z CBAM zwolnione są kraje, które stosują EU ETS (Norwegia, Islandia, Liechtenstein) lub których ETS jest w pełni powiązany z EU ETS (Szwajcaria).

Kraje objęte wyłączeniem w odniesieniu do wszystkich towarów objętych CBAM wymieniono w sekcji 1 załącznika III do rozporządzenia w sprawie CBAM; kraje wyłączone w odniesieniu do energii elektrycznej zostałyby uwzględnione w sekcji 2 tego załącznika, która obecnie jest pusta.

Ograniczone wyłączenie dotyczące importu energii elektrycznej

Import energii elektrycznej z państw niebędących członkami UE jest objęty CBAM, chyba że państwo niebędące członkiem UE jest tak ściśle zintegrowane z unijnym rynkiem wewnętrznym energii elektrycznej, że nie można znaleźć rozwiązania technicznego, które umożliwiłoby zastosowanie CBAM do tego importu; wyłączenie to ma zastosowanie jedynie w określonych okolicznościach i podlega warunkom przewidzianym w art. 2 rozporządzenia w sprawie CBAM.

⁶⁹ Art. 23 rozporządzenia Rady (WE) nr 1186/2009. Zob.: <https://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2009:324:0023:0057:PL:PDF>.

⁷⁰ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/2446 z dnia 28 lipca 2015 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 w odniesieniu do szczegółowych zasad dotyczących niektórych przepisów unijnego kodeksu celnego.

Załącznik A Wykaz skrótów

Skrót	Rozwinięcie
AD	dane dotyczące działalności
AEM	czas trwania efektu anodowego
AEO	nad napięcie efektu anodowego
AL	poziom działalności
AOD	odwęglenie argonowo-tlenowe
BAT	najlepsza dostępna technika
BF	frakcja biomasy
BFG	gaz wielkopiecowy
BOF	zasadowy konwertor tlenowy
BOFG	gaz z zasadowego konwertora tlenowego
BREF	dokumenty referencyjne dotyczące najlepszych dostępnych technik
CA	właściwy organ
CBAM	mechanizm dostosowywania cen na granicach z uwzględnieniem emisji CO ₂
CCR	stosunek klinkieru do cementu
CCS	wychwytywanie i składowanie dwutlenku węgla
CCU	wychwytywanie i utylizacja dwutlenku węgla
CCUS	wychwytywanie, składowanie i utylizacja dwutlenku węgla
CEMS	systemy ciągłych pomiarów emisji
CF	współczynnik konwersji
CFP	śląd węglowy produktów
CHP	kogeneracja
CKD	pył z pieca do wypalania cementu
CN	Nomenklatura scalona
COG	gaz koksowniczy
DRI	żelazo z bezpośredniej redukcji
EAF	piec łukowy
EF	współczynnik emisji
EFTA	Europejskie Stowarzyszenie Wolnego Handlu
ETS	system handlu emisjami
EU ETS	unijny system handlu uprawnieniami do emisji
EUA	unijne uprawnienia do emisji (wykorzystywane w ramach EU ETS)
EUR	euro (waluta)

Skrót	Rozwinięcie
FAR	zasady przydziału bezpłatnych uprawnień (rozporządzenie 2019/331) ⁷¹
GHG	gaz cieplarniany
GWP	współczynnik globalnego ocieplenia
HBI	żelazo brykietowane na gorąco
HS	system zharmonizowany (na potrzeby handlu międzynarodowego)
MAE	Międzynarodowa Agencja Energetyczna
ISO	Międzynarodowa Organizacja Normalizacyjna
LULUCF	użytkowanie gruntów, zmiana użytkowania gruntów i leśnictwo (kryteria)
MMD	dokumentacja dotycząca metodyki monitorowania
MRR	rozporządzenie w sprawie monitorowania i raportowania (rozporządzenie 2018/2066) ⁷²
MRW	monitorowanie, raportowanie i weryfikacja
PC	państwo członkowskie
MWh	megawatogodzina
NCV	wartość opałowa
NPI	surówka niklowa
OF	współczynnik utleniania
PCI	wdmuchiwanie pyłu węglowego
PEMS	system monitorowania przewidywalnych emisji
PFC	perfluorowęglowodór
SEE	specyficzne emisje wbudowane
TARIC	baza danych Zintegrowanej Taryfy Unii Europejskiej
TJ	teradzule
OSP	operator systemu przesyłowego
UKC	unijny kodeks celny
UN/LOCODE	kod lokalizacji ONZ obowiązujący w handlu i transporcie

⁷¹ Zasady przydziału bezpłatnych uprawnień (rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/331 z dnia 19 grudnia 2018 r. w sprawie ustanowienia przejściowych zasad dotyczących zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji w całej Unii na podstawie art. 10a dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady).

⁷² Rozporządzenie w sprawie monitorowania i raportowania (rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/2066 z dnia 19 grudnia 2018 r. w sprawie monitorowania i raportowania w zakresie emisji gazów cieplarnianych na podstawie dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz zmieniające rozporządzenie Komisji (UE) nr 601/2012).

Załącznik B Lista definicji

Termin	Definicja
„Dokładność”	oznacza stopień bliskości wyniku pomiaru i rzeczywistej wartości danej wielkości lub wartości referencyjnej określonej empirycznie przy zastosowaniu przyjętych w skali międzynarodowej i identyfikowalnych materiałów kalibracyjnych oraz metod standardowych, przy uwzględnieniu zarówno czynników losowych, jak i systematycznych.
„Dane dotyczące działalności”	oznaczają ilości paliw lub materiałów zużytych lub wyprodukowanych w wyniku prowadzonych działań, mające znaczenie dla metodyki opartej na obliczeniach, wyrażone w teradżulach (TJ), przy czym masa jest wyrażona w tonach lub (w przypadku gazów) objętość jest wyrażona w normalnych metrach sześciennych, stosownie do sytuacji.
„Rzeczywiste emisje”	oznaczają emisje obliczone na podstawie danych pierwotnych dotyczących procesów produkcji towarów oraz wytwarzania energii elektrycznej zużywanej podczas tych procesów, określone według metod określonych w załączniku III do rozporządzenia wykonawczego.
„Poziom działalności”	oznacza ilość towarów wyprodukowanych w granicach procesu produkcji (wyrażoną w MWh w przypadku energii elektrycznej lub w tonach w przypadku innych towarów).
„Pozostałości pochodzące z rolnictwa, akwakultury, rybołówstwa i leśnictwa”	oznaczają pozostałości bezpośrednio wytworzone przez rolnictwo, akwakulturę, rybołówstwo i leśnictwo i które nie obejmują pozostałości pochodzących z powiązanych gałęzi przemysłu lub powiązanego przetwórstwa.
„Upoważniony zgłaszający CBAM”	oznacza osobę upoważnioną przez właściwy organ zgodnie z art. 17 rozporządzenia w sprawie CBAM (UE) 2023/956.
„Partia”	oznacza ilość paliwa lub materiału poddaną reprezentatywnemu próbkowaniu i scharakteryzowaną, przekazywaną jako jednorazowa dostawa lub w sposób ciągły w określonym czasie.
„Biomasa”	oznacza ulegającą biodegradacji frakcję produktów, odpadów lub pozostałości pochodzenia biologicznego z rolnictwa, łącznie z substancjami roślinnymi i zwierzęcymi, z leśnictwa i powiązanych gałęzi przemysłu, w tym rybołówstwa i akwakultury, a także ulegającą biodegradacji frakcję odpadów, w tym odpadów przemysłowych i komunalnych pochodzenia biologicznego.

Termin	Definicja
„Współczynniki obliczeniowe”	oznaczają wartość opałową, współczynnik emisji, wstępny współczynnik emisji, współczynnik utleniania, współczynnik konwersji, zawartość węgla pierwiastkowego lub frakcję biomasy.
„Opłata emisyjna”	oznacza kwotę pieniężną obowiązującą w państwie trzecim, w ramach systemu ograniczania emisji gazów cieplarnianych, w formie podatku, opłaty lub uprawnień do emisji w ramach systemu handlu emisjami gazów cieplarnianych, obliczoną dla gazów cieplarnianych objętych takim środkiem i uwalnianych podczas produkcji towarów.
„Certyfikat CBAM”	oznacza certyfikat w formacie elektronicznym odpowiadający jednej tonie ekwiwalentu CO ₂ emisji wbudowanych związanych z towarami.
„Współczynnik emisji CO₂”	oznacza średnią ważoną intensywności emisji CO ₂ z wytwarzania energii elektrycznej z paliw kopalnych na danym obszarze geograficznym. Współczynnik emisji CO ₂ to wynik podziału danych o emisji CO ₂ sektora elektrycznego przez produkcję energii elektrycznej brutto opartą na paliwach kopalnych na odpowiednim obszarze geograficznym. Jest wyrażony w tonach CO ₂ na megawatogodzinę.
„Nomenklatura scalona” (CN)	<p>oznacza klasyfikację towarów zaprojektowaną w celu zaspokojenia potrzeb w zakresie: (i) Wspólnej Taryfy Celnej określającej należności celne przywozowe dla produktów przywiezionych do Unii Europejskiej (UE), a także Zintegrowanej Taryfy Wspólnot Europejskich (TARIC) obejmującej wszystkie środki unijne i handlowe stosowane w odniesieniu do towarów przywożonych do UE i wywożonych z niej; (ii) statystyk dotyczących handlu międzynarodowego UE.</p> <p>CN zapewnia środki na rzecz gromadzenia, wymiany i publikacji danych na temat statystyk dotyczących handlu międzynarodowego UE. Jest ona również wykorzystywana do gromadzenia i publikacji statystyk odnoszących się do handlu międzynarodowego w unijnym handlu wewnątrzunijnym⁷³.</p>
„Emisje pochodzące ze spalania”	oznaczają emisje gazów cieplarnianych powstające podczas reakcji egzotermicznej paliwa z tlenem.
„Właściwy organ”	oznacza organ wyznaczony przez każde państwa członkowskie zgodnie z art. 11 rozporządzenia w sprawie CBAM (UE) 2023/956.

⁷³ Aby zapoznać się z definicją, zob.: [https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=Glossary:Combined_nomenclature_\(CN\)](https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=Glossary:Combined_nomenclature_(CN)).

Termin	Definicja
„Ciągły pomiar emisji”	oznacza zbiór czynności służących ustaleniu wartości wielkości poprzez okresowe pomiary, przy zastosowaniu pomiaru w kominie albo procedur ekstrakcyjnych za pomocą przyrządu pomiarowego zlokalizowanego w pobliżu komina, przy wyłączeniu metodyki opartej na pomiarach, polegającej na pobieraniu pojedynczych próbek z komina.
„Towary złożone”	oznaczają towary inne niż towary proste.
„Zachowawczy”	oznacza, że zbiór założeń zdefiniowano w sposób zapobiegający niedoszacowaniu zgłaszanych emisji lub przeszacowaniu produkcji ciepła, energii elektrycznej lub towarów.
„Współczynnik konwersji”	oznacza stosunek węgla pierwiastkowego emitowanego jako CO ₂ do węgla całkowitego zawartego w strumieniu materiałów wsadowych przed rozpoczęciem procesu emisji, wyrażony jako ułamek, przy czym CO emitowany do atmosfery traktuje się jako molowo równoważną ilość CO ₂ .
„Zgłaszający”	oznacza zgłaszającego zdefiniowanego w art. 5 pkt 15 rozporządzenia (UE) nr 952/2013, składającego zgłoszenie do dopuszczenia towarów do obrotu we własnym imieniu lub osobę, w której imieniu takie zgłoszenie jest składane.
„System CCUS”	oznacza grupę przedsiębiorców posiadających technicznie powiązane instalacje i urządzenia transportowe do wychwytywania, przewożenia, wykorzystywania w produkcji towarów lub składowania geologicznego CO ₂ .
„Działania w zakresie przepływu danych”	oznaczają działania związane z nabywaniem, przetwarzaniem i obróbką danych potrzebnych do sporządzenia sprawozdania na temat wielkości emisji na podstawie pierwotnych danych źródłowych.
„Zbiór danych”	oznacza jeden rodzaj danych, albo na poziomie instalacji, albo na poziomie procesu produkcji, stosownie do okoliczności, taki jak jeden z następujących: <ul style="list-style-type: none"> a) ilość paliw lub materiałów zużytych lub wyprodukowanych w wyniku procesu produkcji, mająca znaczenie dla metodyki opartej na obliczeniach, wyrażona w teradzulach, przy czym masa jest wyrażona w tonach lub w przypadku gazów objętość jest wyrażona w normalnych metrach sześciennych, w stosownych przypadkach, w tym dla gazów odlotowych; b) współczynnik obliczeniowy; c) ilość netto mierzalnego ciepła, a w szczególności odpowiednie parametry wymagane do określenia tej ilości: (i) przepływ masowy nośnika ciepła oraz (ii) entalpia przesyłanego i powracającego nośnika ciepła, jak określono na podstawie składu, temperatury, ciśnienia i nasycenia;

Termin	Definicja
	<p>d) ilości niemierzalnego ciepła, określone w oparciu o odpowiednie ilości paliw zużytych do produkcji ciepła oraz wartość opałową (NCV) miksu paliwowego;</p> <p>e) ilości energii elektrycznej;</p> <p>f) ilości CO₂ przekazywanego między instalacjami;</p> <p>g) ilości prekursorów otrzymanych poza instalacją oraz ich odpowiednie parametry, takie jak kraj pochodzenia, wykorzystana ścieżka produkcyjna, specyficzne emisje bezpośrednie i pośrednie, należna opłata emisyjna;</p> <p>h) parametry istotne dla obliczenia należnej opłaty emisyjnej.</p>
„Wartość domyślna”	oznacza wartość obliczoną lub uzyskaną na podstawie danych wtórnych, które przedstawiają emisje wbudowane związane z towarami.
„Emisje bezpośrednie”	oznaczają emisje pochodzące z procesów produkcji towarów, w tym emisje pochodzące z wytwarzania ogrzewania i chłodzenia zużywanych podczas procesów produkcji, niezależnie od miejsca wytwarzania ogrzewania i chłodzenia.
„Kwalifikowalny system monitorowania, raportowania i weryfikacji” (MRW)	oznacza systemy MRW, w przypadku gdy instalacja jest ustanowiona ⁷⁴ do celów „systemu ustalania opłat emisyjnych” lub obowiązkowych systemów monitorowania emisji, lub systemu monitorowania emisji w instalacji, który może obejmować weryfikację prowadzoną przez akredytowanego weryfikatora, zgodnie z art. 4 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego w sprawie CBAM.
„Emisje wbudowane”	oznaczają emisje bezpośrednie uwalniane podczas produkcji towarów oraz emisje pośrednie pochodzące z wytwarzania energii elektrycznej zużywanej podczas procesów produkcji, których poziom oblicza się zgodnie z metodami określonymi w załączniku IV i doprecyzowuje w rozporządzeniach wykonawczych przyjętych na podstawie art. 7 ust. 7.
„Emisje”	oznaczają uwolnienie gazów cieplarnianych do powietrza w wyniku produkcji towarów.
„Współczynnik emisji”	oznacza średnie natężenie emisji gazów cieplarnianych w odniesieniu do danych dotyczących działalności w związku ze strumieniem materiałów wsadowych, przy założeniu pełnego utlenienia przy spalaniu oraz pełnej konwersji przy wszystkich pozostałych reakcjach chemicznych.

⁷⁴ Odnosi się do jurysdykcji, w której znajduje się instalacja.

Termin	Definicja
„Współczynnik emisji” dla energii elektrycznej	oznacza wartość domyślną, wyrażoną w ekwiwalencie CO ₂ , odzwierciedlającą intensywność emisji energii elektrycznej zużytej do produkcji towarów.
„Źródło emisji”	oznacza możliwą do zidentyfikowania część instalacji lub proces odbywający się w instalacji, z których emitowane są odnośne gazy cieplarniane.
EU ETS	oznacza system handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych w Unii w odniesieniu do rodzajów działalności wymienionych w załączniku I do dyrektywy 2003/87/WE innych niż działalność lotnicza.
„Węgiel kopalny”	oznacza węgiel nieorganiczny i organiczny, który nie jest biomasą.
„Fracja kopalna”	oznacza stosunek węgla pierwiastkowego kopalnego i nieorganicznego do całkowitej zawartości węgla pierwiastkowego w paliwie lub materiale, wyrażony jako ułamek.
„Emisje niezorganizowane”	oznaczają nieregularne lub niezamierzone emisje ze źródeł, które nie są zlokalizowane lub są zbyt zróżnicowane albo zbyt małe, aby mogły być monitorowane indywidualnie.
„Towary”	oznaczają towary wymienione w załączniku I do rozporządzenia w sprawie CBAM (UE) 2023/956 [i w załączniku II do rozporządzenia wykonawczego].
„Gazy cieplarniane”	oznaczają gazy cieplarniane określone w załączniku I do rozporządzenia w sprawie CBAM (UE) 2023/956 [i w załączniku II do rozporządzenia wykonawczego] w odniesieniu do każdego z towarów wymienionych w tym załączniku.
„Importer”	oznacza osobę składającą zgłoszenie do dopuszczenia towarów do obrotu we własnym imieniu albo – w przypadku gdy zgłoszenie celne składa pośredni przedstawiciel celny zgodnie z art. 18 rozporządzenia (UE) nr 952/2013 – osobę, w której imieniu takie zgłoszenie jest składane.
„Przywóz”	oznacza dopuszczenie do obrotu, o którym mowa w art. 201 rozporządzenia (UE) nr 952/2013.
„Emisje pośrednie”	oznaczają emisje pochodzące z wytwarzania energii elektrycznej zużywanej w procesach produkcji towarów, niezależnie od miejsca wytwarzania zużywanej energii elektrycznej.
„CO₂ związany w paliwie”	oznacza CO ₂ będący częścią strumienia materiałów wsadowych.
„Instalacja”	oznacza stacjonarną jednostkę techniczną, w której prowadzony jest proces produkcji.

Termin	Definicja
„Mierzalne ciepło”	oznacza przepływ netto ciepła transportowanego za pośrednictwem identyfikowalnych rurociągów lub kanałów przy zastosowaniu nośnika ciepła, takiego jak w szczególności para, gorące powietrze, woda, olej, metale ciekłe i sole, dla których zainstalowano lub można zainstalować ciepłomierz.
„Punkt pomiarowy”	oznacza źródło emisji, w przypadku którego do pomiaru emisji używa się systemów ciągłych pomiarów emisji (CEMS), lub przekrój systemu rurociągów, w przypadku którego ustala się przepływ CO ₂ przy użyciu systemów ciągłych pomiarów.
„System pomiarowy”	oznacza kompletny zestaw przyrządów pomiarowych i innych urządzeń, takich jak urządzenia do pobierania próbek i przetwarzania danych, stosowany do określania takich zmiennych, jak dane dotyczące działalności, zawartość węgla pierwiastkowego, wartość opałowa lub współczynnik emisji dla emisji gazów cieplarnianych.
„Wymogi minimalne”	oznaczają metody monitorowania, w ramach których wykorzystuje się minimalne wysiłki dozwolone przy określaniu danych w celu uzyskania danych dotyczących emisji, akceptowalnych do celów rozporządzenia (UE) 2023/956.
„Paliwo mieszane”	oznacza paliwo zawierające zarówno węgiel pierwiastkowy z biomasy, jak i węgiel pierwiastkowy kopalny.
„Materiał mieszany”	oznacza materiał zawierający zarówno węgiel pierwiastkowy z biomasy, jak i węgiel pierwiastkowy kopalny.
„Wartość opałowa” (NCV)	oznacza konkretną ilość energii uwalnianej w postaci ciepła, kiedy paliwo lub materiał ulega pełnemu spaleniom z użyciem tlenu, w standardowych warunkach, pomniejszoną o ciepło parowania ewentualnie powstałej wody.
„Niemierzalne ciepło”	oznacza każde ciepło inne niż mierzalne ciepło.
„Operator”	oznacza każdą osobę, która eksploatuje lub kontroluje instalację w państwie trzecim (tj. niebędącym członkiem UE).
„Umowa zakupu energii elektrycznej”	oznacza umowę, na podstawie której dana osoba zgadza się na zakup energii elektrycznej bezpośrednio od producenta energii elektrycznej.
„Proces produkcji”	oznacza części instalacji, w których przeprowadza się procesy chemiczne lub fizyczne w celu wytworzenia towarów w ramach zbiorczej kategorii towarów określonej w tabeli 1 zawartej w sekcji 2 załącznika II, oraz określone granice systemu dotyczące czynników produkcji, produktów i odpowiadających im emisji.

Termin	Definicja
„Ścieżka produkcyjna”⁷⁵	oznacza określoną technologię wykorzystywaną w procesie produkcji do wytwarzania towarów należących do zbiorczej kategorii towarów.
„Emisje z procesów technologicznych”	oznaczają emisje gazów cieplarnianych inne niż emisje pochodzące ze spalania, powstające wskutek zarówno zamierzonych, jak i niezamierzonych reakcji między substancjami lub ich przemiany, których głównym celem nie jest wytwarzanie ciepła, w tym wskutek następujących procesów: a) chemicznej, elektrolitycznej lub pirometalurgicznej redukcji związków metali w rudach, koncentratkach i materiałach wtórnych; b) usuwania zanieczyszczeń z metali i ich związków; c) rozkładu węglanów, w tym węglanów stosowanych do oczyszczania spalin; d) syntezy chemicznej produktów i produktów pośrednich, w przypadku których materiał zawierający węgiel uczestniczy w reakcjach; e) stosowania dodatków lub surowców zawierających węgiel; f) chemicznej lub elektrolitycznej redukcji tlenków metali lub tlenków niemetalu, takich jak tlenki krzemu i fosforany.
„Dane przybliżone”	oznaczają wartości roczne potwierdzone empirycznie lub uzyskane z przyjętych źródeł, wykorzystywane przez operatora do zastąpienia zbioru danych ⁷⁶ do celów zapewnienia pełnego raportowania, kiedy stosowana metodyka monitorowania nie pozwala na uzyskanie wszystkich wymaganych danych lub współczynników.
„Rabat”	oznacza każdą kwotę, która zmniejsza kwotę należną lub zapłaconą przez osobę zobowiązaną do uiszczenia opłaty emisyjnej, przed jej zapłatą lub po niej, w formie pieniężnej lub w jakiegokolwiek innej formie.
„Zalecane udoskonalenia”	oznaczają metody monitorowania, które są sprawdzonym sposobem na zapewnienie danych dokładniejszych lub mniej podatnych na błędy niż w przypadku zwykłego stosowania wymogów minimalnych i które można wybierać na zasadzie dobrowolności.
„Zgłaszający objęty obowiązkiem sprawozdawczym”	oznacza jedną z poniższych osób: a) importera, który składa zgłoszenie do dopuszczenia towarów do obrotu we własnym imieniu i na własną rzecz; b) osobę posiadającą zezwolenie na złożenie zgłoszenia celnego, o którym mowa w art. 182 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 952/2013, która zgłasza przywóz towarów;

⁷⁵ Należy pamiętać, że różne ścieżki produkcyjne mogą być objęte tym samym procesem produkcji.

⁷⁶ Odnosi się do danych dotyczących działalności lub do współczynników obliczeniowych.

Termin	Definicja
	c) pośredniego przedstawiciela celnego, w przypadku gdy zgłoszenie celne składa pośredni przedstawiciel celny wyznaczony zgodnie z art. 18 rozporządzenia (UE) nr 952/2013, w przypadku gdy importer ma siedzibę poza Unią lub gdy pośredni przedstawiciel celny zgodził się na wypełnianie obowiązków sprawozdawczych zgodnie z art. 32 rozporządzenia (UE) 2023/956.
„Okres sprawozdawczy”	oznacza okres, który operator instalacji wybrał jako okres odniesienia do celów określania wielkości emisji wbudowanych.
„Pozostalność”	oznacza substancję niebędącą produktem końcowym (produktami końcowymi), którego (których) bezpośredniemu wytworzeniu służy dany proces produkcji; nie jest ona podstawowym celem tego procesu produkcji i proces ten nie został w sposób zamierzony zmodyfikowany w celu jej wytworzenia.
„Towary proste”	oznaczają towary wytworzone w procesie produkcji wymagającym wyłącznie materiałów wsadowych i paliw o zerowej emisji wbudowanej.
„Strumień materiałów wsadowych”	oznacza którąkolwiek z następujących pozycji: a) określony typ paliwa, surowca lub produktu, którego zużycie lub produkcja powoduje emisje odnośnych gazów cieplarnianych w jednym źródle emisji lub w ich większej liczbie; b) określony typ paliwa, surowca lub produktu zawierający węgiel pierwiastkowy i uwzględniany w obliczeniach emisji gazów cieplarnianych z zastosowaniem metody bilansu masowego.
„Specyficzne emisje wbudowane”	oznaczają emisje wbudowane z jednej tony towarów, wyrażone w tonach emisji ekwiwalentu dwutlenku węgla na tonę towarów.
„Państwo trzecie”	oznacza państwo lub terytorium poza obszarem celnym Unii Europejskiej.
„Tona ekwiwalentu CO₂”	oznacza jedną tonę metryczną dwutlenku węgla („CO ₂ ”) lub ilość innego gazu cieplarnianego wymienionego w załączniku I o równoważnym współczynniku globalnego ocieplenia („CO ₂ e”).
„Operator systemu przesyłowego”	oznacza operatora zdefiniowanego w art. 2 pkt 35 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/944 ⁷⁷ .

⁷⁷ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/944 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej oraz zmieniająca dyrektywę 2012/27/UE (Dz.U. L 158 z 14.6.2019, s. 125).

Termin	Definicja
„Odpady”	oznacza każdą substancję lub przedmiot, których posiadacz pozbywa się, zamierza się pozbyć lub do których pozbycia się został zobowiązany, z wyłączeniem substancji, które zostały w sposób zamierzony zmodyfikowane lub zanieczyszczone w celu zapewnienia zgodności z niniejszą definicją.
„Gaz odlotowy”	oznacza gaz zawierający niezupełnie utleniony węgiel w stanie gazowym, w standardowych warunkach, powstały w wyniku procesów wymienionych w ramach „emisji z procesów technologicznych”.
